

Česká zemědělská univerzita

Provozně ekonomická fakulta

Katedra práva

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Právní režim zbraní a střeliva v národní a evropské úpravě

Pavel Růžička

© 2008/2010 ČZU v Praze

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Pavel Růžička

obor Veřejná správa a regionální rozvoj - k.s. Most

Vedoucí katedry Vám ve smyslu Studijního a zkušebního řádu ČZU v Praze čl. 17 odst. 2 určuje tuto diplomovou práci.

Název tématu: **Právní režim zbraní a střeliva v národní a evropské úpravě**

Struktura diplomové práce:

1. Úvod
2. Cíl práce a metodika
3. Vývoj právní úpravy držení zbraní v evropském prostoru
4. Vývoj právní úpravy
5. Oprávnění držení zbraní a střeliva v ČR
6. Právní úprava držení zbraní a střeliva v EU
7. Problémy a perspektivy právního režimu zbraní a střeliva v ČR
8. Závěr
9. Seznam literatury
10. Přílohy

Rozsah původní zprávy: 50 - 60 stran

Seznam odborné literatury:

Zák. č. 119/2002 Sb. o střelných zbraních a střelivu
z.č. 170/2007Sb. kterým se mění některé zákony v souvislosti se vstupem ČR do schengenského prostoru
nařízení vlády č. 338/2008 Sb. O technických požadavcích pro zabezpečení přechovávaných zbraní nebo střeliva a o podmínkách skladování...
nařízení vlády č. 151/2004 Sb. Kterým se stanoví , které střelné zbraně a střelivo je možné z jiného členského státu EU přepravit na území ČR bez předchozího souhlasu příslušných orgánů ČR
Směrnice Rady ES č.91/477/EHS o kontrole nabývání a držení zbraní
Doporuční komise ES č. 96/129/EHS o Evropském zbrojím pasu
z.č. 288/1995 Sb. o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních)
Hrazdírka, I., Použití zbraně a zákon. Praha: Eurounion, 2000
Terynger, J., Zbraně, střelivo a právo. Praha, Orac, 2000
Komenda J., Zbraně střelivo mezi paragrafy, Brno, Dataprin Brno 2003
Komenda J, Zákon o zbraních v praxi, Brno, Dataprin Brno 2005
Další literatura po dohodě s vedoucím DP

Vedoucí diplomové práce: **JUDr. Viktor Jansa, CSc.**

Termín odevzdání diplomové práce: duben 2010

.....
Vedoucí katedry

.....
Děkan

V Praze dne: 15.12.2008

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou diplomovou práci „**Právní režim zbraní a střeliva v národní a evropské úpravě**“ jsem vypracoval samostatně pod vedením vedoucího diplomové práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu literatury na konci práce. Jako autor uvedené diplomové práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušil autorská práva třetích osob.

V Praze dne 6.4.2010

Poděkování

Rád bych touto cestou poděkoval vedoucímu práce JUDr. Viktoru JANSOVI, CSc. za jeho odborné vedení diplomové práce, za hodnotné rady, podporu a motivaci při psaní.

Právní režim zbraní a střeliva v národní a evropské úpravě

Souhrn

Tato diplomová práce je zaměřena na zákonné normy, které upravují držení zbraní v kontextu právních norem a sjednocení pohledu na současnou právní úpravu. Tato legislativa prošla řadou podstatných změn, a to jak v souvislosti se vstupem České republiky do Schengenského prostoru, ale také jako reakci na vývoj společnosti. S tímto vývojem společnosti vyvstává také potřeba měnit i pravidla držení zbraní a střeliva, protože zbraně jsou nejnebezpečnější předměty v průběhu celé historie lidstva. S existencí a prodejem zbraní je spojena různá protizákonná činnost, jedná se např. o drogovou scénu, nelegální prodej zbraní a v neposlední řadě také násilná trestná činnost se samotnou zbraní. Z tohoto důvodu je důležitá právní úprava držení, přechovávání, nošení, výroby zbraní a střeliva. Tato právní úprava vyžaduje značnou propracovanost, aby nebylo možno využívat mezer v jednotlivých ustanoveních zákona. Právní úprava v oblasti zbraní není novým jevem a snaha o úpravu držení zbraní je patrna již ve starověku. Ale v této době se nejedná ještě o ucelenou úpravu. Snahu o komplexnější úpravu lze spatřovat až v době devatenáctého století. Kdy toto právo doznalo značných změn a vyústilo až do současné snahy států Evropské unie o sblížení právních úprav všech členských států. Snaha o právní zachycení držení zbraní se odráží také v současné právní úpravě České republiky. Celou oblast neupravuje jen jeden předpis, ale právní úprava je značně roztržena do množství prováděcích předpisů. Cílem diplomové práce je analyzovat a sjednotit pohled na tuto oblast práva.

Klíčová slova

Chladná zbraň, oprávnění držitelů zbraně, povinnosti držitelů zbraní, právo držet zbraň, právo nosit zbraň, právní úprava, protiprávní jednání, střelivo, střelná zbraň, zbraň, zbraň zákeřná.

The Legal Mode Applicable to Weapons and Ammunition as Adjusted at the National and European Level.

Summary

This thesis is focused on the legal norms, regulating possession of weapons in the context of laws and an unified view of current legislation. This legislation has undergone many significant changes, both in connection with the entry of the Czech Republic into the Schengen area, but also as a reaction to the evolution of society. With the development of society, there is also a need to change the rules possession of firearms and ammunition, because weapons are the most dangerous objects in the entire history of mankind. With the existence of weapons is connected various illegal activity, such as a drug scene, illegal arms sales and finally the violent crime with the weapon itself. For this is therefore important then legislation of holding, storing, carving and manufacture of weapons and ammunition. This legislation requires considerable sophistication that can not be exploit loopholes in the provisions of Act. The Legislation in the field of weapons is not a new phenomenon and attempt to modify the gun is visible in antiquity. But at this time it is not yet a coherent presentation. The attempt of comprehensive treatment can be seen only during the nineteenth century. When this law has seen significant changes and led to the current efforts of the European Union the convergence of regulation in all Member States. The efforts to capture legal possession of weapons is also reflected in the current legislation of the Czech Republic. Whole region does not edit the only one prescription, but the legislation is badly fragmented into number of implementing regulations. The thesis aims to analyze and consolidate the look at this area of law.

Keywords

Cool weapon, license holders weapons, requirements for holders of Arms, right to hold a gun right to carrying weapons, legislation, infringement, ammunition, firearm, weapon, insidious weapon.

Diplomová práce

Právní režim zbraní a střeliva v národní a evropské úpravě

Struktura DP

1.	Úvod	10
2.	Cíl práce a metodika	11
3.	Vývoj právní úpravy držení zbraní v evropském prostoru	12
	3.1. Omezení držení chladných zbraní.....	12
	3.2. Omezení držení střelných zbraní	13
4.	Vývoj právní úpravy	16
	4.1. Vývoj právní úpravy na našich tzv. historických územích	16
5.	Oprávnění držení zbraní a střeliva v ČR	29
	5.1. Současná právní úprava v ČR.....	29
	5.2. Nabývání a držení zbraní	34
	5.3. Druhy zbraní a střeliva	35
	5.4. Nabývání vlastnictví, držení a nošení zbraně	38
	5.5. Zbrojní průkaz	40
	5.6. Evropský zbrojní pas	43
	5.7. Zbrojní licence ..	44
	5.8. Registrace zbraní	45
	5.9. Vývoz, dovoz a tranzit zbraní a střeliva	46
	5.10. Střelnice	48
	5.11. Nakládání se zbraněmi a střelivem	49
	5.12. Znehodnocování a ničení zbraní a střeliva	50
	5.13. Prováděcí předpisy k zákonu o zbraních a střelivu	51
6.	Právní úprava držení zbraní a střeliva v EU	53
	6.1. Právní úprava držení zbraní v jednotlivých evropských zemích	56
	6.1.1. Právní úprava ve Francii	56
	6.1.2. Právní úprava v SRN	58
7.	Problémy a perspektivy právního režimu zbraní a střeliva v ČR	59
	7.1. Nedostatky právní úpravy a jejich řešení	59
	7.2. Boj proti ilegálním zbraním.....	62
	7.3. Ekonomické aspekty držení a výroby zbraní.....	64

8.	Závěr	66
9.	Seznam literatury	68
10.	Přílohy	72

1. ÚVOD

Jedním z nejstarších předmětů lidstva jsou zbraně. Provázejí lidstvo od počátku, sloužily jak k zajištění obživy tak i k ochraně. S vývojem lidstva dochází také k vývoji zbraní. V pravěku od primitivních kamenných a kostěných hrotů, pěstních klínů k oštěpům a lukům. Ve starověku pak po objevení kujnosti kovu došlo k masovější výrobě zbraní a to především kopí a štítů na území Mezopotámie a Egypta. V Řecku pak došlo k rozšíření mečů. Na severu Vikingové používali převážně sekery. Meče byly také masově používány v Římské říši, kde byly součástí výzbroje každého legionáře. Ve středověku docházelo k různým úpravám a modifikacím zmíněných kopí a seker, ze kterých vznikaly tzv. halapartny. Jako zbraně byly také používány různé zemědělské nástroje jako kosy a cepy, ze kterých následně vznikl např. palcát a řemdih. Samozřejmě se dále používaly meče, zejména mezi rytíři. Do výzbroje vojsk byly místo luků zařazovány kuše jako účinná zbraň proti rytířům. V raném novověku, kdy se do Evropských zemí z Číny dostal střelný prach, došlo k výrobě prvních děl, posléze i dalších palných zbraní jako pušek a mušket, které rázem zastínily dosavadní zbraně. Díky palným zbraním se změnila i vzdálenost boje z boje na krátko na boj na větší vzdálenost. V posledním století došlo k značnému vývoji zbraní. Zbraně jsou dokonalejší, dostupné, snadno ovladatelné a snadno zneužitelné. Z tohoto vyplývá také nutnost regulace držení a používání zbraní, stanovení hranic, co je přípustné a co již nežádoucí, tedy zakázané. Nástrojem této regulace se stalo právo jako závazný systém pravidel chování, vynutitelný státní mocí. Rovněž jako dochází k vývoji zbraní, dochází paralelně k vývoji právní úpravy. U vývoje právní úpravy v novověku je patrný posun směrem ke zpřísnování a omezování držení zbraní ve společnosti, založeném na argumentaci zvyšování bezpečnosti ve společnosti. V tomto směru můžeme spatřovat dva pohledy na zpřísnování podmínek pro držení zbraní. Jedním je názor na nedůvodné pozbytí důvěry státních orgánů ve své občany. Tím dochází k neopodstatněnému zpřísnování podmínek držení zbraní. Tato skupina argumentuje stále více se zvyšujícím se počtem zbraní mezi obyvatelstvem a naopak snižováním počtu spáchaných násilných činů se zbraní. Na druhé straně může být spatřován argument právě ve snižování počtu násilných činů a to díky zpřísnujícím se podmínkám držení zbraní a přísnějšímu výběru okruhu osob, kterým je vydáváno povolení k držení zbraní. K tomuto může také přispívat reakce na zjištěné nedostatky v právní úpravě tzv. „díry v zákonech“ tak aby byly maximálně znesnadněny možnosti držení zbraní v nepovolaných rukách.

Držení a výroba zbraní má také ekonomický podtext. Po období sametové revoluce, kdy došlo k útlumu zbrojního průmyslu, dochází v současné době k nárůstu zbrojní výroby což se odráží v počtu vyvezených zbraní a také v navyšujícím se počtu zbraní u držitelů zbrojních průkazů. Druhým hlediskem je také počet zaměstnaných osob ve zbrojním průmyslu, kdy v době největší produkce v 80. letech pracovalo ve zbrojním průmyslu okolo 73 tisíc osob a odhadem 50-70 tisíc osob se na zbrojní výrobě podílelo nepřímo.

Mou diplomovou prací bych chtěl analyzovat a zachytit vývoj právní úpravy od středověku až do současnosti a také v kontextu s Evropskou unií. Sjednotit pohled na celou oblast, která je dosti roztržena a dosud není komplexně řešena.

2. CÍL PRÁCE A METODIKA

Cílem práce je zachytit úpravu držení zbraní v komplexu právních norem, sjednotit pohled na právní úpravu a porovnat právní úpravu držení zbraní v České republice, její vývoj a porovnat držení zbraní v ČR s právní úpravou evropské unie. Sekundárním cílem je poukázat na možné problémy právní úpravy a praxe.

K dosažení cílů této práce byla použita metoda komparace a analýzy textů, pozorování aplikační praxe a vyhodnocování změn právní úpravy upravující danou oblast.

V první části práce se budu zabývat vývojem právní úpravy držení zbraní v evropském prostoru. Zachycením vývoje této právní úpravy, která reagovala na vývoj a zdokonalování zbraní na území Evropy od středověku do současné doby.

Druhá část práce bude věnována vývoji právní úpravy na našich historických územích od konce 13. století, kdy jsou zaznamenány první zmínky o regulaci držení zbraní na našem území. Bude rozebrán vývoj v 16. století, kdy došlo k právní úpravě držení zbraní stanovenou ve Smlouvě o ručnicích. Zmíněna bude i první právní úprava ve formě Zbrojního patentu v devatenáctém století upravující držení zbraní civilními osobami na území Rakousko-uherského císařství. Také bude analyzována právní úprava po vzniku samostatné Československé republiky.

Ve třetí části bude analyzována současná právní úprava v České republice, zejména zákon o střelných zbraních a střelivu, související předpisy a především předpisy EU, které ovlivňovaly tvorbu zmíněného zákona. Také budou specifikovány zásadní změny, které nová právní úprava přinesla oproti stávající.

Čtvrtá část práce se bude zabývat právní úpravou držení zbraní a střeliva v rámci EU a to především prameny práva Evropské unie zasahující do oblasti regulace držení zbraní a střeliva.

V poslední páté části se budu zabývat problémy a perspektivy právního režimu zbraní a střeliva v ČR, rozborem situace v oblasti nelegálního držení zbraní, znehodnocování zbraní a směru dalšího vývoje právní úpravy v režimu zbraní a střeliva.

Jako podklady pro diplomovou práci jsou použity především odborné publikace, sbírky zákonů a vzhledem k omezenosti zdrojů materiálů pro tuto práci je také využíván internet, kde je čerpáno především ze stránek státních úřadů a odborných kruhů zabývajících se problematikou zbraní.

3. VÝVOJ PRÁVNÍ ÚPRAVY DRŽENÍ ZBRANÍ V EVROPSKÉM PROSTORU

3.1. Omezení držení chladných zbraní

Zbraně provázejí lidskou společnost od jejího vzniku. Ve středověku bylo držení zbraní považováno za samozřejmost. Jako příklad může posloužit jeden z nejstarších nástrojů – nůž, jehož držení a nošení přetrvalo až do současné doby oproti např. styletům a dýkám. Samotný nůž je jedním z nejstarších nástrojů, který se od pradávna používá v mnoha podobách a jeho tvar se s postupem vývoje lidstva také měnil. Právní úprava držení nože, stejně jako v současnosti, byla i v historii spíše ojedinělým jevem. Pokud již k právní úpravě nože došlo, jednalo se o úpravu nože jako zbraně. Patrně jednou z prvních úprav držení zbraní bylo nařízení francouzského krále Ludvíka XIV., který v r. 1669 zakázal nošení veškerých špičatých nožů.

Prvním dostupným pramenem, v němž se s pojmem nože setkáme, je Rakousko-uherský císařský patent, tzv. zbrojní patent, ze dne 24. října 1852 týkající se výroby, obchodu a držení zbraní a věcí muničních a nošení zbraní. Tento zbrojní patent stanovoval zbraně zcela zapovězené a zbraně, které se za určitých podmínek směly vyrábět. Patent upravoval obchod s takovými zbraněmi, jejich držení a užívání. Za zbraně zapovězené se mimo jiné považovaly dýky, stylety a nože na způsob styletu dutě broušené, kordy o trojím ostří aj.. Dále také jakékoli zbraně umožňující zákeřný útok (např. hole s kordem). K zapovězeným zbraním byly také řazeny jakékoliv nástroje, jejichž původní a přirozený tvar byl úmyslně změněn tak, aby mohlo být způsobeno vážnější zranění, a který vzhledem ke své povaze byl způsobivý k zákeřným útokům. Zhotovování zbraní a obchodování s nimi bylo možné jen na povolení. Zvláštního povolení bylo potřeba pro zhotovování a obchodování se zbraněmi zapovězenými, které uděloval politický zemský úřad pouze výrobcům a obchodníkům oprávněným k zhotovování a obchodování s nezapovězenými zbraněmi. Rovněž k držení zapovězených zbraní bylo třeba požádat u politického úřadu zemského o vydání zvláštního povolení, které bylo vydáváno na základě prokázání "příčiny zřetele hodné, z kterých kdo má zbraně nebo munice zapovězené zapotřebí"¹. Právo nebo povolení k držení zbraně ještě neopravňovalo k jejímu nošení. U vojska bylo toto právo upraveno zvláštním předpisem. U ostatních osob bylo k nošení zbraní zapotřebí zvláštního povolení. Jako z každé povinnosti byly i z této stanoveny výjimky, např. povinnost nosit zbraň vyplývající z charakteru služby, která byla vykonávána. Jednou ze sankcí za neoprávněné nošení zbraně bylo i její zabavení. Další sankcí za zhotovování zbraní, a to i nezapovězených, bylo trestání vězením od 1 až do 14 dnů. Nedovolené obchodování se zbraněmi bylo trestáno vězením od tří dnů až do jednoho měsíce a propadnutím věci. Pro neoprávněného výrobce zbraně byla stanovena trestní sazba od 3 měsíců do 1 roku.

Z císařského patentu vycházel zákon Československé republiky č. 81/1938 Sb., o zbraních a střelivu zabývající se obdobnou problematikou. Tento zákon však nikdy

---

¹ Rakousko uhersko. Císařský patent ze dne 24. října 1852 č. 223/1852 ř.z. o ustanoveních týkajících se výroby, obchodu a držení zbraní a věcí muničních a nošení zbraní, In *Říšského zákoníku*. 1852, částka 223/1852, ř z.

nenabyl účinnosti, jelikož nebyl vydán prováděcí předpis, k němuž byla účinnost tohoto zákona vázána.

Za další významný předpis zabývající se pojmem nože lze považovat až nařízení říšského protektora RP 20/39 o držení zbraní v území Protektorátu Čechy a Morava ze dne 1. srpna 1939. Nařízením byla stanovena povinnost odevzdat veškeré zbraně, včetně zbrojních průkazů, stanovené tímto předpisem, které se nacházely na území Protektorátu Čechy a Morava. Za zbraně ve smyslu tohoto nařízení byly považovány zbraně střelné, zbraně sečné. Sečné a bodné zbraně podléhaly odevzdání, jen pokud šlo o dýky, krátké dýky - stylety, dutě broušené dýkovité nože, trojsečné dýky a jiné skryté, k záludným útokům způsobitelné zbraně jakéhokoli druhu, např. části dýk a úderné zbraně, které svojí povahou byly určeny k tomu, aby seknutím, úderem nebo bodnutím přivodily zranění. Povinnost odevzdat uvedené zbraně neměli zejména příslušníci německé branné moci, německé policie, a dalších jejich složek. Neodevzdání zbraně bylo trestáno kázníci až do pěti let. Trest smrti mohl být uložen za nedovolené udržování skladiště zbraní.²

Další zákazy nošení nožů můžeme nalézt v Zákoně o prevenci zločinu přijatém v r. 1953 ve Velké Británii, kterým byl stanoven zákaz nošení „útočné zbraně“ - například nože. V roce 1959 byl ve Velké Británii prosazen zákaz samootvíracích nožů.

K zakazu nošení nožů v současnosti přistoupili např. v SRN, kde je nošení určitého druhu nožů zakázáno. Jedná se např. o skládací nože, tzv. motýlky, vystřelovací nože, kde čepel vyjíždí směrem dopředu a vystřelovacích nožů, kde čepel vyjíždí boční stranou, pokud čepel je delší 8,5 cm a ve středu je užší 20 % její délky nebo je čepel oboustranně broušena.³

Jak je patrné, tak úprava držení určitých druhů nožů převládá do současnosti. Jedná se především o zákazy nošení a držení určitých druhů nožů jako např. dutě broušených, s trojím ostrím, maskovaných v jiný předmět tedy zákeřných zbraní. V současné době k těmto zakázaným zbraním v některých zemích přibýly např. vyhazovací a skládací nože určitých délek.

3.2. Omezení držení střelných zbraní

Mezi první střelné zbraně tak, jak je známe dnes patřila bezesporu kuše, která umožňovala netrénovanému vojákovu zranit či zabít nepřítele na velkou vzdálenost. Jednotky střelců z kuše (tzv. kušníci) byly často rekrutovány z nevojáků a tudíž byly levné i přes vyšší cenu zbraně. Na rozdíl od lukostřelců, kteří byli vysoce trénovaní tedy velmi nákladní. Mnoho lučištníků bylo cvičeno od útlého mládí, aby dosáhli patřičných střeleckých schopností. Přesto kušníci nebyli ve středověkých armádách žádnými outsidersy. Nejstarší hodnověrná zmínka se objevuje o bitvě u Ma-Ling v Číně r. 341 př.n.l., kde byly použity kuše. Také byl zaznamenán nejstarší nález části bronzového spouštěcího mechanismu kuše, který je datován k r. 228 př.n.l.. Tento byl

---

² JANŠOVÁ, Marie; MOLNÁROVÁ, Gabriela, Pojem a užití nože v české právní historii - exkurz [Http://www.knife.cz/Knifecz/Legislativa/tabid/58/ctl/Details/mid/385/ItemID/57/Default.aspx](http://www.knife.cz/Knifecz/Legislativa/tabid/58/ctl/Details/mid/385/ItemID/57/Default.aspx) [online]. 2009 [cit. 2010-03-13]. Dostupné z WWW: <<http://www.knife.cz/>>.

³ Materiál poskytnutý Policejním prezidiem ČR, Ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál Das Waffenrecht 2009

nalezen v jeskyni Yu Wang v Číně. Další zmínky jsou zaznamenány okolo roku 1066, kdy se kuše objevila s Normany v Anglii. Vzhledem k nebezpečnosti kuše a snadnému použití, především účinnosti proti brnění rytířů, následoval v r. 1139 druhý církevní koncil v Lateránu, na kterém byla kuše označena jako nekřesťanská zbraň proto bylo zakázáno její používání proti křesťanům. Toto však nebránilo k užití kuše při třetí křížové výpravě při zpětném získání Jeruzaléma, kdy bylo vítězství dosaženo s pomocí jednotek kušníků. Jednalo se o rok 1192. V roce 1503 byl vydán první z mnoha anglických zákonů, který zakazoval vlastnictví a používání kuší. V letech 1550 až 1600 byly kuše postupně nahrazovány palnými zbraněmi.⁴

Ve středověku nebylo držení zbraní, až na výjimky, upraveno. Jako jednu z mála omezení je možné uvést zákaz vstupu na určitá vyhrazená místa „s ozbrojenou mocí“ a zákaz použití „k narušení pořádku“. Anglický rod Tudorů se pokoušel zabránit prostým lidem v lovu kuší, později i střelnou zbraní, vydáním zákazů. Zákazy nespĺnily svůj účel a nakonec je anglický král Jindřich VIII. r. 1546 zrušil. V roce 1661 rod Stuartů vydal parlamentní vyhlášky o registraci držení zbraní, prodeje zbraní, omezení lovu, zákaz zbraní. Účelem bylo omezení pytláctví. Po tomto následovaly domovní prohlídky a konfiskace zbraní. Následně v r. 1689 byla v Anglii vydána Anglická charta práv, ve které je zakotveno právo lidí držet a nosit zbraně. V roce 1851 plukovník Samuel Colt uvádí na Velké výstavě průmyslu v Londýně svůj model revolveru. Došlo k značnému rozšíření palných zbraní mezi lidmi. Toto však nemělo dlouhou odezvu a u veřejnosti vzrůstala obava o velký počet zbraní. Po spáchání značného počtu zločinů, především na území předměstí Londýna v r. 1895, parlament opět zvažoval silná omezení pistolí, což však bylo zamítnuto. Až v r. 1903 Parlament přijal zákon o pistolích, který upravuje zákaz prodeje pistolí nezletilým a zločincům a povolení prodat pistol pouze držitelům zbrojní licence. Samotná licence byla k dostání na počtě. Podmínkou získání bylo pouze zaplacení poplatku.

Po vypuknutí první světové války přešly na britskou vládu „nouzové“ pravomoci a tato vydala „Vyhlášky o obraně říše“. Jedna z nich nařídila potřebu licence pro nákup zbraní a střeliva. Následně v r. 1920 Parlament přijal Zákon o střelných zbraních, který povolil držení střelných zbraní (mimo brokovnic a vzduchovek, považovaných za sportovní zbraně) pouze tomu, kdo prokázal „dobrý důvod“, aby dostal povolení od policie. Smyslem zákona bylo zabránit zločincům získávání revolverů a jejich používání. Podle tohoto zákona bylo držení zbraně pro osobní ochranu stále považováno za „dobrý důvod“ k vydání licence. Po roce 1934 Britská vláda vytvořila „Bodkinovu komisi“, která měla za úkol „nestranně“ posoudit důsledky Zákona o střelných zbraních a doporučit jeho zachování nebo zrušení. Komise nenalezla žádné přesvědčivé důvody pro zrušení kterékoli části zákona. Britská vláda vyhlásila zákaz držení krátkých brokovnic a plně automatických zbraní. Odpůrci poukazovali na to, že v Británii nebyl automatickou zbraní nikdy spáchán žádný zločin. Vláda odůvodnila omezení tím, že v USA se zločiny takovými zbraněmi páchají a že civilisté automatické zbraně k ničemu nepotřebují. Po skončení druhé světové války britské ministerstvo vnitra vyhlásilo změnu, kdy sebeobrana již nebyla nadále považována za „dobrý důvod“ pro vydání povolení k držení zbraně. Následně v r. 1953 byl přijat

---

⁴ JANŠOVÁ, Marie; MOLNÁROVÁ, Gabriela. Pojem a užití nože v české právní historii – exkurz, [Http://www.knife.cz/Knifecz/Legislativa/tabid/58/ctl/Details/mid/385/ItemID/57/Default.aspx](http://www.knife.cz/Knifecz/Legislativa/tabid/58/ctl/Details/mid/385/ItemID/57/Default.aspx) [online]. 2009 [cit. 2010-03-13]. Dostupné z WWW: <<http://www.knife.cz/>>.

zákon o prevenci zločinu, který zakazuje nošení „útočné zbraně“ (například nože). Člověku, u nějž se taková zbraň našla, ukládal povinnost prokázat „rozumný důvod“. V roce 1959 Ministerstvo vnitra prosadilo zákaz samootvíracích nožů. Následovalo vyhlášení zákona o trestní spravedlnosti, a to v r. 1967. Tento vyžadoval licenci k držení brokovnice. Místní policie byla povinna licenci vydat, pokud žadatel byl trestně bezúhonný.⁵

Za počátek současné právní úpravy ve Velké Británii lze považovat zákon o zbraních z roku 1968, který zavedl podmínky pro udělení povolení. Mezi podmínky patřil stanovený věk nad 18 let. Také stanovil, že povolení smělo být vydáno jen osobě, o které je policejní důstojník přesvědčen, že byla k držení povolení vhodná, nebyla duševně nemocna, nejednalo se o alkoholika a byla bezúhonná.

V tomto zákoně byly také specifikovány zakázané zbraně, k nimž byly řazeny samočinné zbraně, zbraně maskované jako jiný předmět, samonabíjecí a pumpovací zbraně s drážkovým vývrtem, zbraně s délkou hlavně pod 30 cm a další.

Zákon byl zásadněji novelizován v roce 1988, kdy bylo zakázáno držení poloautomatických samonabíjecích zbraní, pumpovacích zbraní a krátké brokovnice se zásobníkem. Dále byla zavedena registrace pro brokovnice. Také bylo zakázáno držení krátké zbraně nad ráži 22. Novelizací v roce 1997 došlo k zakazu také krátké zbraně s ráží menší než 22, s výjimkou zbraní pro humanitární usmrcení zvířat, historické zbraně, válečné trofeje, zbraně sloužící ke sportovním účelům.⁶ Ve Velké Británii došlo od počátku minulého století ke značnému zpřísnění v oblasti držení zbraní, zejména v držení brokovnic a automatických zbraní navzdory námitkám odpůrců. Účelnost některých předpisů přezkoumávala i vládní komise.

Na území dnešního SRN byly první známky úpravy držení zbraní zmíněny v Pruském zemském právu od roku 1794. Další zmínky, i když jen okrajově, byly v trestním zákoníku přijatém v roce 1871. Zde jsou uvedeny zákazy nošení a používání zbraní. Jako příklad lze uvést zákaz střelby v obydlených oblastech, střelby v blízkosti budov. Zákazy nošení zbraní při průvodech a na shromážděních. Další úprava byla až v roce 1919, kdy z nařízení Rady lidových zmocněnců byla stanovena povinnost odevzdat všechny zbraně. Zásadní úprava držení a nošení zbraní přišla až v roce 1928, zákonem o střelných zbraních a municích. V tomto zákoně byla opravena jak výroba zbraní, tak i jejich vývoz, dovoz a v neposlední řadě také držení. Obchodování se zbraněmi mohlo být činěno jen na základě povolení. Rovněž tak k držení zbraně bylo potřebné povolení a to zbrojní pas. Zpřísnění držení a nakládání se zbraněmi přišlo v době třetí říše a to v roce 1938 Říšským zákonem o zbraních. Po válce se objevuje tzv. dualismus, kdy tato problematika je upravována jak spolkovým právem, tak i zemským. Další významnější právní úprava proběhla v r. 1968, kdy byl schválen zákon o zbraních. Tento byl změněn v r. 1976 a tato úprava, i přes některé větší změny v roce 2003 a 2008, platí dodnes. V současné době je tedy problematika zbraní upravena

---

⁵ OLSON E. Joseph a KOPEL B. David, *Cesta dolů po šikmé ploše: zákaz zbraní v Anglii* [Http://www.guncite.com/journals/okslip.html](http://www.guncite.com/journals/okslip.html) [online]. 1999 [cit. 2009-09-10]. Dostupné z WWW: <<http://www.guncite.com/>>.

⁶ TAUCEHN, Jaromír. Držení zbraní ve Velké Británii [Http://is.muni.cz/dok/rfmgr.pl? fakulta=1422;obdobi=4363; kod=MVV798K;furl=%2Ffel%2F1422%2Fpodzim2008%2FMVV798K%2Fum%2F6371310%2F;info=: Informační systém Masarykovy univerzity](http://is.muni.cz/dok/rfmgr.pl? fakulta=1422;obdobi=4363; kod=MVV798K;furl=%2Ffel%2F1422%2Fpodzim2008%2FMVV798K%2Fum%2F6371310%2F;info=: Informační systém Masarykovy univerzity) [online]. 2008 [cit. 2009-09-04]. Dostupné z WWW: <<http://is.muni.cz/>>.

Zbrojním zákonem (WaffG) - Waffengezecht ze dne 11. října 2002 (BGB1 I s. 3970), jak je již uvedeno v posledním znění z r.2008.

Další závažnější úprava držení zbraní přichází nástupem Evropské unie a jedná se především o „Evropskou úmluvu o kontrole nabývání a držení střelných zbraní jednotlivými osobami ze dne 28.června 1978“ přijatou ve Štrasburku. Předmětem této úmluvy je dohoda členských zemí jednotného postupu k zajištění kontroly pohybu střelných zbraní přes hranice členských států, k odstranění nadměrně obtížných kontrol na hranicích v souladu s moderními cíly volného pohybu zboží a osob.

4. VÝVOJ PRÁVNÍ ÚPRAVY

4.1. Vývoj právní úpravy na našich tzv. historických územích

V době středověku neexistoval zákaz vlastnictví zbraně na základě stavovské příslušnosti. Nebylo upraveno vlastnictví zbraně plošně, ale pouze v některých městech bylo upraveno její nošení. Buď bylo zakázáno nošení zbraní všem nebo jen některým stavům. Právní úpravu v českých zemích můžeme datovat už od roku 1287, kdy vydal Václav II. nařízení o tom, že nikdo z pražských měšťanů nemá právo nosit zbraň. Následovalo nařízení z roku 1327, které však již vycházelo z majetkového rozlišení obyvatelstva, protože nošení meče nebo dýky bylo povoleno pouze lidem trvale bydlícím ve městě s majetkem vyšším než deset hřiven. Takovéto omezení bylo např. v Praze ve 13. a 14. století. Podobnou úpravu nalezneme také v Chebu, kde v r. 1352 bylo pod finančním trestem zakázáno nošení zakázané zbraně a také trest probodnutí ruky za skryté nošení zbraně.⁷

V roce 1327 bylo vydáno „Privilegium krále Jana uhlířům z Kutné Hory“, kterým se dávalo právo nosit u sebe zbraň ve všech královských městech. V některých městech nebylo zakázáno nošení zbraní, ale bylo zakázáno její „vytržení“. Dále bylo také zakázáno nošení jen některých zbraní jako např. dýka s trojhranným ostřím nebo dutým broušením ostří. Dnes se tato zbraně označují jako zákeřné.

Další nařízení pochází z roku 1335 pod názvem „Zemské zřízení zemské“, kde je stanoven zákaz nošení zbraní do kláštera pod stanovenou pokutou.⁸

Na přelomu 14. a 15 století se počínaly rozšiřovat palné zbraně. Tyto se v následujících stoletích zkvalitnily a rozšířily ještě více. Jedno z prvních omezení můžeme nalézt ze strany Českého zemského sněmu z roku 1510, kterým bylo zakázáno nosit zbraně s kolečkovým zámkem. V roce 1524 vešla v platnost Smlouva

---

⁷ SALÁK, Pavel. Držení a nošení zbraně, *Informační systém masarykovy univerzity* [online]. 2008 [cit. 2010-03-13]. Dostupné z WWW: <<http://is.muni.cz/dok/rfmgr.pl?fakulta=1422;obdobi=4363;kod=MVV798K;furl=%2Fel%2F1422%2Fpodzim2008%2FMVV798K%2Fum%2F6371291%2Finfo=>>>.

⁸ Iwanczak, W., Po stopách rytířských příběhů. Rytířský ideál v českém písemnictví. Praha: Agro,2001 str. 229 ISBN 80-7203-338-7

o ručnicích, která patřila do Svatováclavských smluv mezi šlechtou a měšťany, ve které se hovořilo :

„Nad to výše stala se též některá snešení policejní, a to v příčině čeledi, drahot a řemeslníkův, povalečův, loupežníkův a chodcův a o nošení ručnic. Kterážto poslední snešení znělo: aby žádný z lidí sedlských, i také kteří by nebyli osedlí stavu městského, buď z měst a městeček královských, panských neb rytířských, po den sv. Václava s ručnicemi nechodili ani jezdili pod pokutou na sněmě vyměřenou. Než kteří by osedlí v těch městech a městečkách byli, ti měli se opatřiti listy a jistotami, v královských městech od purkmistra a konšelů a v panských neb rytířských od svých pánů, že osedlí jsou a že po živnosti a po potřebách svých toliko cestou s ručnicí a nejinam jdou neb jedou. Osoby pak ze stavu panského a rytířského i služebníci a čeledínové jejich, byť i z nižších stavů byli, těch ručnic bez překážky užívati měli. Jest k pravdě podobno, že zákon ten honebnosti se týkal a na prospěch vyšších stavů vydán byl.“⁹

Další právní úprava vychází z Císařského patentu vydaného v roce 1726, kterým byly stanoveny přísnější tresty za pytláctví. Přibližně ve stejné době tedy v roce 1726 došlo k úpravě držení zbraní ve městě Vídni, kdy se však jednalo o nepřímou úpravu tím, že je poskytována určitá ochrana bezpečnostním a policejním strážím. V roce 1754 byla vydána generálie, která upravuje držení zbraní také ve Vídni a která upravuje nakládání se zbraněmi civilními osobami a jejich výrobu řemeslníky. Generálií je také zaveden pojem zbraně skryté a zbraně nedovolené. Také stanovuje trest za nošení zakázané zbraně jako např. naostřeného nože, terceroly, pistole, podobná zbraň zákeřného způsobu. Také stanovovala, že bez povolení není možné používat zhotovovat a vyrábět některé zbraně jako např. dvouhroté nože, stiletty, trojhranné čepele atd. Také např. stanovuje doživotní trest za odhalení zbraně proti strážím. Také přikazuje strážím nedopouštět se nepřiměřeného jednání proti zadrženým osobám.¹⁰

Také lze zmínit snahu o omezení nošení zbraní vydáním Dvorského dekretu v roce 1753, kterým bylo zakázáno nošení dýk tovaryšům, učedníkům a sluhům nosícím livrej. Došlo k úpravě užití zbraní ze strany armády při poskytování pomoci orgánům civilní správy. Použití zbraně bylo možné jen jako krajní řešení. Též byla zakázána střelba do vzduchu a slepými náboji. Ve stejné době, tedy v roce 1782, došlo Císařským patentem k úpravě použití zbraně policejními složkami.

Za další úpravu používání zbraní lze považovat požární řád, který zakazoval střelbu ve městech mezi staveními. Dvorským dekretem z roku 1796 bylo zakázáno nošení, zhotovování a nákup skrytých kordů a dýk v holích a nově též větrovek.

Dvorský dekret vydaný v roce 1815 obnovoval platnost starších přepisů, které původně platily jen pro Vídeň a rozšiřovaly jejich působnost na všechny dědičné země. V první polovině 19. století došlo k úpravě použití zbraně bezpečnostními složkami, byla dána povinnost užití výzvy a při použití zbraně se mělo vyhnout smrtelným zraněním. Použití zbraně bylo možné v případě napadení, tedy nutné obrany a při zatýkání nebezpečných zločinců.¹¹

---

⁹ TIEFTRUNK, Karel. Odpor stavův českých proti Ferdinandovi I. 1. 1547/VII Wikizdroje [online]. 2009 [cit. 2009-08-15]. Dostupné z WWW: <http://cs.wikisource.org/wiki/Odpor_stav%C5%AFv_%C4%8Desk%C3%BDch_proti_Ferdinandovi_I._1._1547/VII>.

¹⁰ KALOUSEK, Štěpán. *Právní úprava držení zbraní v 18. a 19. Století*. Brno, 2009. 16-37 s. Diplomová práce. Masarykovy univerzity .

¹¹ KALOUSEK, Štěpán. *Právní úprava držení zbraní v 18. a 19. Století*. Brno, 2009. 16-37 s. Diplomová práce. Masarykovy univerzity .

V polovině 19. století následovala (v roce 1852) právní úprava ve formě **zbrojního patentu č. 223/1852 ř.z.** ze dne 24. října 1852. Jednalo se o první moderní právní předpis upravující držení, nošení a používání zbraní civilními osobami. Tento císařský patent se vztahuje na zbraně, věci muniční povahy, jejichž výroba je zapovězena, jakož i o jejich vlastnictví, užívání, obchod s nimi. Také se vztahovala na zbraně a věci muniční povahy, které se smějí vyrábět, obchodovat s nimi, užívat je s omezeními uvedenými v tomto patentu. Zde byly specifikovány zbraně zapovězené, tedy zakázané, nebo k jejichž držení bylo potřeba zvláštní povolení a nebo výjimky. Do této skupiny byly řazeny: „dýky, stylety a nože na způsob styletu dutě broušené, kordy s trojím ostřím, trombony, terceroły pod sedm vídeňských palců „zvící“, pojímajíc v míru tuto i pažbu a hlaveň, větrovky různých druhů, granáty ruční a skleněné, petardy a rakety zapalovací, různé zbraně ukryté jakéhokoliv druhu, příhodné k zákeřným útokům, např. pušky v holi, hole s kordem a podobně. Ke zbraní zapovězené jsou též řazeny i různé nástroje, jejichž původní forma je změněna tak, aby bylo zranění vyšší, jakož i nástroje ukryté, způsobilé k zákeřným útokům, které podle své povahy neslouží k provozování umění nebo nějaké živnosti a ani k domácí potřebě“¹². K zapovězené munici se řadila střelná bavlna a podobné výbušné látky.

Právo vyrábět a prodávat zbraně bylo přiznáno pouze živnostníkům a obchodníkům na základě vydaného povolení. Zapovězené zbraně a věci muniční povahy bylo možné vyrábět a prodávat jen na zvláštní povolení. Tato povolení byl oprávněn vydávat politický zemský úřad, který stanovil, jaký druh zbraně a munice je možno vyrábět a množství. Munice dovolená a zapovězená se mohla vyrábět výjimečně v chemických laboratořích na veřejných učilištích. Dále bylo dovoleno každému, kdo byl oprávněn nosit střelnou zbraň, připravovat si olovo k nabíjení.

V části II. Císařského patentu bylo stanoveno právo mít zbraň a munici zapovězenou, kterou bylo možno držet jen na zvláštní povolení, které vydává politický zemský úřad. K žádosti musely být prokázány „příčiny zřetele hodné, z kterých kdo má zbraně nebo munice zapovězené zapotřebí“. Povolení bylo vydáváno obchodníkům i jednotlivým osobám i na zbraně staré nebo zapovězené, vyšlé z užívání, které měly hodnotu historickou, uměleckou nebo hodnoty zvláštní oblíbenosti.

Povolení se vydávalo jen na počet a množství zbraní a munice které, bylo nezbytné co do potřeby a okolností jejich držení, tak aby nebyly dány příčiny k důvodnému podezření z jejich zneužití. O prodeji zbraní a munice byla povinnost vést záznamní knihu, ve které byla povinnost zaznamenávat zevrubný zápis osoby, čas prodeje, povolení osoby k držení zbraně a munice.

Dále je císařským patentem povoleno držení zbraní a věcí muniční povahy, které nejsou řazeny pod zapovězené zbraně osobám, kterým toto není výslovně zákonem nebo úřadem zakázáno. Držené zbraně nesmí však být v množství nepřiměřeném, které by budilo důvodné podezření nějakého zneužití. Pokud by měl někdo v držení větší množství nežli pro osobní potřebu, byl povinen toto oznámit příslušným úřadům.

V další části tohoto předpisu bylo stanoveno, za jakých podmínek se dopustí živnostníci a obchodníci trestného činu. Jednalo se zejména o prodej zapovězených zbraní a munice osobám, které nepředloží povolení, nebo neoznámí příslušnému úřadu předání zapovězené zbraně, ke které předávající neprokáže povolení.

---

¹² Rakousko uhersko. Císařský patent č. 223/1852 ř.z. ze dne 24. října 1852, o ustanoveních týkajících se výroby, obchodu a držení zbraní a věcí muničních a nošení zbraní, In *Říšského zákoníku*. 1852, částka 223/1852, ř z.

V části III. je stanoveno právo nosit zbraň. V úvodním paragrafu je uvedeno, že právo mít zbraň nezakládá právo tuto zbraň nosit. Nošení a držení zbraní ze strany vojska je stanoveno vojenskými předpisy. Ostatní osoby mohou nosit zbraň jen na základě zvláštního povolení mimo osob, které měly podle své služby nebo svého charakteru povinnost nosit zbraň, avšak směly nosit jen takovou zbraň, které náleží k předepsanému vypravení nebo úřednímu oděvu. Povolení se také nevyžadovalo od osob, u kterých bylo nutné držení zbraní vzhledem k jejich živnosti nebo zaměstnání, ale jen po dobu provozu živnosti nebo zaměstnání. Povolení nebylo také potřeba v zemích, ve kterých podle dosavadního obyčeje zbraň byla součástí obvyklého zemského kroje, jakož i pro soukromé služebnictvo, k jehož uniformě a livreji se obyčejně zbraň nosila. Také byli oprávněni bez povolení nosit zbraň cizozemští pocestní, kteří nosili zbraň k uniformě nebo k národnímu kroji. Jako poslední to byli střelci, kteří měli úřední povolení k zřízení střelnice.

Také je zde stanoveno oprávnění osob, které měly právo nosit zbraň, dát si zbraň a věci muniční odnést na jiné místo ze strany služebnictva.

Ostatní osoby tedy mohly držet a nosit zbraň jen na základě povolení, kterým byl udělen zbrojní pas, který se však mohl vydat jen osobě „nepodezřelé“. Zbrojní pas byl vydáván na tři roky nebo k určitým potřebám, jako například cesty na kratší čas. Cizozemským pocestným bylo dáno oprávnění vézt sebou zbraň sloužící k jejich osobní ochraně nebo patřící k uniformě, k národnímu kroji nebo k livreji jejich služebnictva na základě předepsaných průvodních listin. Na tyto při vstupu na hranice československé poznamenal úřad bezpečnosti zbraně a munic převoz těchto zbraní. Každý, kdo měl povinnost mít k nošení zbraně, zbrojní pas, byl povinen jej nosit, když nosil zbraň. Kdo by tento zbrojní pas neměl u sebe a nebo by měl u sebe zbraň v rozporu se zákonem, byl povinen tuto zbraň vydat tato zbraň by mu byla odebrána.

V části IV. tohoto patentu byly stanoveny sankce za porušení ustanovení Císařského patentu upravujícího držení a nošení zbraní a munic, jakož i za nedovolenou výrobu, převedení zbraní na jiného a další porušení předpisů. Jako příklad je možné uvést ustanovení § 29, kde je za všelijaké nedovolené zhotovování zbraně, byť nebyla zapovězena, potrestaná vězením od 1 až do 14 dní, dále „všelijakým nedovoleným obchodem se zbraní a věcmi muničními“, vězením od tří dnů až do jednoho měsíce a propadnutím věci nalezených. Další příkladná sankce je uvedena v ustanovení § 30, kde je stanoveno, „kdo by, nemaje k tomu povolení, zbraň nebo munic v takovém množství vyrobil, objednal, od někoho převzal neb prodával, která se s potřebou a okolnostmi jeho nesrovnává a důvodné podezření zlého užívání vzbuzuje, potrestán buď, nedopustil-li se tím činu trestného, na který uložen jest trest těžší, kromě toho, že věci nalezené propadnou, vězením od tří měsíců až do jednoho roku.“¹³ Uvedené sankce jsou oprávněny ukládat okresní politické úřady, vyjma případů, kdy porušením trestních ustanovení tohoto patentu je spojeno se spácháním jiného trestného činu.

Z úpravy v Císařských patentů č. 223/1852 ř.z. ze dne 24. října 1852 vycházel předpis **č. 81/1938 Sb., o zbraních a střelivu**, na kterém se usneslo Národní shromáždění republiky Československé ze dne 8. dubna 1938, zabývající se stejnou problematikou. Tento předpis však nikdy nenabyl účinnosti, protože nebyl vydán

---

¹³ Rakousko uhersko. Císařský patent č. 223/1852 ř.z. ze dne 24. října 1852, o ustanoveních týkajících se výroby, obchodu a držení zbraní a věcí muničních a nošení zbraní, In *Říšského zákoníku*. 1852, částka 223/1852, ř z.

prováděcí předpis, na nějž byla účinnost tohoto zákona vázána. Tento zákon je rozdělen do šesti hlav. Hlava I. Druhy zbraní, Hlava II. Předpisy o zbraních a střelivu s výjimkou zvláště nebezpečných zbraní a zvláště nebezpečných střeliv, Hlava III. Předpisy o zvláště nebezpečných zbraních a zvláště nebezpečném střelivu, Hlava IV. výjimky a jiná společná ustanovení, Hlava V. Ustanovení trestní a Hlava VI. Ustanovení přechodná a závěrečná.

Rozdělení zbraní a střeliva. Zbraně dle tohoto předpisu byly rozdělené na zbraně střelné, zbraně sečné, bodné a úderné, nástroje a předměty, které byly vyrobeny nebo upraveny k tomu účelu, aby jich bylo užito jako zbraně střelné, sečné, bodné nebo úderné, dále bojové chemické látky, přístroje k jejich použití a výbušné přístroje a střelivo. Za zbraně se pokládaly i takové jejich součástky, kterých je nezbytně potřebí k jejich používání. Mezi zbraně se neřadí nástroje a předměty denního života, pokud jejich původní a přirozená podoba nebyla změněna k tomu účelu, aby jich bylo užito jako zbraně střelné, sečné, bodné nebo úderné, ani na chemické látky, jichž se užívalo jako surovin nebo pomocných látek pro další zpracování v průmyslové výrobě. Dalším dělením podle tohoto zákona je možné dělení na zbraně střelné a střelivo a na zbraně zvláště nebezpečné a zvláště nebezpečné střelivo. Mezi střelné zbraně byly řazeny zbraně, u nichž střela se vypuzuje z hlavně výbušnou silou vznícených plynů nebo silou stlačeného vzduchu nebo zvláštním mechanismem.

Střelivo bylo popsáno jako hotové náboje do střelných zbraní, jakož i součástky nábojů, kterých je nezbytně zapotřebí k jejich používání.

Do kategorie „Zvláště nebezpečné zbraně“ byly zařazeny zejména zbraně vojenské, t.j. zbraně určené výhradně nebo převážně pro vojenské účely (např. děla, kulomety, vojenské pušky, ruční granáty a veškeré jiné zbraně třaskavé, minomety, plamenomety, veškeré bojové chemické látky, jakož i přístroje k jejich použití), dále zbraně zákeřné, t.j. ukryté a hodící se k útokům zákeřným, jako pušky nebo dýky v holi, zabijáky, zbraně upravené tak, že jejich vzhled lze rozložením nebo jiným způsobem snadno utajiti, a pod., nebo zbraně, jejichž původní a přirozená podoba byla změněna k tomu účelu, aby se jimi mohlo tíže zraniti, a v poslední řadě výbušné přístroje. K zvláště nebezpečnému střelivu patří náboje s třaskavou střelou, náboje, jejichž střela je upravena tak, že se při nárazu snadno tříští nebo mění tvar, dále střelivo určené výhradně pro zbraně vojenské (vojenské střelivo).

V další části, tedy hlavě zákona, jsou specifikovány podmínky výroby a obchodu se zbraněmi, jakož i držení zbraní, cestování do ciziny se zbraní a další.

Vyrábět zbraně nebo střelivo nebo s nimi obchodovat, až na výjimky, mohly jen osoby k tomu oprávněné podle živnostenského řádu (zákona) ve stálých provozovnách. Jiná osoba nesměla zbraň a střelivo vyrobit ani k vlastní potřebě. Obdobně platilo, že opravit střelnou zbraň směl jen oprávněný výrobce, jinou zbraň směla opravit jiná osoba pouze k vlastní potřebě. V tomto zákoně bylo také umožněno držitelům loveckých zbraní naplňovat náboje pro tuto zbraň. Dále výrobu zbraní pro vyučovací nebo studijní účely mohl povolit ve výjimečných případech zemský úřad.

Držení střelné zbraně nebo střeliva nebo jiné zbraně v množství převyšujícím osobní potřebu mohla jen fyzická osoba na základě povolení „zbrojního listu“, který vydával okresní úřad. Povolení smělo být vydáno osobám starším 18 let, nebylo-li obavy ze zneužití, osobám mladším 18 let jen tehdy, byly-li tu důvody zvláštního zřetele hodné a není-li obavy ze zneužití, např. pro sportovní účely. K držení jiných než střelných zbraní v množství nepřevyšujícím osobní potřebu nebylo požadováno povolení, ale okresní úřad mohl další držení takovýchto zbraní zakázat, byla-li dána obava ze zneužití. Povolení k držení zbraní a střeliva mělo být vydáváno na dobu

nejdéle pěti roků a platit mělo na celé území republiky Československé. V povolení měly být vyznačeny zbraně a střelivo, pro které platí. Ten kdo zbraň nebo střelivo oprávněně držel, směl tyto mít v příbytku nebo v ohrazeném prostoru s ním spojeném a tam nebo za účelem opravy nebo prodeje na jiné místo, si je sám donést nebo dát si donést jinou osobou starší 16 let ve stavu, jenž vylučuje okamžité užití.

K nošení zbraně nebo střelivo byl oprávněn pouze, ten kdo obdržel od okresního úřadu k tomu povolení, tedy zbrojní pas. Tento zbrojní pas mohl být vydán jen osobě starší 18-ti let, jestliže prokázala potřebu nosit zbraň a nebyla-li dána obava z jejího zneužití. Toto povolení nosit zbraň opravňovalo též k držení této zbraně a povolení nosit zbraň střelnou opravňovalo též nosit střelivo patřící ke zbraní a držet je v množství nepřevyšujícím osobní potřebu. Zbrojní pas byla osoba povinna mít u sebe společně se zbraní a na vyzvání toto předložit příslušným orgánům. Ten, kdo měl právo zbraň nosit, mohl si zbraň dát jinou osobou starší šestnácti let na určité místo donést za stanovených podmínek.

Osoby cestující z ciziny do Československé republiky směly mít s sebou zbraň nebo střelivo, i když neměly k jejich nošení platného povolení okresního úřadu, za předpokladu, že obdržely zvláštní povolení „zbrojní průvodní list pro cestující“. Toto povolení měly vydávat příslušné československé zastupitelské úřady na dobu nejdéle jednoho roku. Pokud se však držitel zbraně zdržoval na území Československé republiky nepřetržitě 3 měsíce, měl povinnost požádat o předepsané povolení.

V další části uvedeného zákona je upraven nákup a jiný způsob převodu mezi živými.

Střelnou zbraň nebo střelivo nebo jiné zbraně v množství převyšujícím osobní potřebu směla koupit jen osoba, které bylo vydáno povolení držet nebo nosit tyto zbraně a střelivo a tímto povolením se při nákupu prokázat, a to pouze v takovém množství, aby nebylo překročeno množství zbraní a střeliva, na které znělo toto povolení. Prodat střelné zbraně nebo střelivo v takovém množství, aby nebylo překročeno množství střelných zbraní a střeliva, na které zní povolení držet nebo nosit zbraně nebo střelivo bylo pouze možné osobami, které k tomuto opravňovalo povolení a prokázaly se tímto povolením. Prodat jiné zbraně v množství zřejmě převyšujícím osobní potřebu kupujícího mělo být možné jen osobám, jež měly povolení držet je v množství převyšujícím osobní potřebu a za předpokladu, že se tím prokázaly při nákupu.

Získání zbraně a střeliva bylo také možné z pozůstalosti. Dědic nebo jiná osoba, která měla správu pozůstalosti, byla povinna do 4 týdnů od té doby, co se správu ujala, oznámit okresnímu úřadu druh a počet zbraní a střeliva, náležejících do pozůstalosti, pokud k jejich držení je třeba povolení. Okresní úřad svěřil úschovu zbraní nebo střeliva vhodné osobě nebo převzal je sám do úschovy, dokud nebylo vydáno povolení tomu, komu z pozůstalosti připadly.

Také byla upravena možnost zasílat zbraně nebo střelivo do ciziny nebo z ciziny nebo provézt je celním územím republiky Československé. Toto bylo dovoleno jen na povolení „zbrojní průvodní list pro zásilky“.

Předpisy o zvláště nebezpečných zbraních a zvláště nebezpečném střelivu. Vyrábět zvláště nebezpečné zbraně nebo zvláště nebezpečné střelivo nebo obchodovat s nimi směly jen osoby, které jsou k výrobě toho kterého druhu zbraní nebo střeliva, po případě k obchodování s nimi, oprávněny podle živnostenského řádu, tehdy, obdrželi-li k tomu povolení, které dávalo, jde-li o výrobu vojenských zbraní nebo vojenského střeliva, ministerstvo vnitra v dohodě s ministerstvem národní obrany a ministerstvem průmyslu, obchodu a živností, jinak zemský úřad. Výroba a obchod se směly

uskutečnit pouze ve stálých provozovnách. Jiná osoba nesměla zvláště nebezpečnou zbraň nebo zvláště nebezpečné střelivo ani k vlastní potřebě vyrobit.

Držet zvláště nebezpečné zbraně nebo zvláště nebezpečné střelivo může jen fyzická osoba na základě povolení, tedy zbrojního listu, jež dával pro zbraně vojenské zemský úřad v dohodě s vojenskou správou, jinak okresní úřad. Povolení mohlo být uděleno jen svéprávným osobám, a to pouze tehdy, jestliže prokázaly důležitou potřebu takové zbraně nebo střelivo držet a není-li obavy ze zneužití. Povolení se udělovalo na dobu nejdéle tří roků a měly být v tomto vyznačeny zbraně a střelivo, pro něž platí.

Nosit zvláště nebezpečné zbraně nebo zvláště nebezpečné střelivo bylo možné jen na základě povolení „zbrojního pasu“, jež dával pro zbraně vojenské zemský úřad v dohodě s vojenskou správou, jinak okresní úřad.

Osoby cestující z ciziny směly mít s sebou zvláště nebezpečnou zbraň nebo zvláště nebezpečné střelivo, neměly-li k jejich nošení platného povolení jen tehdy, obdržely-li zvláštní povolení „zbrojní průvodní list pro cestující“.

Zvláště nebezpečné zbraně nebo zvláště nebezpečné střelivo mohly kupovat kromě oprávněných výrobců a obchodníků, jen osoby, kterým bylo uděleno povolení k držení nebo nošení takovéto zbraně nebo střeliva a povolení ke koupi, které dával pro vojenské zbraně zemský úřad v dohodě s vojenskou správou, jinak okresní úřad. Povolení mělo být vydáváno nejdéle na šest měsíců. Prodat zvláště nebezpečné zbraně nebo zvláště nebezpečné střelivo mělo být možné pouze oprávněným výrobcům a obchodníkům nebo jiným osobám, kterým bylo vydáno povolení. Obdobně jak již bylo popsáno bylo možno získat zvláště nebezpečnou zbraň z pozůstalosti.

V uvedeném zákoně jsou též stanoveny výjimky z působnosti tohoto zákona. Jedná se zejména o výrobu a opravy vojenských zbraní a vojenského střeliva ze strany státu pro vlastní potřebu. Také pro vojenskou správu, držení a nabývání zbraní patřících do výzbroje četnictva, policejních strážních sborů, finanční stráže, stráže obrany státu, pro jiná odvětví státní správy, dále také v podnicích, ústavech a státních fondech a dalších. Výjimka byla také dána diplomatickým osobám.

Byla také stanovena výjimka pro výrobce, obchodníky, držení a nošení střeliva brokového, kdy však okresní úřad mohl držení tohoto střeliva zakázat. Rovněž byla výjimka pro zbraně historické.

Tento zákon také v hlavě páté obsahuje ustanovení trestní, kde jsou specifikovány sankce za porušení povinností a zákazů podle tohoto zákona.¹⁴

V době okupace bylo dne 1. srpna 1939 vydáno **nařízení o držení zbraní v území Protektorátu Čechy a Morava pod č. RP20/39**. Tímto nařízením bylo stanoveno, že zbraní je zbraň střelná, ze které se pevné těleso tlakem plynu nebo vzduchu žene, rovněž zbraně sečné a úderné, které svojí povahou jsou k tomu určeny, seknutím, úderem nebo bodnutím přivodit zranění. Dále bylo stanoveno, že o třaskaviny se jedná v případech výbušných fabrikátů včetně všech druhů prachu. Bylo nařízeno, že veškeré zbraně nacházející se v Protektorátu Čechy a Morava a jejich části, třaskaviny a munice musí být odevzdány během dvou týdnů po vyhlášení tohoto nařízení. Zbraně se měly odevzdat na místě příslušného „oberlandratu“. Z této výjimky byly vyňaty německá branná moc, německá policie, SS- pohotovostní sbor, SS- svazy

---

¹⁴ Česko. Zákon č. 81/1938 Sb., ze dne 8.4.1938, o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů*. 1938, částka 26/1938 Sb., s.515.

umrlých hlav a další, dále také důstojníci, úředníci a služební místa - úřady Protektorátu, úředně schválení výrobci a obchodníci se zbraněmi, jakož i zákonem povolení podnikatelé, kteří k živnostenským účelům s úředním povolením měly v držení třaskaviny, držitelé loveckých zbraní za předpokladu držení též platného zbrojního pasu a honebního lístku. Dále nebyla povinnost odevzdat zbraně nepoužitelné, nebo „zbraně na postrach neb zdánlivou smrt“, malokaliberní pušky, terčové pistole do ráže 6mm, vzduchovky a také zbraně neupotřebitelné sloužící k musejním účelům. U sečných zbraní byla povinnost tyto odevzdat jen v případech, kdy se jednalo o dýky, krátké dýky, tzv. stiletý, dutě broušené dýkovité nože, trojsečné dýky a jiné skryté zbraně sloužící k záludným útokům. Držení uvedených zbraní, které byly odevzdány, mohlo být obnoveno po souhlasu příslušného říšského úřadu. V závěru tohoto nařízení byly stanoveny sankce za jeho porušení.

Další právní úpravou **zákon č. 162/1949 Sb., ze dne 16. června 1949 o zbraních a střelivu**. Ve znění pozdější novelizace zákony č. 86/1950 Sb., č. 88/1950 Sb.. Tento zákon je členěn do šesti částí a to části první předpisy o zbraních a střelivu s výjimkou vojenských a nedovolených zbraní (střeliva), část druhá – předpisy o nedovolených zbraních a o nedovoleném střelivu, část třetí - předpisy o vojenských zbraních a o vojenském střelivu, část čtvrtá - výjimky, část pátá - společná ustanovení, část šestá – ustanovení trestní.

Prvá část se zabývá výrobou, obchodem, opravou, držením a nošením zbraní a střeliva mimo vojenských a nedovolených zbraní (střeliva). Vyrábět zbraně a střelivo, obchodovat s nimi a opravovat zbraně směly jen osoby oprávněné k tomu podle příslušných předpisů, a to jen ve stálých provozovnách. Krajský národní výbor může výjimečně povolit výrobu zbraní a střeliva pro účely studijní nebo vyučovací. Mimo uvedených případů nesměl nikdo vyrobit zbraň nebo střelivo nebo zbraň opravit, a to ani pro vlastní potřebu.

Držet střelnou zbraň nebo střelivo mohl jen ten, kdo k tomu obdržel od okresního národního výboru povolení – „zbrojní list“. Zbrojní list směl být vydán jen, nebyla-li obava ze zneužití; osobám mladším osmnácti let, pak jen v případech hodných zvláštního zřetele.

Povolení nebylo potřeba k držení zbraní sečných, bodných a úderných, ale tyto zbraně nesměly držet osoby mladší osmnácti let. Okresní národní výbor mohl, byla-li obava ze zneužití, zakázat určité osobě držení těchto zbraní vůbec nebo jejich držení nad určité množství.

Nosit jakoukoli zbraň nebo střelivo mohl pouze ten, kdo k tomu obdržel od okresního národního výboru povolení, a to zbrojní pas. Zbrojní pas byl vydán zpravidla pouze osobám starším osmnácti let, po prokázání potřeby nosit zbraň a nebyla-li dána obava ze zneužití.

Povolení nosit zbraň opravňovalo též zbraň držet, rovněž tak střelivo k této zbraně. Osoba, které byl zbrojní pas vydán, byla povinna mít jej vždy při sobě, kdykoliv zbraň (střelivo) nosila, a byla povinna prokázat se jím na vyzvání orgánům Sboru národní bezpečnosti nebo jiné veřejné strážě. Obdobně platilo toto ustanovení o loveckém lístku. Tuto oblast blíže řešil zákon č. 225/1947 Sb., o myslivosti.

Zbraň dle tohoto zákona směl koupit nebo jiným způsobem ji získat zásadně jen ten, kdo byl k tomu oprávněn, a to pouze v takovém množství, které bylo mu povoleno. V tomto zákoně jsou též specifikovány nedovolené zbraně, mezi které jsou řazeny zbraně zákeřné, jako např. pušky nebo dýky v holi, gumové obušky, zabijáky a boxery, zbraně upravené tak, že jejich vzhled bylo možné rozložením nebo jiným způsobem

snadno utajit, zbraně, jejichž původní podoba byla změněna k tomu účelu, aby se jimi mohlo způsobit těžší zranění, výbušná zařízení. K nedovolenému střelivu patří náboje s třaskavou střelou, jakož i náboje, jejichž střela je upravena tak, že se jimi může nebezpečněji zranit. Uvedené nedovolené zbraně bylo zakázáno vyrábět, opravovat, prodávat nebo jiným způsobem zcizovat, nabývat, držet je nebo nosit. Výjimky mohl vydat pouze krajský národní výbor.

Ve třetí části tohoto zákona je popsáno držení a nošení vojenských zbraní a střeliva. Mezi vojenské zbraně jsou řazeny zbraně určené výhradně nebo převážně pro vojenské účely, rovněž tak tomu bylo u střeliva. Právo vyrábět a opravovat vojenské zbraně a střelivo bylo dáno jen osobám, které obdržely zvláštní povolení, vydané ministerstvem národní obrany v dohodě s ministerstvy vnitra a průmyslu. Držet vojenskou zbraň a střelivo směl jen ten, kdo k tomu obdržel povolení a to zbrojní list, který byl vydáván okresním národním výborem. Nosit vojenskou zbraň bylo možné jen na základě povolení a to zbrojního pasu, který vydával okresní národní výbor po dohodě s vojenskou správou.

Uvedený zákon se nevztahoval na výrobu, opravu a držení zbraní ze strany státu pro vojenské účely a opravu a držení zbraní a střeliva ze strany státu v jiných odvětvích veřejné správy nebo národními podniky. Také se tento zákon nevztahoval na držení a nošení zbraní a střeliva vojenskými osobami v činné službě a příslušníky Sboru národní bezpečnosti v činné službě a strážní orgány. Jednalo se o držení a nošení zbraní a střeliva, které náleželo k výzbroji nebo výstroji vojska nebo Sboru národní bezpečnosti. V šesté části byla původně uvedena trestní ustanovení, která však byla z tohoto zákona novelizacemi vyňata.¹⁵

Další změna právní úpravy byla až v roce 1983 a to **zákonem č. 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu**. Tento zákon byl pak novelizován zákonem č. 49/1990 Sb. Tento zákon byl členěn do šesti částí. Úvodní ustanovení, část první, která se dále dělí do osmi hlav. Hlava první – kulové zbraně, hlava druhá – lovecké brokové zbraně, hlava třetí – vojenské zbraně, hlava čtvrtá – historické zbraně, hlava pátá poplašné, startovací a jiné expanzivní přístroje a zařízení, hlava šestá - nedovolené zbraně, hlava sedmá – součásti zbraně, hlava osmá – znehodnocení zbraní. Část druhá zbraně v kulturních organizacích a zařízeních a vystavování zbraní. Část třetí - střelivo, část čtvrtá – střelnice, část pátá – dozor nad dodržováním předpisů o zbraních a střelivu. Část šestá - ustanovení společná, přechodná a závěrečná. Tento zákon dle úvodního ustanovení stanoví podmínky pro držení a nošení zbraní a střeliva, zacházení s nimi. Také se zabývá, což je obvyklé na tehdejší dobu, možnostmi zneužití proti socialistickému společenskému a státnímu zřízení. Dále upravuje podmínky, za kterých lze zbraně a střelivo vyvíjet, vyrábět, opravovat, upravovat, znehodnocovat, vyvážet, dovážet, provážet nebo je nakupovat a prodávat.

V zákoně je uveden soupis zbraní, na jejichž držení je stanovena povinnost mít povolení a evidenční povinnost. Jedná se o zbraně kulové, lovecké brokové zbraně, vojenské zbraně, historické zbraně, poplašné, startovací a jiné expanzivní přístroje a zařízení, střelivo a jednotlivé součásti potřebné k jeho výrobě. Toto povolení vydávaly příslušné státní orgány a národní výbory příslušné k vydávání loveckých lístků. V části

---

¹⁵ Česko. Zákon č. 162/1949 Sb., ze dne 6.7.1949, o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů*. 1949, částka 48/1949 Sb., s. 1006.

první tohoto zákona, která je rozdělena do osmi hlav, jsou uvedeny pod jednotlivými hlavami druhy zbraní a podmínky jejich držení, výroby a nošení. Mezi kulové zbraně jsou podle této úpravy řazeny zbraně určené pro civilní účely a to palné zbraně, v nichž je střela uváděna v pohyb okamžitým uvolněním chemické energie střelného prachu, nárazové složce nebo jiné výmětné náplně, dále plynové zbraně, v nichž je střela uváděna v pohyb tlakem vzduchu nebo jiného plynu (vzduchovky, větrovky a plynovky), také zbraně speciální (například s reaktivní střelou, narkotizační, signální), a v poslední řadě zbraně kombinované (například kulobrokové). Vyvíjet, vyrábět, opravovat, upravovat a prodávat tyto zbraně byly oprávněny jen organizace určené příslušným orgánem po dohodě s ministerstvem vnitra.

Držet a nosit kulové zbraně bylo možné jen na základě vydaného povolení, tedy zbrojního pasu vydávaného okresní správou Sboru národní bezpečnosti. Tento zbrojní pas mohl být vydán jen osobě starší osmnácti let, občansky bezúhonné, fyzicky, duševně a odborně způsobilé k používání kulové zbraně, pokud tato osoba skýtala záruku, že zbraně nebude zneužito. Zbrojní průkaz bylo možno vydat pouze na zbraně určené pro lovecké nebo sportovní účely, anebo na zbraně používané v souvislosti s výkonem povolání nebo zaměstnání, anebo v jiných případech hodných zvláštního zřetele k ochraně osoby nebo majetku. Seznam těchto zbraní byl vydán ve vyhlášce ministerstva vnitra.

K držení těchto zbraní mohl být vydán podle tohoto zákona také hromadný zbrojní průkaz a to pro brané, výukové, sportovní a lovecké účely, který se vydával určeným organizacím. Nabývání vlastnictví těchto kulových zbraní bylo možné jen na základě předchozího povolení. V tomto ustanovení je také upraven dovoz a vývoz těchto zbraní. V závěru hlavy první jsou stanoveny výjimky pro držení některých kulových zbraní, např. zbraní, u nichž je uváděna v pohyb střela tlakem vzduchu nebo jiných plynů a jejich kinetická energie dosahuje max. 10J a počáteční rychlost max. 200 m.s⁻¹, na jejichž držení se nevztahuje povinnost povolení pro jejich držení a nošení, není tedy potřeba k jejich držení zbrojního pasu. Dále jsou stanoveny výjimky pro určité osoby jako např. vojákům z povolání, příslušníkům SNB, příslušníkům sboru nápravné výchovy, kterým povolení pro držení a nošení kulových zbraní vydávaly jejich příslušné útvary.

V hlavě druhé je upraveno držení brokových loveckých zbraní. Do této kategorie jsou řazeny palné zbraně pro lovecké účely, v nichž se používá brokových nábojů nebo kulových nábojů pro brokové zbraně. Vývoj, výroba a opravy těchto zbraní je obdobný jako u kulových zbraní. K držení a nošení těchto zbraní bylo potřeba získání loveckého lístku. Rovněž bylo možné hromadné povolení k držení brokových zbraní, které vydával národní výbor organizacím k zajištění odborného výcviku, výuky nebo z jiných případů hodných zvláštního zřetele.

V další hlavě jsou upraveny zbraně vojenské, které jsou určeny pro vojenské nebo bezpečnostní účely. Zákon se nevztahoval na vojenské zbraně používané v ozbrojených silách ČSSR a ve SNB. Pravidla pro držení a nošení těchto zbraní ze strany sborů nápravné výchovy, sboru ozbrojené ochrany železnic, sboru bezpečnosti a dalších vždy určovala příslušná ministerstva. Držení a nošení vojenských zbraní organizacemi a jinými osobami bylo, obdobně jako u kulových zbraní, možné jen na povolení určitého státního orgánu.

Hlava čtvrtá pak řeší držení a nošení historických zbraní. Jednalo se o palné zbraně vyrobené do konce roku 1870 nebo jejich napodobeniny. K jejich držení, až na výjimky stanovené zákonem, nebylo potřeba povolení. Povolení a obdobná pravidla

jako pro kulové zbraně platilo pro držení, nošení, nákup, prodej historických pistolí a revolverů nabíjených zezadu, v nichž bylo možno použít náboje.

K držení a nošení poplašných, startovacích a jiných expanzivních přístrojů a zařízení, jako např. jateční pistole, nebylo potřeba povolení, ale směla ji držet jen osoba starší osmnácti let nebo organizace. To však neplatí o nabývání vlastnictví u poplašných, startovacích a expanzivních zařízení, v nichž lze použít střelivo.

Mezi nedovolené zbraně byly řazeny zbraně zákeřné, tj. zbraně upravené tak, že lze utajit jejich vzhled, nebo zbraně, u kterých byl původní charakter či podoba změněny tak, aby se jejich použitím mohly způsobit těžší následky, také zbraně konstruované nebo upravené k vystřelování chemických dráždivých nebo toxických látek a pyrotechnických složí, zbraně s tlumiči zvuku nebo se zařízením na osvětlování cíle, zbraně založené na principu elektroindukce, a v poslední řadě střelná nástrahová a výbušná zařízení. Jejich držení bylo zakázáno. Výjimku měly jen orgány státní správy.

Zákon se též zabýval znehodnocováním kulových, vojenských a historických zbraní. Samostatně v části tři tohoto zákona je upraven vývoj, výroba, nákup, prodej, držení a nošení střeliva. Tato úprava v podstatě kopíruje předchozí ustanovení o držení, nošení a výrobě zbraní. Je zde také uvedeno nedovolené střelivo, ke kterému jsou řazeny náboje se střelami dodatečně upravenými tak, že jimi může být způsobeno těžší poranění, nebo náboje s třaskavou, biologickou, chemickou, výbušnou nebo zápalnou střelou, jejichž držení a nošení bylo zakázáno. Poprvé je v zákoně o zbraních též úprava zřizování a provozu střelnic.¹⁶

Tato právní úprava platila až do roku 1995, kdy byl **přijat zákon č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu**, který byl novelizován zákonem č. 13/1998 Sb. a zákonem č. 156/2000 Sb.. Zákon je členěn do třinácti částí. V první části je vymezen předmět a rozsah úpravy zákona a vymezení pojmů. V tomto zákoně jsou stanoveny podmínky pro nabývání vlastnictví ke střelným zbraním a střelivu, registraci, držení, nošení a používání střelných zbraní, některé podmínky provozování koncesovaných živností souvisejících se střelnými zbraněmi a střelivem a působnost správních úřadů v oblasti střelných zbraní a střeliva. Tento zákon se nevztahuje na zbraně, střelivo a munici, které byly ve výzbroji Armády České republiky, což bylo upraveno v zákoně č. 15/1993 Sb., o Armádě ČR a veřejných ozbrojených sborů a ozbrojené složky celní správy, což bylo upraveno zákonem č. 13/1993 Sb., celní zákon.

Ve vymezených pojmech jsou stanoveny definice, např. střelná zbraň, palná zbraň, plynová zbraň atd. a také střelivo a náboje. Poprvé je v zákoně řešící problematiku držení a nošení zbraní zmíněn evropský zbrojní pas, který opravňuje jeho držitele k držení určitých střelných zbraní na území členských zemí Evropského společenství podle stanovených podmínek. Tyto podmínky jsou stanoveny Směrnicí Rady Evropského společenství z 18. června 1991, o kontrole nabývání a držení zbraní pod č. 91/477/CEE.

Zbraně jsou v tomto zákoně v základu rozděleny na zbraně podléhající registraci, zbraně nepodléhající registraci a zakázané zbraně. Všechny zbraně dle této právní úpravy musejí být registrovány, mimo těch, které patří do ostatních kategorií. Fyzické nebo právnické osoby měly povinnost podat žádost o registraci zbraně, které podléhají registraci. Je zde stanovena lhůta pěti dnů od nabytí zbraně. Registrace probíhala u okresního ředitelství policie ČR dle trvalého bydliště. Povinnost zaregistrovat zbraň

---

¹⁶ Česko. Zákon č. 147/1983 Sb., ze dne 14. 12. 1983, o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů*. 1983, částka 31/1983 Sb., s. 258.

měl i vlastník zakázané zbraně, na kterou mu byla vydána výjimka. Po registraci zbraně byl vydán PČR průkaz zbraně. Z povinnosti registrace jsou také stanoveny výjimky a to pro podnikatele z oboru zbraní a střeliva, pokud se jedná o zbraně, které jsou jeho předmětem činnosti, dále také fyzická a právnická osoba, která nabyla zbraň na základě zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, a také fyzická nebo právnická osoba, která dovezla na území ČR zbraň s tím, že tuto zbraň dále vyveze mimo toto území. Zákon také řeší evidenci zbraní podléhající registraci, kdy stanovuje fyzické či právnické osobě vést evidenci zbraní podléhající registraci, které vlastní, a archivovat tuto evidenci po dobu pěti let. Podnikatel v oboru zbraní byl také povinen vést zvlášť evidenci zbraní, které jsou předmětem jeho podnikání a tuto archivovat po dobu třiceti let. Evidované zbraně měly být podle tohoto předpisu označovány platnou zkušební značkou.

Do kategorie zbraní nepodléhající registraci patřily palné zbraně, u nichž energie střely dosahuje nejvíce 7,5 J, plynové zbraně, u nichž energie střely dosahuje nejvíce 10 J, dále také paintbalové nebo obdobné značkovací zbraně, akustické zbraně a plynovky, jde-li o dovolené výrobní provedení, a jiné expanzní zbraně, přístroje a zařízení, jejichž konstrukce vylučuje použití kulového náboje nebo náboje s hromadnou střelou. Také zde byly řazeny historické zbraně, jednoranové a dvouranové předovky zkonstruované na principech doutnákových, kolečkových, křesadlových a perkusních zámkových systémů, mechanické zbraně, části zbraní podléhající registraci, s výjimkou jejich hlavních částí, zbraně ve vlastnictví státu, které jsou drženy ke sbírkovým, výzkumně vývojovým nebo muzejním účelům Ministerstvem vnitra nebo Ministerstvem obrany. Nabývání vlastnictví těchto zbraní bylo podmíněno věkem osmnácti let a způsobilostí k právním úkonům. Také bylo v zákoně uvedeno určité omezení pro jejich použití, např. u zbraní historických, jednoranových a dvouranových předovek zkonstruovaných na principu doutnákových, u kterých bylo možné použití jen na schválených střelnicích. Střelba z většiny ostatních zbraní byla zakázaná na místech, kde by mohl být ohrožen život nebo zdraví osob a způsobena škoda na majetku. Střelba ze zbraní akustických a plynových byla tímto ustanovením až na výjimky zakázaná na místech veřejnosti přístupných.

Mezi zbraně zakázané zbraně byly řazeny, zbraně které umožňovaly více výstřelů (dávku) na jedno stisknutí spouště. Jednalo se o plně samočinné zbraně, vojenské zbraně, s výjimkou pušek, pistolí a revolverů do ráže 12 mm a signálních zbraní označených civilní ověřovací značkou. K zakázaným také patřily zbraně, které byly původně vyrobeny jako plně samočinné zbraně, palné samonabíjecí zbraně, pokud mají vzhled vojenských plně samočinných zbraní a které lze upravit na plně samočinné, brokovnice o celkové délce menší než 900 mm nebo brokovnice, u nichž je hlaveň kratší než 450 mm; zbraně vyrobené nebo upravené tak, že lze utajit jejich účel, nebo zbraně, u kterých byly původní charakter či podoba změněny tak, aby se jejich použitím mohly způsobit těžší následky tzv. zákeřné zbraně, střelná nástrahová zařízení, zbraně, které nejsou vyrobeny z kovu, pokud nejsou identifikovatelné jako zbraně při kontrolách osob a zavazadel pomocí detekčních a rentgenových přístrojů, zbraně s pevně vestavěnými tlumiči hluku výstřelu, zbraně se zařízením k osvětlování cíle, zbraně s optickými a obdobnými zaměřovači, krátké zbraně s laserovými zaměřovači, zaměřovače zbraní konstruované na principu noktovizorů a obdobné zaměřovací přístroje pro mířenou střelbu za snížených podmínek viditelnosti, tlumiče hluku výstřelu. Do skupiny zakázaných zbraní nepatřily lovecké a sportovní zbraně s optickými a obdobnými zaměřovači a krátké zbraně s laserovými zaměřovači, pokud jsou používány na střelnicích. Rovněž je v tomto zákoně specifikováno zakázané

střelivo. Jak vyplývá z názvu, tak držet, nosit, vyrábět, vyvážet, dovážet a obchodovat se zakázanými zbraněmi, střelivem a vojenskou municí bylo až na výjimky zakázané.

V zákoně bylo též řešeno vystavování zbraní, které bylo možné veřejně vystavovat jen na povolení a také znehodnocování zbraní a střeliva, což bylo možné také jen na příslušené povolení.

Jak již bylo zmíněno v úvodu fyzická osoba mohla nabývat vlastnictví zbraně jen byla-li držitelem zbrojního průkazu, který vydávalo okresní ředitelství policie. K žádosti mimo předepsaných údajů musel žadatel doložit doklad o zdravotní a odborné způsobilosti, čestné prohlášení o trestní bezúhonnosti. Žadatel musel splnit i další podmínky jako stanovený věk, prokázat zkouškou odbornou způsobilost a mít na území ČR trvalý pobyt.

Vydávané zbrojní průkazy se dělily do osmi skupin pod písmeny „A až H“ podle účelu držení zbraně. Rozdělení bylo A - ke sběratelským účelům, B - ke sportovním účelům, C - k loveckým účelům, D - k výkonu zaměstnání v místech, kam nemá veřejnost volný přístup, E - k výkonu zaměstnání v místech, kam má veřejnost volný přístup, F - k ochraně zdraví, života a majetku v místech, kam nemá veřejnost volný přístup, G - k ochraně zdraví, života a majetku v místech, kam má veřejnost volný přístup, H - k výkonu podnikání v oboru zbraní a střeliva. Jednotlivé zbrojní průkazy opravňovaly držitele k držení zbraní podle jednotlivých kategorií, což bylo v zákoně dále specifikováno, např. u kategorie A - sběratelské účely, opravňovalo k držení zbraní a střeliva pro sběratelské účely a u střeliva držet maximálně tři kusy téhož druhu, ráže, značky a výrobního provedení. Dále např. skupina C - k loveckým účelům, opravňovala, za předpokladu vlastnictví platného loveckého listku, k nabývání vlastnictví a držbě lovecké zbraně, loveckých nábojů. Tato skupina také opravňovala k nošení této zbraně a střeliva pouze v místech, kde k tomu byl oprávněn a přebíjet lovecké náboje se středovým zápalem pouze pro vlastní potřebu. Obdobně byly v zákoně upraveny i ostatní skupiny oprávnění.

K vydání zbrojního pasu byl požadován minimální věk 21 let, u zbrojního průkazu ke sběratelským, účelům, ke sportovním účelům a k loveckým účelům byl stanoven minimální věk 18 let. V odůvodněných případech mohla být věková hranice snížena až na 15 let, a to u zbrojního průkazu vydávaným ke sportovním účelům, jehož držitel byl členem občanského sdružení zabývajícím se sportovní činností. Rovněž mohl být vydán zbrojní průkaz k loveckým účelům osobě starší šestnácti let, jež byl posluchačem středních odborných učilišť a středních škol, v jejichž osnovách byla zahrnuta výuka myslivosti.

V uvedeném zákoně byly také specifikovány povinnosti držitele zbrojního průkazu, doba platnosti zbrojního průkazu, zbrojního oprávnění.

Zbrojní oprávnění opravňovalo právnickou osobu k nabývání do vlastnictví a přechovávat zbraně podléhající registraci a střeliva do nich. Toto zbrojní oprávnění vydávalo na základě žádosti okresní ředitelství policie. Zbrojní oprávnění bylo vydáváno jen z určitých důvodů a to k provozování koncesovaných živností v oboru zbraní a střeliva, provozování soukromých bezpečnostních služeb a obdobných činností, uskutečňování sportovní, kulturní a zájmové činnosti, provozování muzejnictví nebo sbírkové činnosti, zabezpečování výcviku a výuky ve střelbě, zabezpečování úkolů veřejné správy.¹⁷

---

¹⁷ Česko. Zákon č. 288/1995 Sb., ze dne 3.11.1995, o střelných zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů*. 1995, částka 75/1995 Sb., s.2050.

5. OPRAVNĚNÍ DRŽENÍ ZBRANÍ A STŘELIVA V ČR

5.1. Současná právní úprava v ČR

V současné době vychází právní úprava držení zbraní ze **zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu**, kterým byly novelizovány zákony č. 320/2002 Sb., změna zákona v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, zákon č. 227/2003 Sb., zákon č. 228/2003 Sb., změna zákona o zbraních a živnostenského zákona, zákon č. 537/2004 Sb., změna trestního zákona a zákona o střelných zbraních, zákon č. 359/2005 Sb., změna občanského zákoníku, zákon č. 444/2005 Sb., o územních finančních orgánech, zákon č. 310/2006 Sb., nakládání s bezpečnostním materiálem, zákon č. 170/2007 Sb., změna zákona v souvislosti se vstupem ČR do shengenského prostoru, zákon č. 124/2008 Sb., změna zákona o rejstříku trestů, zákon č. 189/2008 Sb., změna zákona o uznávání odborné kvalifikace, zákon č. 274/2008 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Policii České republiky, zákon č. 484/2008 Sb., změna zákona o střelných zbraních a změna zákona o přestupcích a zákon č. 41/2009 Sb., o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím trestního zákoníku. Poslední novelizací je zákon č. 48/2009 Sb., kterým bylo vydáno poslední znění zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), jak vyplývá ze změn provedených výše uvedenými zákony.

K zákonu bylo vydáno celkem 6 prováděcích předpisů - vyhláška č. 384/2002 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o zbraních, ve znění vyhlášky č. 431/2003 Sb., nařízení vlády č. 338/2002 Sb., o technických požadavcích pro zabezpečení přechovávaných zbraní nebo střeliva a o podmínkách skladování, přechovávání a zacházení s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami, ve znění nařízení vlády č. 347/2003 Sb. a nařízení vlády č. 503/2005 Sb., vyhláška č. 369/2002 Sb., kterou se stanoví postup Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva při zařazování typu zbraně nebo střeliva do kategorie, vyhláška č. 370/2002 Sb., o dovozeném výrobním provedení plynové zbraně, expanzní zbraně a střeliva, vyhláška č. 371/2002 Sb., kterou se stanoví postup při znehodnocování a ničení zbraně, střeliva a výrobě jejich řezu, ve znění vyhlášky č. 632/2004 Sb., vyhláška č. 493/2002 Sb., o posuzování zdravotní způsobilosti k vydání nebo platnosti zbrojního průkazu a o obsahu lékárničky první pomoci provozovatele střelnice, ve znění vyhlášky č. 254/2007 Sb. V souvislosti s přijetím nové právní úpravy v oblasti zbraní a střeliva byly ještě vydány vyhláška č. 494/2002 Sb., kterou se zrušuje vyhláška č. 51/1996 Sb., o podmínkách skladování, přechovávání a zacházení s černým loveckým prachem,

bezvýmným prachem, zápalkami a střelivem, a vyhláška č. 11/2003 Sb., kterou se zrušuje vyhláška č. 127/1996 Sb., o zdravotní způsobilosti k vydání nebo prodloužení platnosti zbrojního průkazu a o prohlášení žadatele.

Účelem změny právní úpravy byl předpokládaný vstup České republiky do Evropské unie a přizpůsobení právní úpravy ČR v oblasti zbraní a střeliva právní úpravě EU. V souvislosti s přizpůsobováním právní úpravy České republiky s EU přijala vláda nařízení č. 151/2004 Sb., kterým se stanoví, které střelné zbraně a střelivo je možné z jiného členského státu Evropské unie přepravit na území České republiky bez předchozího souhlasu příslušných orgánů České republiky. Do nového zákona o zbraních byly implementovány **Směrnice Rady ES č. 91/477/EHS o kontrole nabývání a držení zbraní** ze dne 18. června 1991, které doplňují články 82 a 91 **Prováděcí úmluvy k Schengenské dohodě z roku 1990 a Směrnice Rady ES č. 93/15/EHS o harmonizaci předpisů týkajících se uvádění na trh a dozoru nad výbušninami pro civilní použití** ze dne 5. dubna 1993. Při tvorbě zákona o zbraních bylo též přihlédnuto i k **Doporučení Komise č. 93/216/EHS ze dne 25. února 1993 o Evropském zbrojním pasu**, ve znění **Doporučení č. 96/129/ES** ze dne 12. ledna 1996 doplňující **doporučení 93/126/EHS o Evropském zbrojním pasu**.

Zpracování zákona o zbraních vycházelo také z **Evropské úmluvy o kontrole nabývání a držení střelných zbraní jednotlivými osobami ze dne 28. června 1978**. V souladu se Směrnicí 91/477/EHS byly do zákona č. 119/2002 zavedeny především nové kategorie zbraní: zbraně kategorie A – zakázané zbraně, zakázané střelivo nebo zakázané doplňky zbraní, zbraně kategorie B – zbraně podléhající povolení, zbraně kategorie C – zbraně podléhající ohlášení a zbraně kategorie D – ostatní zbraně. S novou kategorizací došlo i k úpravě nabývání a držení zbraní a střeliva u každé kategorie. U zbrojního průkazu byly vymezeny jeho nové skupiny. K zpřesnění došlo u podmínky spolehlivosti fyzické osoby žádající o zbrojní průkaz či u zkušební komisaře provádějícího zkoušky odborné způsobilosti žadatelů o vydání zbrojního průkazu. Místo pojmu "zbrojní oprávnění" zákon o zbraních zavedl pojem "zbrojní licence" a současně upravil důvody pro její vydání. Zákon o zbraních zakotvil institut "evropského zbrojního pasu", který slouží jeho držitelům po vstupu České republiky do Evropské unie k cestě se zbraní, resp. zbraněmi po celé Evropské unii. Ustanovení o evropském zbrojním pasu nabylo účinnosti dnem vstupu České republiky do Evropské unie.

Při tvorbě návrhu zákona o zbraních a střelivu č. 119/2002 Sb., byly porovnávány právní úpravy některých evropských zemí jako např. SRN, Velké Británie, Belgie, Rakouska, Švédsko, Francie, Itálie a Nizozemska. Zpracovaný návrh doznal značný počet změn v rámci schvalovacího řízení v Poslanecké sněmovně. Oproti původnímu zákonu č. 288/1995 Sb., došlo k mnoha výrazným změnám.

Zákon od jeho schválení doznal mnoho podstatných změn. Změny vycházejí ze zákonů č. 320/2002 Sb., provedl v zákoně o zbraních změny související se zánikem okresních úřadů. Zákon č. 227/2003 Sb., provedl v zákoně o zbraních některé drobné změny v ustanovení § 41 související s přijetím novely zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů. Zákon č. 228/2003 Sb., kterým se mění zákon o zbraních, upravuje problematiku pyrotechnické asanace soukromých a veřejných prostor soukromými podnikatelskými subjekty. Tento zákon nabylo účinnosti 1. ledna 2004.

Zákon č. 537/2004 Sb. provedl změny v § 22 pro posuzování bezúhonnosti související se změnou trestního zákona. Tento zákon nabylo účinnosti 22. října 2004. Tímto zákonem došlo ke změnám v zákoně č. 140/1961 - trestní zákon, jimž byly

zavedeny některé nové skutkové podstaty jako např. trestný čin Teroristický útok, Účast na zločinném spolčení. Také byla zrušena povinnost při vývozu, dovozu a tranzitu zbraní nebo střeliva přes státní hranice toto hlásit celnímu úřadu, jelikož tento byl po vstupu ČR do EU zrušen. Zákon č. 359/2005 Sb., který nabyl účinnosti dnem 1. října 2005, změnil v souvislosti s novelou občanského zákoníku nakládání s nalezenými zbraněmi, střelivem, municí a výbušninami.

V roce 2006 byl zákon o zbraních novelizován zákonem č. 310/2006 Sb., který v souladu s právem Evropské unie zpřesnil zařazení zbraně kategorie B, provedl některé změny vyplývající z praxe a především změnil pojem historické zbraně, která v současné době neodpovídá článku 82 Prováděcí úmluvy k Schengenské dohodě z roku 1990. Jednalo se o změnu důležitou pro posuzování historických zbraní, které byly vyrobeny k určitému datu. Posunul toto datum z 31.12.1870 až na 31.12.1890. Tento zákon nabyl účinnosti 1. července 2006.¹⁸ Také touto novelizací došlo k přehodnocení zařazení některých zbraní, např. tzv. lovecké kulovnice, tj. dlouhé opakovací zbraně s drážkovým vývrtem, jejíž délka hlavně je menší než 600 mm, spadá do kategorie C. Zákon č. 170/2007 Sb. provedl v zákoně o zbraních nezbytné změny související se vstupem České republiky do schengenského prostoru. Tento zákon nabyl účinnosti dnem vstupu České republiky do schengenského prostoru. Jednalo se o změny v oprávněnosti Policie ČR vydávat povolení k tranzitu zbraní a střeliva.

Zákon č. 124/2008 Sb., který nabyl účinnosti 1. července 2008, provedl v zákoně o zbraních změny v souvislosti se změnou zákona o Rejstříku trestu.

Zákon č. 189/2008 Sb. zavedl do zákona o zbraních změny v souvislosti se změnou zákona o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie. Tento zákon nabyl účinnosti 1. července 2008.

Zákon č. 274/2008 Sb., který nabyl účinnosti 1. ledna 2009, změnil zákon o zbraních v souvislosti s přijetím zákona o Policii České republiky.¹⁹

Poslední největší změnou byl **zákon č. 484/2008 Sb.**, kterým byly provedeny v zákoně o zbraních změny zejména v oblasti:

- režimu kontroly znehodnocených zbraní za účelem omezení možnosti zpětné aktivace již jednou znehodnocených zbraní a jejich možného zneužití k protiprávnímu jednání
- podmínek pro povolování přepravy zbraní a střeliva a stanovil povinnost hlásit přepravu většího množství zbraní a střeliva
- právní úpravy a kategorizace přestupku na úseku zbraní a střeliva
- podmínek pro posuzování bezúhonnosti a spolehlivosti žadatele o vydání zbrojního průkazu nebo držitele zbrojního průkazu
- zániku platnosti zbrojního průkazu, průkazu zkušební komisaře, zbrojní licence a evropského zbrojního pasu
- odstranění nedostatku stávající právní úpravy.²⁰

Účelem dle důvodové zprávy návrhu tohoto zákona byla reakce na mezinárodní situaci, kdy vláda ČR přikročila k některým opatřením v oblasti boje proti terorismu.

---

¹⁸ *Právní úprava na úseku zbraní a střeliva* [online]. 2010 [cit. 2010-03-13]. Dostupné z WWW: <<http://www.mvcr.cz/clanek/pravni-uprava-na-useku-zbrani-a-streliva.aspx?q=Y2hudW09MQ%3d%3d>>.

¹⁹ *Právní úprava na úseku zbraní a střeliva* [online]. 2010 [cit. 2010-03-13]. Dostupné z WWW: <<http://www.mvcr.cz/clanek/pravni-uprava-na-useku-zbrani-a-streliva.aspx?q=Y2hudW09MQ%3d%3d>>.

²⁰ *Právní úprava na úseku zbraní a střeliva* [online]. 2010 [cit. 2010-03-13]. Dostupné z WWW: <<http://www.mvcr.cz/clanek/pravni-uprava-na-useku-zbrani-a-streliva.aspx?q=Y2hudW09MQ%3d%3d>>.

Jedním z těchto opatření byla úprava zákona o zbraních. Cílem této navrhované úpravy bylo omezit možnost využití či zneužití legálně držených zbraní k teroristickým útokům. Ke splnění uloženého úkolu se vycházelo z koncepce zákona o zbraních, ze statistických údajů a z poznatků získaných z aplikace zákona v praxi po nabytí jeho účinnosti.²¹

Jedním z řešených problémů byla možnost poměrně snadno nabýt do vlastnictví a držet zakázané zbraně kategorie A. V roce 2005 bylo u držitelů zbrojních průkazů evidováno 517 zbraní kategorie A, a u držitelů zbrojních licencí jich bylo mimo podnikatelskou činnost evidováno 801. Mezi žadateli o udělení výjimky se vyskytly i případy, kdy byla udělena výjimka k držení zbraně kategorie A ke sběratelským účelům, ale držitelé těchto zbraní (např. samočinné zbraně – samopal vzor 58) je pak hojně využívali ke střelbě na střelnici. Dalším řešeným problémem bylo znehodnocování zbraní, kdy zákon o zbraních upravoval způsob znehodnocování zbraní. V praxi se však vyskytovaly případy, kdy zbraně byly znehodnoceny v rozporu s postupy stanovenými právními předpisy a jsou pak opětovně upravovány tak, aby byly znovu funkční.²²

Nový zákon č. 119/2002 Sb. přináší oproti stávající úpravě zásadní změny:

- držení a nošení zbraně je definováno principiálně odlišně a poněkud nejasně (§ 2)
- zákon specifikuje nové pojmy, které jsou totožné s pojmy používanými ve Směrnici č. 91/477/EHS a zavádí v souladu s touto směrnicí čtyři základní kategorie střelných zbraní
- skupina zakázaných zbraní se zúžila a zároveň byla rozšířena o plynové a expanzivní zbraně, jejichž konstrukce neodpovídá dovolenému výrobnímu provedení a dále všechny zbraně s pevně vestavěnými laserovými zaměřovači, bez ohledu na místo jejich použití
- palné zbraně s ústřovou energií do 7,5 J nepodléhají registraci (kategorie D)
- u plynových zbraní je zvýšen limit ústřové energie střely z 10 J na 16J
- pro nabývání do vlastnictví, držení nebo nošení zbraní kategorie B (např. revolvery nebo pistole) je třeba mít povolení od policie a pro získání tohoto povolení musí mít žadatel řádný důvod
- držitel zbraně kategorie D nesmí nosit zbraň viditelně na veřejně přístupných místech (řada zbraní kategorie D nelze vůbec nosit, protože nemají nábojovou komoru. Např. luk, kuše, prak § 15odst.5)
- skupiny zbrojních průkazů byly zredukovány na 5, původní H zrušena bez náhrady, původní skup. D a E , resp. F a G zredukovány na jednu skupinu D, resp. E
- zbrojní průkaz skupiny C (lovecké účely) lze vydat jen držitelí platného loveckého lístku
- žadatel o zbrojní průkaz již nemusí předkládat čestné prohlášení o své spolehlivosti
- cizinci ze třetí země (mimo EU nebo NATO) nemusí být vydán ZP i když splní všechny podmínky
- zbrojní průkaz skupiny A (sběratelské účely) lze vydat jen osobě starší 21 let - dříve osmnáctiletí
- zbrojní oprávnění jsou nahrazena zbrojní licenci

---

²¹ *Parlament ČR, Polsanecká sněmovna : Návrhy zákonů* [online]. 2008 [cit. 2010-03-13]. Dostupné z WWW: <<http://www.psp.cz/sqw/tisky.sqw?stz=1&o=5&na=o+zbran%EDch&t=&za=>>>.

²² *Parlament ČR, Polsanecká sněmovna : Návrhy zákonů* [online]. 2008 [cit. 2010-03-13]. Dostupné z WWW: <<http://www.psp.cz/sqw/tisky.sqw?stz=1&o=5&na=o+zbran%EDch&t=&za=>>>.

- u držitelů zbrojního průkazu skupiny D je stanovena častější frekvence lékařských prohlídek
- zkouška odborné způsobilosti i zkušební komisaře je náročnější
- změna podmínek pro posouzení bezúhonnosti
- změna podmínek pro posouzení spolehlivosti
- zbrojní průkaz se nebude prodlužovat, ale bude vydán nový bez zkoušek
- požadavek skrytého nošení krátké zbraně se vedle obecní policie nevztahuje nově i na zaměstnance - členy ostrahy ČNB
- držitele zbrojního průkazu skupiny D nemůže vlastnit žádné zbraně kat. A, B, C ani je držet mimo výkon zaměstnání nebo povolání
- zákonem nejsou speciálně vymezeny zbraně pro sebeobranu
- držitel zbrojního průkazu je povinen ohlásit PČR každé použití zbraně v souvislosti s krajní nouzí a nutnou obranou
- držitel zbrojního průkazu je povinen umožnit příslušnému útvaru PČR vstup do obydlí za účelem kontroly zabezpečení zbraní, je-li držitelem zbraně kategorie A
- sportovní zbraně musí být přepravovány na střelnici v uzavřeném obalu
- zkušební komisař nemůže být podnikatelem v oboru zbraní a střeliva
- evidenci podléhá u podnikatelů vedle zbraní i střelivo
- vlastník zbraně nepodává po jejím nabytí již žádost o registraci zbraně, toto je nahrazeno oznámením o nabytí
- lhůty pro většinu administrativních úkonů se prodlužuje z 5 na 10 dní
- zákon stanovuje podmínky pro vydávání evropského zbrojního pasu k překračování státních hranic se zbraní
- nově je upravena přeprava zbraní a střeliva přes státní hranice v souladu se směrnicí a současně i předávání informací o pohybu zbraní přes státní hranice
- provozovatel střelnice musí ustanovit správce střelnice - dříve zbrojíře a vybavit střelnici lékárníčkou první pomoci
- policie je oprávněna pozastavit provozování střelnice ve vyjmenovaných případech
- požadavky na zabezpečení malého množství zbraní a střeliva ze strany držitele zbrojního průkazu jsou volnější
- svěření zbraně dítěti do deseti let je možné bez omezení ráže zbraně -dříve do ráže 22
- při zvláštních příležitostech lze zbraně držet neomezeně, je omezeno pouze jejich nošení
- vláda je oprávněna nařídit odevzdání zbraní v době ohrožení státu
- doba platnosti některých oprávnění (zejména zbrojního průkazu) je zásadně změněna (§ 81), popř. omezena
- při pochybnostech o typovém zařazení zbraně do určité kategorie rozhoduje Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva
- jsou zredukovány a upraveny koncesované živnosti v oblasti zbraní a střeliva, pro některé jsou stanoveny nové přísnější požadavky na odbornou způsobilost
- časová hranice pro historické zbraně je posunuta o 20 let zpět na rok 1870
- také došlo ke změně příslušnosti správního orgánu projednávající přestupky na úseku zbraní a střeliv, kdy toto již nečiní Policie ČR, ale správní orgány obce s rozšířenou působností²³

---

²³ KOMENDA, Jan. *Zbraně a střelivo mezi paragrafy*. Praha : [vl.n.], 2003 . 9-13 s. ISBN 80-239-0515-5.

V zákoně o zbraních je také nově upraveno pozastavení provozování střelnice, povinnosti jejího provozovatele i správce střelnice. Jsou zde také upravena mimořádná opatření ve vztahu ke zbraním (při stavu ohrožení nebo válečném stavu země). Část zákona o zbraních je věnována výkonu státní správy na úseku zbraní a střeliva. Nová právní úprava změnila i předpis o živnostenském podnikání ve vztahu k vydaným koncesovaným živnostem na úseku zbraní a střeliva. V příloze k zákonu o zbraních jsou vymezeny druhy zbraní (část první) a druhy střeliva (část druhá).

Zákon o střelných zbraních a střelivu č. 119/2002 Sb. je členěn na čtyři části a XIV. hlav.

Hl. I. Úvodní ustanovení

Hl. II. Kategorie zbraní a střeliva

Hl. III. Nabývání vlastnictví, držení a nošení zbraně a střeliva

Hl. IV. Zbrojní průkaz

Hl. V. Zbrojní licence

Hl. VI. Registrace zbraní a průkaz zbraně

Hl. VII. Vývoz, dovoz a tranzit zbraní a střeliva

Hl. VIII. Střelnice

Hl. IX. Zvl. ustanovení o nakládání se zbraněmi a střelivem

Hl. X. Informační systémy o zbraních, střelivu a provozovaných střelnicích

Hl. XI. Výkon státní správy

Hl. XII. Sankce a ochranná opatření

Hl. XIII. Ustanovení společná

Hl. XIV. Ustanovení přechodná

Jak vyplývá z § 1 zákona o zbraních předmětem úpravy je úprava kategorií střelných zbraní a střeliva, stanovení podmínek, za kterých lze nabýt vlastnictví, držet, nosit a používat střelnou zbraň a střelivo, také upravuje práva a povinnosti držitelů zbraní a střeliva, podmínky pro vývoz, dovoz a tranzit zbraní a střeliva. Rovněž upravuje postavení střelnic, provádění pyrotechnického průzkumu, provozování informačních systémů. V poslední řadě výkon státní správy a sankce. Hlavním cílem zákona bylo odstranit nedostatky stávající právní úpravy a sladit právní úpravu a právní úpravou EU.

Právní úprava zbraní a střeliva je pojímána jako ucelená oblast veřejného práva, umožňující státu regulaci v této oblasti s přihlédnutím k zajištění veřejného pořádku a bezpečnosti. Při tvorbě zákona bylo navrhováno, aby v zákoně bylo upraveno i držení chladných zbraní jako např. v SRN, což bylo na základě připomínek změněno na úpravu pouze střelných zbraní a střeliva. Jedná se o zbraně a střelivo pro civilní použití. Zbraně vojenského charakteru a v držení ozbrojených sil a složek jsou řešeny jinými předpisy.

5.2. Nabývání a držení zbraní

Zákon o zbraních a střelivu především řeší kategorie střelných zbraní a střeliva, podmínky pro nabývání vlastnictví, držení, nošení a používání zbraní a střeliva. Dále upravuje práva a povinnosti držitelů zbraní a střeliva, upravuje podmínky vývozu, dovozu a tranzitu zbraní a střeliva. V neposlední řadě upravuje provozování střelnic, provádění pyrotechnického průzkumu, provozování informačních systémů v oblasti zbraní a střeliva, stanovuje sankce a výkon státní správy v oblasti zbraní a střeliva.

Zákon tedy neupravuje držení a nabývání zbraní, střeliva a munice, které jsou ve výzbroji ozbrojených sil České republiky, bezpečnostních sborů, Vojenského zpravodajství. Držení a nabývání zbraní a střeliva těmito složkami upravují zákony č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění zákona č. 274/2008 Sb.

Zákonem o zbraních a střelivu také není upravována problematika zbraní, střeliva a municí ve vlastnictví státu, které jsou určeny ke sbírkovým, výzkumně vývojovým nebo muzejním účelům Ministerstvem vnitra, Ministerstvem obrany, ozbrojenými silami České republiky, bezpečnostními sbory, Vojenským zpravodajstvím. Rovněž držení zbraní, střeliva a municí, které jsou určeny k ověřování Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva, což je upraveno zákonem č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů. Také neupravuje držení zbraní, střeliva a municí, které jsou kulturními památkami nebo jejich součástí.

Jak bylo výše uvedeno zákon upravuje zřizování a provoz střelnic, mimo střelnic v působnosti Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva, Ministerstva obrany.

Jako poslední v řadě, co zákon o zbraních a střelivu neřeší, je držení výbušnin, což je řešeno zákonem č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.

V zákoně jsou také specifikovány některé důležité pojmy, které jsou nezbytné ke kvalifikovanému uplatnění zákona v praxi. Mezi nejdůležitější pojmy patří držení a nošení zbraně. Rozdělení pojmů na držení a nošení zbraně reguluje stát počet osob, které budou oprávněny zbraň a střelivo nosit, aniž by omezoval počty osob, kterým stačí zbraň a střelivo pouze držet. Jedná se např. o sběratele. Z uvedeného dělení též vyplývá, že držení zbraně je oprávnění nižším oproti nošení zbraně.

Rozdílně od předchozí úpravy je upraveno držení zbraně, které může mít dvě podoby. Prvním způsobem držení zbraně je uložení zbraně uvnitř budovy a jiných prostor a to se souhlasem vlastníka nemovitosti nebo jiných prostor. Vyplývá z tohoto ustanovení povinnost zajistit souhlas majitele nemovitosti, pokud je držitel zbraní např. v nájmu v uvedených prostorách. Druhým způsobem držení zbraně při přepravě tedy přemísťování zbraně. Zbraň musí být ve stavu vylučující okamžité použití. Zbraň musí být tedy nenabitá a v uzavřeném obalu.

Oproti držení zbraně je nošení zbraně vymezeno negativně. Nošení zbraně popisuje jako mít zbraň u sebe, mimo případy uvedené pod pojmem držení zbraně. Osoba má tedy zbraň u sebe nabitou nebo nenabitou, ale mimo obal. Institut nošení zbraně umožňuje držiteli mít u sebe nabitou zbraň a připravenou ke střelbě, v souladu s oprávněními zbrojního průkazu. U sebe znamená, že zbraň má na dosah, avšak nemusí být připravena k okamžitému použití. K tomuto lze přirovnat ustanovení § 205 odst. 1 písm. d) o krádeži z trestního zákoníku, kde se hovoří o zmocnění se cizí věci, kterou má někdo na sobě nebo při sobě. Znamená to, že osoba má věc např. v kapse, na opasku nebo v bezprostředním dosahu, např. na vzdálenost dosahu rukou, tj. např. v kabátu na opěradle židle, na níž právě sedí.

Oba pojmy držení a nošení jsou protichůdné, jelikož stanovují, že zbraň nelze zároveň držet a nosit. Nosit nebo držet lze za určitých stanovených podmínek zbraně všech kategorií, zbraně kat. A - zakázané - lze držet a nosit jen na základě výjimky. U zbraně kategorie B lze držet a nosit jen na zvláštní povolení.

5.3. Druhy zbraní a střeliva

Zbraně a střelivo jsou v zákoně o zbraních a střelivu děleny na zbraně zakázané, zakázané střelivo a zakázané doplňky zbraní, které jsou řazeny do kategorie „A“, zbraně podléhající povolení označeny kategorií „B“, zbraně podléhající ohlášení spadající do kategorie „C“ a ostatní zbraně, což je kategorie „D“. Podobně je tříděno i střelivo, což vychází z uvedených kategorií A až D.

Do kategorie zbraní **A** patří např. zbraně vojenské, včetně odpalovacích zařízení, s výjimkou pušek, pistolí a revolverů, ověřených pro civilní použití, samočinné zbraně, vyrobené nebo upravené zbraně tak, že lze utajit jejich účel, nebo které byly upraveny tak, aby se jejich použitím mohly způsobit těžší následky, anebo zbraně maskované jako jiné předměty tzv. zákeřné zbraně jako např. vystřelovací tužka, také sem patří palné nevyrobené z kovů, které nelze zachytit detekčními přístroji, některé plynové nebo expanzní, střelná nástrahová zařízení a také s pevně vestavěnými tlumiči hluku výstřelu nebo s pevně vestavěnými laserovými zaměřovači. Rovněž do kategorie **A** patří některé druhy střeliva jako průbojné, zápalné nebo výbušné, ale také doplňky zbraní jako tlumiče hluku, noktovizorové a laserové zaměřovače.

Jak je uvedeno, tak do kategorie zakázaných zbraní nově přibyly plynové a expanzní zbraně, jejichž konstrukce neodpovídá dovolenému výrobnímu provedení. Také zde přibyly zbraně s vestavěnými laserovými zaměřovači, které není možné použít ani na střelnici.

Mezi vojenské zbraně budou řazena zejména zbraně určené k vedení námořní, letecké nebo pozemní války, které jsou součástí výzbroje zejména ozbrojených sil ČR, bezpečnostních sborů, Vojenského zpravodajství nebo ozbrojených sil jiných států při jejich pobytu na území ČR. Jedná se o všechny střelné zbraně, nejen palné a může se tedy jednat i o plynové a mechanické pokud jsou určeny k námořní, letecké nebo pozemní válce.²⁴

Mezi vojenské zbraně, především zbraně plně samočinné, tzn. Automatické, střelící v dávkách, např. kulometry, samopaly se řadí do této kategorie vzhledem k velké palebné účinnosti a vzhledem k možnosti k jejich zneužití k různé trestné činnosti.

Mluví-li se v zákoně o zbraních samočinných, jedná se o zbraně, u nichž opětovné nabití a napnutí bicího mechanismu se děje v důsledku předchozího výstřelu a u kterých konstrukce umožňuje více výstřelů na jedno stisknutí spouště.²⁵

K zakázaným zbraním také patří zbraně, u nichž převažují plastové součásti nad kovovými. Toto je zejména z důvodu snížené možnosti odhalení různými zařízeními, např. na letištích, nebo při vstupu do chráněných budov.

Pod kategorií **B** se řadí krátké opakovací nebo samonabíjecí zbraně, krátké jednoranové nebo víceranové zbraně pro střelivo se středovým zápalem, jednoranové nebo víceranové zbraně pro střelivo s okrajovým zápalem, jejichž celková délka je menší než 280 mm, dlouhé samonabíjecí zbraně, jejichž zásobník nebo nábojová schránka a nábojová komora mohou dohromady pojmout více než 3 náboje a jejich

---

²⁴ TERYNGEL, Jiří ; KREML, Antonín . *Zákon č.119/2002 o zbraních Komentář*. Praha : Wolters Kluwer ČR,a.s., 2009. 13, 216 s. ISBN 978-80-7357-461-1.

²⁵ TERYNGEL, Jiří ; KREML, Antonín . *Zákon č.119/2002 o zbraních Komentář*. Praha : Wolters Kluwer ČR,a.s., 2009. 13, s. ISBN 978-80-7357-461-1.

variace, dlouhé opakovací nebo samonabíjecí zbraně s hladkým vývrtem hlavně, jejichž délka hlavně je menší nebo je rovná 600 mm, samonabíjecí zbraně, pokud mají vzhled samočinných zbraní, signální zbraně pro použití signálních nábojů ráže větší než 16 mm.

Krátké zbraně jsou všechny palné zbraně s hlavní, která nepřesahuje délku 300 mm nebo celková délka nepřesahuje 600 mm. Opakovací funkce je takové konstrukční řešení palné zbraně se zásobníkem nebo jiným podávajícím zařízením, u níž se opětovné nabití děje ručním ovládním závěru nebo mechanického otáčení revolverového válce. Samonabíjecí funkce je takové konstrukční řešení palné zbraně, u níž se opětovné nabití děje v důsledku předchozího výstřelu. Konstrukce nesmí umožňovat uskutečnit více výstřelů na jedno stisknutí spouště. Do této skupiny zbraní patří téměř všechny typy pistolí a revolverů.²⁶

Do kategorie zbraní B - zbraní podléhajících povolení, jsou zařazeny zejména zbraně samonabíjecí a opakovací. Jedná se o nejučinnější dovolené zbraně jako např. krátké zbraně - pistole, revolvery, ale také některé dlouhé zbraně. Do této kategorie patří také např. brokovnice tzv. pumpa. Nově jsou do kategorie zbraní povolených řazeny samonabíjecí zbraně pokud mají vzhled samočinných zbraní. Může se jednat např. o samopal vzor 58, u kterých je znemožněna funkce střilet v dávkách.

Kategorie zbraní s označením C zahrnuje jednoranové nebo víceranové zbraně pro střelivo s okrajovým zápalem, jejichž celková délka se rovná nebo je větší než 280 mm, některé jednoranové nebo víceranové, opakovací nebo samonabíjecí dlouhé zbraně, plynové zbraně, u nichž kinetická energie střely na ústí hlavně je vyšší než 16 J, s výjimkou paintbalových zbraní, a více než dvouranové nebo opakovací zbraně zkonstruované na principu perkusních zámkových systémů. Jedná se tedy o perkusní zbraně vyrobené po r. 1890.

Do této skupiny zbraní patří např. všechny malorážky. Pokud se jedná o vzduchovky, jde o zbraně, jejichž mechanismus je založen na okamžitém uvolnění stlačeného vzduchu. Toto stlačení vzduchu je provedeno mechanicky. Plynovky jsou podobné konstrukce, ale používají stlačený plyn, nejčastěji CO₂. Větrovky jsou zase zbraně, u nichž je střela uváděna do pohybu stlačeným vzduchem, který je stlačen do tlakové nádoby. U všech těchto zbraní platí, že musí kinetická energie střely na ústí být vyšší než 16 J. Střelami do těchto zbraní jsou např. olověné broky, šípky střely diablo.²⁷

Do kategorie D jsou řazeny historické zbraně, zbraně jednoranové a dvouranové zkonstruované na principech doutňákových, kolečkových, křesadlových nebo perkusních zámkových systémů, palné zbraně určené pro střelbu náboji typu flobert s energií střely na ústí hlavně do 7,5 J, plynové zbraně na vzduchovou kartuš, plynové zbraně, u nichž kinetická energie střely na ústí hlavně dosahuje nejvíce 16 J, expanzní zbraně a expanzní přístroje, některé mechanické zbraně, znehodnocené zbraně, na kterých byly provedeny takové nevratné úpravy, které znemožňují jejich použití ke střelbě, zbraně, na kterých byly řezem provedeny takové úpravy, které

---

²⁶ TERYNGEL, Jiří ; KREML, Antonín . *Zákon č.119/2002 o zbraních Komentář*. Praha : Wolters Kluwer ČR,a.s., 2009. 16, s. ISBN 978-80-7357-461-1.

²⁷ TERYNGEL, Jiří ; KREML, Antonín . *Zákon č.119/2002 o zbraních Komentář*. Praha : Wolters Kluwer ČR,a.s., 2009. 19, s. ISBN 978-80-7357-461-1.

odkrývají alespoň částečně vnitřní konstrukci zbraně, neaktivní střelivo a munice a zbraně, které nejsou uvedené v kategoriích A až C.

Zbraně kategorie D mají nejméně přísný režim pro nabývání vlastnictví a držení. Jako historické zbraně jsou definovány střelné zbraně, které byly vyrobeny do 31.12.1890. Tzn. že i jejich hlavní součásti byly vyrobeny před tímto datem. Dále se jedná o zbraně jednoranové a dvouranové, zkonstruované na principu doutňákových, kolébkových, křesadlových nebo perkusních zámkových systému. Zde se tedy jedná v zásadě o předovky, které se, jak vyplývá z názvu, nabíjejí z předu a technickým znakem je pak konstrukce zámku. U tohoto druhu není důležitá doba výroby. U vzduchových a plynových zbraní jsou to zbraně, které nejsou uvedeny v kategorii C, tedy mají nižší kinetickou energii střely do 16 J. Expanzivní zbraní je střelná zbraň, jejíž konstrukce vylučuje použití kulových nábojů nebo nábojů s hromadnou střelou. Jedná se nejčastěji o tzv. plynovky, které uvolňují dráždivý plyn. Expanzní přístroj je pracovní zařízení, u něhož je primárním zdrojem energie výbušná látka, určena k pohybu různých mechanických částí, např. ocelového kolíků u jatečních přístrojů, nebo střel, kterými jsou v tomto případě nastřelovací hřeby.²⁸

Jak vyplývá z uvedeného, tak ke zbraním stále patří znehodnocené zbraně a zbraně v řezu, které však již ztratily svou funkci.

V příloze zákona o zbraních jsou stanoveny druhy zbraní a střeliva. Jedná se o : střelná zbraň, palná zbraň, plynová zbraň, mechanická zbraň, expanzní zbraň, expanzní přístroj, kulová zbraň, broková zbraň, kombinovaná zbraň, krátká zbraň, dlouhá zbraň, samočinná zbraň, samonabíjecí zbraň, opakovací zbraň, jednoranová zbraň, víceranová zbraň, vojenská zbraň, sportovní zbraň, lovecká zbraň, paintbalová zbraň, signální zbraň, historická zbraň, znehodnocená zbraň, řez zbraně, odpalovací zařízení

Zbraně a střelivo jsou rozděleny do kategorií podle své nebezpečnosti. Jedná se o kategorie A až D, - zakázané zbraně, podléhající povolení, podléhající ohlášení a ostatní. Pod jednotlivé kategorie patří také jejich hlavní součásti. Každá zbraň musí být zařazena do jedné z kategorií. Ve sporných případech o určení kategorie zbraně rozhoduje Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva, na základě vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č.369/2002 Sb.

Rozdělení zbraní do kategorií podle své nebezpečnosti je provedeno v souladu se směrnicí Rady Evropských společenství č. 91/477/EHS ze dne 18. června 1991 o kontrole nabývání a držení zbraní.

5.4. Nabývání vlastnictví, držení a nošení zbraně

Nabývání vlastnictví, držení a nošení zbraně kategorie A – zakázané zbraně

Nabývání vlastnictví, držení a nošení zbraně kategorie A upravují ustanovení § 8 až 11 zákona o zbraních. Zbraně kategorie A – zakázané zbraně lze nabývat do vlastnictví, držet, popřípadě nosit jen na základě udělené výjimky. Výjimku je možné na žádost podle § 9 odst. 2 udělit držiteli zbrojního průkazu ke sběratelským účelům

---

²⁸ TERYNGEL, Jiří ; KREML, Antonín . *Zákon č.119/2002 o zbraních Komentář*. Praha : Wolters Kluwer ČR,a.s., 2009. 21, s. ISBN 978-80-7357-461-1.

nebo zbrojní licence pro vývoj, výrobu zbraní nebo střeliva, výuku nebo výcvik ve střelbě, zajišťování ostrahy majetku a osob, pro zajišťování sportovní, kulturní nebo zájmové činnosti provozování muzejnictví, nebo pro zabezpečování úkolů podle zvláštního právního předpisu např. podle zákona o obecní policii, nebo přepravu, střežení mimořádně nebezpečných nebo cenných zásilek nebo střežení objektu mimořádné důležitosti, anebo objektu důležitých pro obranu státu, také pro výrobní nebo obdobnou činnost, při které ke zkoušení výrobku nutně potřebuje zbraň uvedené kategorie, pro výuku a výcvik ve střelbě ze zbraní kategorie A, nebo filmovou nebo divadelní činnost.

Uvedená ustanovení se nevztahují jen na samotné zbraně, ale i na doplňky a střelivo. Přechovávání zakázaných zbraní může být dle závažnosti kvalifikováno jako trestný čin nebo přestupek. Zákaz se nevztahuje pro Armádu ČR, Policii ČR a ostatní bezpečnostní sbory. Zákaz však platí pro obecní policii, civilní bezpečnostní služby.

Dalšími výjimkami jsou např. dědění, které má zvláštní právní režim a je upraven v dalších ustanoveních zákona o zbraních, neboť nabytí vlastnictví děděním je nabytí na základě jiné právní skutečnosti, aniž by předtím dědic projevili vůli zbraň nabytí a tudíž dědic nemusí být ani držitelem zbrojního průkazu. Toto ustanovení se také nevztahuje na vývoz a dovoz vojenských zbraní, což upravuje zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem.²⁹

Žádost o udělení výjimky se podává u krajského ředitelství policie příslušného podle místa pobytu fyzické osoby, nebo podle sídla právnické osoby. Udělení výjimky nesmí být v rozporu s mezinárodními smlouvami např. Smlouvou o konvenčních ozbrojených silách v Evropě.

Nabývání vlastnictví, držení a nošení zbraní kategorie B – podléhající povolení

Zbraně podléhající povolení lze nabývat do vlastnictví, držet, popřípadě nosit jen na základě povolení. O povolení žádá držitel zbrojního průkazu nebo zbrojní licence u příslušného útvaru policie. Příslušný útvar policie vydá toto povolení, pokud k tomu má žadatel řádný důvod. Za řádný důvod se považuje provozování muzejnictví nebo sběratelské činnosti, uskutečňování sportovní, lovecké, kulturní nebo jiné zájmové činnosti, nebo příprava na povolání, provozování koncesovaných živností v oboru zbraní a střeliva, zajišťování ostrahy majetku a osob, zabezpečování úkolů podle zvláštního právního předpisu, nebo ochrana života, zdraví nebo majetku.

Nově se v zákoně objevuje pojem „řádný důvod“. Tímto byl vytvořen určitý, i když ne příliš velký prostor pro uvážení správního orgánu vydávající povolení. Povolení k nošení zbraně nemůže být vydáno držiteli zbrojního průkazu skupiny A - sběrateli. Také je omezen počet zbraní této skupiny, které mohou držitelé zbrojního průkazu skupiny D a E nosit a to dle § 28 na dva kusy.

V zákoně je také stanoven samostatně právní titul pro držení a vlastnictví zbraně a samostatně pro nošení zbraně. K nošení zbraně kategorie B je oprávněn pouze držitel zbrojního průkazu.

---

²⁹ TERYNGEL, Jiří ; KREML, Antonín . *Zákon č.119/2002 o zbraních Komentář*. Praha : Wolters Kluwer ČR,a.s., 2009. 24, s. ISBN 978-80-7357-461-1.

Nabývání vlastnictví, držení a nošení zbraně kategorie C – podléhající ohlášení

Tyto zbraně mohou nabývat do vlastnictví, držet nebo nosit držitelé zbrojního průkazu nebo zbrojní licence v rozsahu oprávnění stanovených pro jednotlivé skupiny.

Je zde dána povinnost ohlásit nabytí vlastnictví této zbraně a to příslušnému orgánu policie. Nošení zbraní této kategorie je omezeno oprávněním vyplývajícím z příslušné skupiny zbrojního průkazu nebo zbrojní licence. Příkladem je možné uvést, že držitel zbrojního průkazu skupiny A – ke sběratelským účelům nemůže zbraně této kategorie nosit vůbec.

Zbraně kategorie C a střelivo k nim může nabývat a vlastnit a držet držitel zbrojního průkazu skupiny A- ke sběratelským účelům, B – ke sportovním účelům, C – k loveckým účelům a E – k ochraně života, zdraví nebo majetku a to bez omezení počtu zbraní. Rovněž tak může činit držitel zbrojní licence všech skupin.³⁰ Držitelé těchto zbrojních průkazů a licencí jsou však povinni hlásit příslušnému útvaru PČR nabytí vlastnictví zbraně.

Nabývání vlastnictví, držení a nošení zbraně kategorie D- ostatní zbraně

Zbraně kategorie D – ostatní zbraně, tedy nepodléhající povolení ani ohlášení a které nejsou zakázané, mohou nabývat do vlastnictví, držet nebo nosit fyzické osoby starší osmnácti let způsobilé k právním úkonům nebo právnické osoby. V tomto ustanovení je také určité omezení při střelbě, kdy je toto možné z určitých zbraní jen na střelnici. Také je zakázané viditelné nošení těchto zbraní, jakož i nošení a manipulace osobou, u které je schopnost k této činnosti snížena požitím alkoholu nebo návykových látek.

Jedinou podmínkou pro držení zbraní a střeliva kategorie D je věk a to 18 let. V ustanovení jsou specifikována určitá omezení z důvodu zabránění jejich zneužití a to zabezpečení zbraní proti takovému zneužití, ztrátě nebo odcizení, dále je zakázáno zbraň této kategorie nosit viditelně na veřejnosti, nosit zbraň a jakkoli s ní manipulovat, je-li snížena schopnost k této činnosti alkoholem nebo obdobnými látkami. Místem veřejnosti přístupný je myšleno místo, kam má přístup široký okruh lidí individuálně neurčených a které slouží k veřejnému užívání. Jedná se např. o ulice, náměstí prostředky hromadné dopravy, restaurační zařízení atd.

5.5. Zbrojní průkaz

K nabývání vlastnictví, držení zbraně a střeliva opravňuje fyzickou osobu zbrojní průkaz. Zbrojní průkaz se rozlišuje podle účelu užívání zbraně a střeliva podle rozsahu oprávnění do skupin A až F. Skupina **A** - ke sběratelským účelům, **B** - ke sportovním účelům, **C** - k loveckým účelům, **D** - k výkonu zaměstnání, **E** - k ochraně života, zdraví a majetku, **F** - k provádění pyrotechnického průzkumu.

K žádosti o vydání zbrojního průkazu předkládá žadatel posudek o zdravotní způsobilosti, doklad o odborné způsobilosti, u skupiny C též platný lovecký lístek,

---

³⁰ TERYNGEL, Jiří ; KREML, Antonín . *Zákon č.119/2002 o zbraních Komentář*. Praha : Wolters Kluwer ČR,a.s., 2009. 33. s. ISBN 978-80-7357-461-1.

také 2 x fotografii. Zbrojní průkaz je možné vydat osobě která má místo pobytu na území České republiky, dosáhla předepsaného věku, je způsobilá k právním úkonům, je zdravotně způsobilá, odborně způsobilá, je bezúhonná, je spolehlivá a je držitelem platného loveckého lístku, jde-li o zbrojní průkaz skupiny C.

Věková hranice u skupiny A, D, E je minimálně 21 let. U skupiny B, C je věková hranice 18 let.

K držení zbraní osobami mladšími osmnácti let bylo Odborem bezpečnostní politiky Ministerstva vnitra vydáno stanovisko k výkladu ustanovení § 19 odst. 6 zákona o zbraních. Toto stanovisko uvádí, že „ustanovení § 19 odst. 6 zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních, je nutné vykládat v souvislosti s ustanoveními § 19 odst. 3 a 4, v souladu se kterými může být za splnění dalších zákonem o zbraních stanovených podmínek vydán zbrojní průkaz skupiny B osobě starší 15 let a zbrojní průkaz skupiny C osobě starší 16 let. V souladu s ustanovením § 19 odst. 6 zákona o zbraních mohou držitelé zbrojního průkazu skupiny B nebo C mladší 18 let, nabývat do vlastnictví a držet zbraně podle účelu, užívání sportovní nebo lovecké zbraně kategorie B nebo C, a to pouze se souhlasem zákonného zástupce. Souhlas zákonného zástupce je nutný vždy. Jedná se o jediný případ, kdy mohou osoby mladší osmnácti let nabývat do vlastnictví zbraně, a to např. na základě darovací smlouvy nebo rozhodnutí soudu o dědictví. Nelze u těchto osob nabývat vlastnictví koupí zbraně.³¹

Zbrojní průkaz je definován jako veřejná listina s platností na pět let, jelikož se ním prokazují významné právní skutečnosti. Nabývat a držet nebo nosit určené zbraně a střelivo je možné jen u držitelů zbrojního průkazu, kteří splňují zákonem stanovené podmínky. Zbrojní průkaz je rozdělen do skupin dle účelu užívání zbraní. Oproti stávající právní úpravě byl snížen počet skupin zbrojního průkazu na pět. Držitelem zbrojního průkazu může být pouze fyzická osoba. Zbrojní průkaz je vydáván jen na základě žádosti a žadatel může žádat o více skupin zbrojního průkazu. Zbrojní průkaz je vydán jen za splnění stanovených podmínek jako je věk žadatele, způsobilost k právním úkonům, zdravotní a odborná způsobilost, bezúhonnost, spolehlivost a má-li místo trvalého pobytu na území ČR.

Oprávnění držitelů zbrojních průkazů se liší podle skupin. Zbrojní průkaz skupiny A – ke sběratelským účelům opravňuje nabývat a držet zbraň zakázané, podléhající povolení a ohlášení pro sběratelské účely. Podmínkou je udělení výjimky a povolení dle příslušných kategorií. Také je oprávněn k držení střeliva podléhajícímu povolení a ohlášení, ve stanoveném počtu 3 ks. téhož druhu, ráže, značky a výrobního provedení a nebo jedno nejmenší balení. Není však oprávněn k držení střeliva zakázaného. Jak vyplývá ze samotného ustanovení § 28 odst. 1 tohoto zákona bude o zbrojní průkaz skupiny A žádat především fyzická osoba jejíž zájem bude vlastnit nezneškodněnou zbraň kategorie A, B, C a to pouze pro sběratelské účely, nemůže tedy se zbraně střílet ani na střelnici a ani jí nosit.

U zbrojního průkazu kategorie B - ke sportovním účelům a C – k loveckým účelům je držitel oprávněn vlastnit, držet a nosit sportovní nebo loveckou zbraň podléhající povolení a podléhající ohlášení a u druhé jmenované tuto může nosit pouze na střelnici nebo na vymezených místech. Držiteli uvedených skupin zbrojního průkazu, je-li starší osmnácti let, je také umožněno pro vlastní potřebu přebíjet sportovní nebo lovecké náboje se středovým zápalem dle stanovených postupů.

---

³¹ *Policií prezidium, Ředitelství služby pro zbraně a nebezpečný materiál* [online]. 2009 [cit. 2009-12-10]. Dostupné z WWW: <<http://ppportal.pcr.cz/rsscp/rsscp.htm>>.

Samozřejmě je také oprávněn k nabývání a vlastnictví střeliva do zbraní uvedených kategorií. U této formulace dochází trochu k nejasnosti, kdy je dána možnost přebíjet např. lovecké náboje i držitel zbrojního průkazu skupiny B, která slouží jen ke sportovním účelům.

K výkonu povolání a zaměstnání opravňuje skupina D zbrojního průkazu držitele k nošení nebo držení zbraní kategorie A - zakázané, B – podléhající povolení, C – podléhající ohlášení, pokud má jeho zaměstnavatel vydán průkaz k účelům, pro kterou byla vydána licence. Držitel této skupiny je oprávněn nosit maximálně dvě výše uvedené zbraně a to na místě veřejnosti přístupných a zbraně musí nosit skrytě, pokud se nejedná o zaměstnance zařazeného u obecní policie nebo zaměstnance ČNB a to v době plnění pracovních povinností. Z ustanovení tedy vyplývá, že k výkonu povolání nebo zaměstnání nemůže držitel zbrojního průkazu užít jinou zbraň, než zbraň jeho zaměstnavatele.

Zbrojní průkaz skupiny E, jehož účelem je ochrana života, zdraví a majetku, opravňuje držitele nabývat do vlastnictví, držet a nosit zbraně, střelivo nebo jednotlivé díly nábojů kategorie A - zakázané, B – podléhající povolení, C – podléhající ohlášení, za splnění dalších zákonných podmínek jako je získání výjimky nebo povolení. Jako u skupiny D je oprávněn nosit u sebe maximálně dvě zbraně a to skrytě. Střílet s uvedených zbraní může jejich držitel pouze na střelnici a na místech k tomu určených právním předpisem jako např. z.č. 449/2001 Sb., o myslivosti. Zbraně může také užít, jak už vyplývá z oprávnění skupiny, k ochraně zdraví, života a majetku. Oproti dřívější úpravě je v současné době umožněno držet k ochraně života, zdraví a majetku jakékoliv zbraně, tedy i zbraně zakázané, pokud dostane výjimku. Tuto zbraň je možné použít k nutné obraně. Může se tedy jednat i o brokovnici. Zbrojní průkaz skupiny E lze označit za nejvyšší stupeň oprávnění, které umožňuje držiteli zbraně nosit zbraň bez dalších omezení.

Uvedené zbrojní průkazy můžeme tedy stručně shrnout do následujících bodů. Skupina A - držitel může vlastnit a držet zbraň všech kategorií A, B, C za splnění dalších podmínek jako výjimka a povolení. U skupiny B může držitel vlastnit a držet jakoukoliv sportovní zbraň kategorie B nebo C a tuto může nosit jen na střelnici. Zbrojní průkaz kategorie C opravňuje k držení a vlastnictví jakékoliv zbraně kategorie B nebo C, kterou však může nosit jen na střelnici nebo v honitbě, popř. na jiných místech vymezených zákonem o myslivosti. U kategorie D nemůže držitel tohoto zbrojního průkazu vlastnit žádnou zbraň kategorie A až C a nemůže držet ani nosit žádné zbraně mimo výkon povolání. V poslední skup. E může držitel této skupiny vlastnit, držet a nosit jakoukoliv zbraň libovolného kalibru, pokud toto nošení nebude v rozporu s jiným právním předpisem, např. zákon o soudech, zákon o letecké dopravě.

Držitel zbrojního průkazu má nejen oprávnění, ale i povinnosti, mezi které patří např. povinnost dbát zvýšené opatrnosti při zacházení se zbraní a střelivem, povinnost zabezpečení zbraní a střeliva, zabezpečení zbrojního průkazu před zneužitím, povinnost předložit PČR zbraň, zbrojní průkaz a střelivo, ohlašovací povinnost v případě ztráty nebo odcizení zbraně a střeliva, také hlásit změny údajů ve zbrojním průkazu, jsou zde také stanoveny některé lhůty jako např. 10-ti denní lhůta pro odevzdání zbrojního průkazu při ukončení jeho platnosti. Také je zakázané převést vlastnictví zbraně, střeliva nebo zakázaného doplňku zbraně na neoprávněnou osobu. Také je zakázáno jakkoliv manipulovat se zbraní, pokud je schopnost osoby snížena požitím alkoholu, jiných návykových látek nebo léků a dalších.

Zvlášť jsou vyjmenovány povinnosti držitele zbrojního průkazu F – k provádění pyrotechnického průzkumu, jelikož tyto povinnosti jsou specifické. Jedná se zejména o povinnost zacházet s nevybuchlou municí a výbušninami tak, aby byla vyloučena možnost vzniku mimořádné události zranění či smrti. Další významnou povinností je zastavení zemních prací v případě zjištění nevybuchlé munice a upozornit osoby na hrozící nebezpečí a vyzvat k opuštění prostoru. S tímto také souvisí povinnost tento náleznout oznámit PČR. Dále je stanovena povinnost dodržovat podmínky pro zacházení s nevybuchlou municí. Tento postup však není v žádném právním předpise specifikován. Dále jsou také dány obecní povinnosti k zabezpečení zbrojního průkazu, evidence nálezů atd. Rovněž pro držitele zbrojního průkazu skupiny F je stanoven zákaz provádět pyrotechnickou činnost jeli ovlivněn alkoholem nebo jinými látkami, v době nemoci, ale nejvýznamnější je zákaz zneškodňování nalezené nevybuchlé munice a výbušnin. Zneškodňování nevybuchlé munice a výbušnin zajišťuje specializovaný útvar policie.

5.6. Evropský zbrojní pas

Vydávání evropského zbrojního pasu upravuje ustanovení § 49 zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních, ve znění pozdějších předpisů. Toto ustanovení nabylo účinnosti dnem vstupu České republiky do Evropské unie, tedy dnem 1. května 2004. Od tohoto data je možné požádat o vydání evropského zbrojního pasu příslušný útvar policie. Ustanovení § 49 zákona o zbraních upravuje podávání žádosti i podmínky pro cestování s tímto dokladem do členských států Evropské unie se střelnou zbraní a střelivem.

Evropský zbrojní pas dle zákona o zbraních a střelivu opravňuje držitele cestovat po jiných členských státech EU a převážet zbraň zapsanou ve zbrojním pasu a to poté, co stát, do kterého cestuje, vydá povolení k cestě s uvedenou zbraní. Bez předchozího povolení může vést zbraň lovec nebo sportovní střelec přes dva státy s cílem vykonávat loveckou nebo sportovní činnost. K tomuto potřebuje zejména pozvání k uvedené akci.

Před cestou do jednotlivých členských států Evropské unie se střelnou zbraní a střelivem na základě evropského zbrojního pasu je třeba se předem informovat o podmínkách vstupu s tímto dokladem a se střelnými zbraněmi a střelivem na území daného členského státu. Informace mohou podat zejména zastupitelské úřady jednotlivých členských států Evropské unie. Jak je patrné tak legislativa v jednotlivých členských státech stále není jednotná a držitel Evropského zbrojního pasu se musí zajímat o to zda v jednotlivých státech může zbraň převážet, nebo zda musí žádat zvláštní povolení.

Zbrojní průvodní list není také potřeba pro držitelé evropského zbrojního pasu pro zbraň podléhající povolení a ohlášení a střelivo do těchto zbraní v případě tranzitu, pokud je zbraň zapsána v evropském zbrojním pasu a pokud byl vydán souhlas k tranzitu Policejního prezidia ČR.

Evropský zbrojní pas nenahrazuje zbrojní průkaz, využívá jej pouze osoba, která je držitelem zbrojního průkazu. Jak bylo řečeno, účelem evropského zbrojního pasu je umožnit při cestě do jiného členského státu EU vést sebou zbraň zapsanou v tomto evropském zbrojním pasu. I přes předpokládané zjednodušení tento evropský zbrojní pas sám o sobě nepostačuje na převoz zbraně do členského státu, neboť se dále

vyžaduje udělení povolení od členského státu EU, kam je zbraň vezena nebo přes kterou je převážena. Vzhledem k nejednotnosti právní úpravy jednotlivých členských států EU je stále nutné se v jednotlivých státech, kam bude zbraň přepravována, nebo přes které bude přepravována, informovat se o konkrétních podmínkách této přepravy.

Novelou zákona o zbraních č. 484/2009 Sb. došlo ke změně v tomto ustanovení kdy již je dána možnost zapsat do Evropského zbrojního pasu zbraň držitele, tedy již se nevyžaduje, aby se jednalo o vlastníka zbraně. Toto napomůže zejména při přepravě zbraní sportovních klubů, nebo u zájmových sdružení např. lovců. Doba platnosti Evropského zbrojního pasu je stejná jako zbrojního průkazu, a to 5 let. V ustanovení je samozřejmě stanoven i zánik platnosti evropského zbrojního pasu, jedná se zejména o uplynutí doby platnosti, jeho ztráta odcizením, jeho poškození, provedením neoprávněných úprav atd.

5.7. Zbrojní licence

K nabývání, vlastnictví a přechovávání zbraní a střeliva v rozsahu oprávnění stanovených pro jednotlivou skupinu opravňuje právnickou a fyzickou osobu právě zbrojní licence. Zbrojní licence, které jsou veřejnou listinou, jsou rozlišovány podle skupin A až K. Licence se dělí na licenci pro vývoj, výrobu zbraní nebo střeliva; opravy, úpravy nebo znehodnocování zbraní nebo střeliva; nákup, prodej nebo přeprava zbraní nebo střeliva; půjčování zbraní nebo úschova zbraní nebo střeliva; ničení nebo znehodnocování zbraní nebo střeliva; výuku a výcvik ve střelbě; zajišťování ostrahy majetku a osob; uskutečňování sportovní, kulturní nebo zájmové činnosti; provozování muzejnictví nebo sbírkové činnosti; zabezpečování úkolů podle zvláštního právního předpisu např. podle zákona 553/1991 Sb., o obecní policii a provozování pyrotechnického průzkumu. Zákon také stanoví náležitosti žádosti o vydání licence, vydávání zbrojní licence, jakým způsobem se prověřuje bezúhonnost a spolehlivost, rozšiřování skupin zbrojní licence a odnětí zbrojní licence. Také stanovuje zánik platnosti a oprávnění držitele licence.

Zbrojní licence nahrazuje předchozí zbrojní oprávnění a je zcela novým institutem. Opravňuje fyzickou osobu podnikatele nebo právnickou osobu k nabývání vlastnictví a přechovávání zbraní nebo střeliva dle stanoveného rozsahu. Držitel licence může nabývat a vlastní zbraně kategorie C – podléhající ohlášení, D- ostatní zbraně. Podnikatel na úseku zbraní a střeliva, který si požádá o vydání licence k podnikání i se zbraněmi kategorie A – zakázané zbraně, B – podléhající povolení, pokud mu bude tato licence v tomto rozsahu vydána a nebude už muset žádat o výjimky a povolení na konkrétní zbraň. Pokud budou chtít podnikatelé užívat zbraně ke své podnikatelské činnosti, budou oprávnění nabývat do vlastnictví a držte pouze zbraně kategorie C a D. Na zbraně kategorie A a B budou také muset žádat o výjimka a povolení. Podnikání na úseku zbraní se dělí na určité činnosti a to výrobní činnosti, činnosti spojené s nákupem a prodejem zbraní a ničení zbraní nebo střeliva. Zbraně a střelivo je tak považováno za obchodní zboží a z tohoto důvodu jsou tyto činnosti odděleny od ostatních činností na úseku zbraní a střeliva. O zbrojní licence mohou požádat i nepodnikatelské subjekty, např. k uskutečňování sportovní, kulturní nebo zájmové

činnosti, provozování muzejnictví nebo zabezpečení úkolů podle zvl. právních předpisů jako např. obecní policie.³²

Vydání zbrojní licence je podmíněno buď vydáním koncesní listiny v oboru zbraní a střeliva, je-li žádáno o vydání zbrojní licence pro vývoj, výrobu zbraní a střeliva, opravy, úpravy nebo znehodnocování zbraní nebo střeliva, nákup, prodej nebo přeprava zbraní nebo střeliva, půjčování zbraní nebo úschova zbraní nebo střeliva, ničení nebo znehodnocování zbraní nebo střeliva a výuka nebo výcvik ve střelbě. U licencí k oprávnění pro zajišťování ostrahy majetku a osob, uskutečňování sportovní, kulturní nebo zájmové činnosti, provozování muzejnictví nebo sbírkové činnosti a zabezpečování úkolů podle zvláštního právního předpisu postačí prokázání oprávnění provádět činnost, pro kterou žádá o vydání zbrojní licence. Při vydávání zbrojní licence orgánem policie je prověřována bezúhonnost a spolehlivost žadatele. Zákon také řeší odnětí zbrojní licence a její zánik.

Rovněž i držitelům zbrojní licence jsou dána oprávnění, ale také povinnosti. Oprávnění jsou taxativně vymezena podle jednotlivých skupin. Tak např. pro skupiny zbrojní licence A - vývoj, výroba zbraní nebo střeliva B - opravy, úpravy nebo znehodnocování zbraní nebo střeliva, C - nákup, prodej nebo přeprava zbraní nebo střeliva, je dáno oprávnění nabývat a držet zbraně, zakázané doplňky zbraní a střelivo dle zbrojní licence. Také je oprávněn přenechávat zbraň držiteli zbrojního průkazu skupiny D - pro výkon zaměstnání nebo povolání. Držitelé licence skupiny D - půjčování zbraní nebo úschova zbraní nebo střeliva, je oprávněn k nabývání vlastnictví a držení zbraně a střeliva kategorie C - podléhající ohlášení, také může přenechat zbraň stejně jako u skupiny A, B, C k tomuto je ještě oprávněn půjčovat zbraň kategorie C oprávněným osobám a na posledním místě je oprávněn přijímat do úschovy zbraň a střelivo dle zbrojní licence.

Držitel skupiny E - ničení nebo znehodnocování zbraní nebo střeliva, je oprávněn nabývat a držet zbraň a střelivo za účelem jejich zničení a znehodnocení. Obdobně jsou upravena oprávnění i u ostatních skupin F až J.

U jednotlivých skupin zbrojních licencí je oprávnění stanoveno tak, aby byly jednoznačně vymezeny podmínky pro nabývání vlastnictví a držení zbraní a jsou formulována tak, aby policie nebyla ve větší míře administrativně zatěžována různými žádostmi o udělování výjimek. U stanovených zbrojních licencí jsou výjimky a povolení již součástí licence a není nutné o ně opětovně žádat.

V zákoně jsou také stanoveny povinnosti nejen držitele zbrojní licence, ale i zbrojíře. Povinnosti držitele zbrojní licence jsou stanoveny tak, aby bylo minimalizováno riziko odcizení, ztráty nebo zneužití zbraně a střeliva. Je také dána povinnost vést evidenci a to odděleně vlastních zbraní, od zbraní přechovávaných v souvislosti s podnikáním.

5.8. Registrace zbraní

Zákon stanoví, že každá zbraň kategorie A, B nebo C musí být zaregistrována, mimo zakázaného střeliva. Střelivo se neregistruje z důvodu nemožnosti jeho identifikace. Zbraně jsou registrovány na příslušném útvaru Policie ČR, na základě předložení oznámení o nabytí vlastnictví zbraně. Při registraci je vydáván průkaz

---

³² KOMENDA, Jan. *Zbraně a střelivo mezi paragrafy*. Praha : [vl.n.], 2003. 66 s. ISBN 80-239-0515-5.

zbraně. Policie určité zbraně nezaregistruje pokud např. podléhají ověření, nebo nejsou označené zkušební značkou, také jestliže osoba není k registraci oprávněna. Policie je však ve stanovených případech oprávněna vyzvat osobu, aby předložila zbraň k ověření Českému úřadu pro zkoušení zbraní pokud je dáno při registraci podezření na špatný technický stav zbraně.

Institut registrace zbraně zavádí povinnost zaregistrovat každou zbraň podléhající registraci. Jedná se o zbraně kategorie A, B, C a je tedy vytvořen základ pro vedení informačních systémů. Výjimky z registrace zbraní jsou uvedeny v § 43 a jedná se zejména o zbraně, které jsou předmětem podnikání, zbraně nabyté na základě zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva a další. Podmínkou pro registraci zbraně je u fyzické osoby zbrojní průkaz nebo zbrojní licence. Vydaný průkaz zbraně je pak identifikačním dokladem prokazující vlastnický vztah ke zbraně a ověřuje, že zbraň byla zaregistrována. Průkaz zbraně je veřejnou listinou, jelikož prokazuje významné právní skutečnosti. Průkaz zbraně jako doklad o provedení registrace je zaveden v rámci EU pouze v ČR. Platnost průkazu zbraně nemá časové omezení. O registraci zbraně se již nežádá, jak tomu bylo v minulosti, ale oznamuje se vlastnictví zbraně. V ustanovení je také stanovena možnost odmítnutí zbraně k registraci, pokud není zbraň označena zkušební značkou, která může být umístěna jak viditelně, tak i skrytě.

Každá fyzická nebo právnická osoba, která nabyla vlastnictví ke zbraně uvedené kategorie je povinna toto příslušnému útvaru policie uvést. Rovněž jsou osoby povinny oznámit v rámci své podnikatelské činnosti převod vlastnictví ke zbraně kategorie A, B nebo C na jinou osobu. Z povinnosti registrace jsou také přesně stanoveny výjimky. Jedná se např. podle § 43 o zbraně, které jsou předmětem podnikání v oblasti zbraní a střeliva, nebo byla-li zbraň fyzickou či právnickou osobou nabyta na základě zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz zbraně.

Převod vlastnictví musí být oznámen do 10-ti pracovních dnů. Převodem vlastnictví zbraně je myšlen prodej nebo darování zbraně jiné osobě k tomu oprávněně. Povinnost je stanovena jak původnímu vlastníkovi, tak i nabyvateli zbraně. Jelikož mají zbraně povahu věci movitých, řeší se nabývání zbraní podle ustanovení občanského zákoníku.

5.9. Vývoz, dovoz a tranzit zbraní a střeliva

Zákon o zbraních se také zabývá vývozem, dovozem a tranzitem zbraní a střeliva. Toto lze učinit jen na základě povolení k vývozu a se souhlasem státu, do kterého má být zbraň, nebo střelivo do této zbraně, vyvezena.

Zbrojní průvodní list pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva vydává příslušný útvar policie. Tento zbrojní průvodní list opravňuje vyjmenované subjekty k vlastnictví a držení zbraně zakázané, podléhající povolení nebo ohlášení, za účelem jejího trvalému vývozu mimo území ČR. Tento zbrojní průvodní list se vydává na základě žádosti, která musí obsahovat přesně definované náležitosti. K vydání uvedeného zbrojního průvodního listu musí také žadatel doložit souhlas orgánu státu, kam bude zbraň vyvážena. Vývoz musí být učiněn do pěti pracovních dnů od nabytí vlastnictví zbraně.

Zbrojní průvodní list tedy umožňuje získat vlastnictví zbraně a střeliva osobě, která má místo pobytu mimo území naší republiky. Jedná se o neobchodní pohyb

zbraní přes státní hranice. Podmínkou při uskutečnění vývozu na základě zbrojního průvodního listu je trvalý vývoz, tzn. že se zbraň do ČR již nevrátí.

Obdobně je upraven trvalý dovoz zbraní a střeliva, který lze uskutečnit na základě povolení k dovozu, který vydává útvar policie nebo zastupitelský úřad ČR. Rovněž u trvalého dovozu je potřeba žádosti k trvalému dovozu zbraně a střeliva, která musí splňovat náležitosti obdobné jako u žádosti o vývoz zbraně. Dovoz musí být oznámen nejpozději do deseti dnů po překročení státní hranice.

Nově je také vloženo ustanovení o povinnosti stanovené orgánům policie zkoumat zda zbraň podléhající ověření je opatřena příslušnou zkušební značkou. Pokud ne tak zbrojní průvodní list nevydává. U zbraní nepodléhajících ověření ověří orgán PČR zda je zbraň registrována. U zbraní zakázaných, které by měly být vyváženy mimo země EU musí orgán policie vyžádat souhlas Ministerstva zahraničních věcí.

Tranzit zbraní a střeliva

Na základě povolení tj. zbrojního průvodního listu je možné přes území ČR provézt zbraně kategorie A, B, C nebo je dočasně dovézt, držet nebo nosit. Vydávání zbrojního listu je obdobné jako u trvalého vývozu zbraní. Vydává jej na základě žádosti zastupitelský úřad ČR. U určitých osob jako jsou fyzické a právnické osoby vykonávající na území ČR právo myslivosti, nebo účastníkům střeleckých soutěží a držitelům evropského zbrojního pasu může vydat zbrojní průvodní list také útvar PČR na hraničním přechodu. Uvedené povolení však nemusí mít držitel zbrojního pasu, lovec členského státu EU nebo sportovní střelec při přepravě lovecké zbraně nebo sportovní zbraně, pokud mohou uvést důvod cesty. Takovým důvodem může být pozvání. Mimo uvedených nemusí mít povolení držitel zbrojního evropského pasu na zbraně kategorie B, C a střelivo do těchto zbraní, jestliže tyto zbraně má zapsány ve zbrojním pasu a jestliže mu byl vysloven PČR souhlas předem. Převoz zbraní a střeliva přes území ČR za využití zbrojního průvodního listu využívají osoby, nemající na území ČR pobyt nebo sídlo. Pro tuto přepravu jsou dány tři základní důvody a to výkon práva myslivosti, sportovní střelba a ochrana života, zdraví a majetku. Zbrojní průvodní list je potřebný především pro cizince, který není držitelem evropského zbrojního pasu. V tomto ohledu jsou zvýhodňováni obyvatelé EU, jež jsou držitelé evropského zbrojního pasu i když tento sám o sobě nepostačuje k převozu zbraní a střeliva, vždy je vyžadován souhlas od příslušných orgánů, nebo doložit pozvání.³³

Držitelé zbrojního průvodního listu pro tranzit mají při držení a nošení zbraní na území ČR obdobné povinnosti jako držitelé zbrojního průkazu. Zejména se jedná o zabezpečení zbraní proti zneužití a dbát zvýšené opatrnosti při manipulaci se zbraní.³⁴

V případě přepravy zbraní a střeliva podnikatelem v oboru zbraní a střeliva vydává tomuto povolení k přepravě zbraní kategorie A, B, C a střeliva k těmto, útvar PČR na základě žádosti a předložení licence Ministerstva průmyslu a obchodu. Obsah žádosti je specifikován v zákoně. Policie následně žádost přezkoumává a vydá jednorázový doklad pro povolení přepravy, který musí doprovázet přepravované zbraně a střelivo. Má-li uvedený podnikatel sídlo na území ČR, může mu být na dobu

---

³³ KOMENDA, Jan. *Zbraně a střelivo mezi paragrafy*. Praha : [vl.n.], 2003. 86 s. ISBN 80-239-0515-5.

³⁴ TERYNGEL, Jiří ; KREML, Antonín . *Zákon č.119/2002 o zbraních Komentář*. Praha : Wolters Kluwer ČR,a.s., 2009. 120, s. ISBN 978-80-7357-461-1.

tří let vydáno povolení k přepravě zbraní a střeliva. V ustanovení je také stanovena povinnost podnikateli se zbraněmi kategorie A, B nebo C, zajistit zbraně tak, aby nedošlo k jejich odcizení, ztrátě nebo zneužití.

V tomto ustanovení je také důležitá povinnost pro podnikatele se zbraněmi kategorie A, B, C a střelivem do těchto a také pro podnikatele se sídlem nebo místem podnikání mimo území ČR, kterému bylo vydáno povolení k přepravě zbraní nebo střeliva nejméně pět pracovních dnů před zahájením přepravy zbraní a střeliva sdělit údaje uvedené v tomto zákoně.

Povolení přepravy zbraní nebo střeliva se vydává podnikateli pouze pro přepravu zbraní a střeliva mimo území ČR, protože v případě přepravy v rámci ČR toto povolení není nutné.

Další povinností podnikatele se zbraněmi kategorie A, B, C nebo střeliva do těchto zbraní je hlásná povinnost, nejméně 5 pracovních dní předem, v případě přepravy více jak 100 ks zbraní a více než 200 000 kusů střeliva, nebo jakéhokoliv množství munice, sdělení informací uvedených v zákoně.

5.10. Střelnice

Zákon také řeší oblast provozování střelnic pro střelbu ze zbraní kategorie A, B, C nebo D. Povolení k provozování střelnice vydává Policie ČR za splnění zákonem daných podmínek jako jsou např. kolaudační rozhodnutí, provozní řád střelnice, koncesní listiny, výpis z obchodního rejstříku. Policie obligatorně rozhodne o pozastavení střelnice, jestliže provozování střelnice ohrožuje život a zdraví osob, životní prostředí nebo majetek, nebo také když správce střelnice nevykonává svou funkci a není stanoven nový správce. Fakultativně může policie uzavřít střelnici pokud došlo ke změně podmínek na nichž bylo povolení vydáno. Toto ustanovení o pozastavení provozování střelnice je v zákoně nově specifikováno, v předchozí právní úpravě nebylo. Rovněž jsou v zákoně stanoveny povinnosti provozovatele střelnice a správce střelnice. Jedná se spíše o hlásné povinnosti o provedených změnách. Dále v zákoně jako nový pojem přibyl správce střelnice, který je odpovědný za bezpečnost provozu střelnice, kdy jim může být fyzická osoba staší 21 let. V ustanovení jsou přesně specifikovány jeho povinnosti. Správce střelnice je odpovědný provozovateli. Povolení k provozu střelnice není rozděleno na střelnice podle účelu jako např. střelnice k podnikání, střelnice sloužící k zájmovým nekomerčním účelům. Musí však splňovat stejné bezpečnostní požadavky. Nově je v zákoně upraven správce střelnice, a je také stanoveno vybavení střelnice lékárníčkou.

O proti předchozí právní úpravě, kdy ustanovení se vztahovalo na střelnice určené pro podnikání, v současné právní úpravě se vztahuje toto ustanovení i na střelnice, které jsou provozovány sportovními kluby, mysliveckými sdruženími a jinými zájmovými sdruženími. Ustanovení tohoto zákona se však nevztahuje na střelnice zřizované a provozované ozbrojenými složkami jako je Policie ČR, Armáda ČR. Nově jsou v zákoně specifikovány podmínky pozastavení provozu střelnice.

Střelnice je specifikována jako komplex zařízení a prostorů pro bezpečnou střelbu ze zbraní v podstatě všech kategorií. Základním předpokladem provozu střelnice je zajištění bezpečnosti. Střelnice lze rozdělit podle několika hledisek. Z pohledu stavebních úprav se může jednat o venkovní, tunelové nebo kombinované střelnice.

Dále lze střelnice dělit podle druhu zbraní, např. pro dlouhé zbraně, pro malorážky, pro paintbalové zbraně. Jedním z možných dělení je také, zda se jedná o veřejné či nikoliv.

Podle dostupných informací uveřejněných Policejním prezidiem, Ředitelstvím služby pro zbraně a bezpečnostní materiál došlo od roku 1998 do současné doby k nárůstu počtu střelnic. V roce 1998 bylo těchto v provozu 810 a v roce 2008 již 1097. V roce 2009 je evidováno 1114 střelnic. Z tohoto počtu je 1001 venkovních střelnic, 86 tunelových a 23 kombinovaných. Pokud se podíváme na počty střelnic podle druhu, tak 840 jich je nekomerčních a 267 komerčních. Z celkového počtu je 117 střelnic zkušebních, 761 sportovních, 657 mysliveckých a 39 speciálních.

5.11. Nakládání se zbraněmi a střelivem

Pod toto ustanovení zákona je také zařazeno oprávnění příslušníka policie k zadržení zbraně všech kategorií a střeliva, zbrojního průkazu, průkazu zbraně nebo zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva tak, aby jejich držitelé zabránili v jednání, kterým porušuje povinnost nebo nedodrží zákaz stanovený zákonem o zbraních a střelivu. Příslušný útvar policie může také rozhodnout o zajištění zbraně, střeliva, zakázaného doplňku zbraně, zbrojního průkazu, průkazu zbraně nebo zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva, jestliže proti držiteli zbrojního průkazu nebo zbrojního průvodního listu bylo zahájeno trestní stíhání pro stanovený trestný čin. Zadržení zbraně je v zákoně novým institutem a umožňuje také zadržení zbraní kategorie D, které nepodléhají ani ohlášení. Jedná se např. o praky, vzduchovky apod. Samotné zadržení zbraně nebo dokladů je pouze dočasné opatření, které by mělo sloužit k omezení držitele v nakládání se zbraní. Toto opatření by mělo sloužit policii k okamžité možnosti reakce při zjištění porušení povinnosti stanovených zákonem. Poté by až následovalo rozhodování o zajištění věci dle trestního řádu nebo o odnětí věci dle zákona o PČR. Opět se jedná o zcela nový institut zadržení zbraně a střeliva, který je jak již zmíněno odlišný od oprávnění odebrat zbraň podle zákona o PČR.

Policie je také oprávněna, osobě proti které je vedeno trestní stíhání pro trestné činy nebo přestupky vyjmenované v zákoně o zbraních, zajistit zbraně, střelivo zakázané doplňky ke zbraním, zbrojní průkaz, průkaz zbraně, průvodní listy pro trvalý vývoz, dovoz nebo tranzit zbraní. Z tohoto ustanovení také vyplývá povinnost osobě jež přechovává uvedené věci a doklady, aby tyto odevzdala do úschovy útvaru policie. Pokud tak neučiní může příslušný útvar policie přikročit k odejmutí těchto věcí. Zde se jedná o výkon rozhodnutí tedy o exekuci podle správního řádu.

Zbraně nošené nebo přepravované musí být pod neustálou kontrolou držitele zbrojního průkazu nebo držitele zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz. Zbraně kategorie A, B, C uschované, uložené nebo uskladněné v počtu do 10 kusů nebo střelivo v počtu do 10 000 nábojů se zabezpečují uložením do uzamykatelné ocelové schránky nebo uzamykatelné ocelové skříně nebo zvláštního uzamčeného zařízení. Výjimka je vyslovena u zbraní kategorie B nebo C v počtu do 2 kusů nebo střelivo v počtu do 500 nábojů, které je však držitel těchto zbraní a střeliva povinen vhodně zabezpečit proti zneužití, ztrátě a odcizení. Zbraň musí být vždy v nenabitém stavu. Kontrolu zabezpečení zbraní je oprávněna provádět policie.

Dále je umožněno svěřit zbraň kategorie B, C osobám které nejsou držiteli zbrojního průkazu a to v rámci podnikání zaměřeného na výcvik a výuku ve střelbě,

sportovní přípravy nebo sportovních soutěží, jejichž součástí je střelba, výuky k loveckým účelům, přípravy na budoucí povolání související s držením nebo nošením zbraně, filmové nebo divadelní činnosti, jde-li o zbraň upravenou pro střelbu nábojkami nebo cvičnými náboji, nebo výuky branné přípravy nebo výuky v oboru, jehož obsahem je i výroba, opravy a zkoušky zbraní a střeliva.

Držení a nošení zbraní při zvláštních příležitostech je omezené až na výjimky, kdy osoba drží zbraň k provozování zábavné střelby v komerčních nebo obdobných střelnicích, podílí-li se souhlasem pořadatele na zabezpečení akce, jejíž součástí je střelba, zabezpečuje-li úkoly podle zvláštního právního předpisu, např. podle zákona o obecní policii nebo pokud je to nezbytné k ochraně života, zdraví nebo majetku, a nošení zbraně povolí útvar policie příslušný podle místa konání akce.

Zákon za stanovených podmínek umožňuje veřejné vystavování zbraní a střeliva.

Cílem ustanovení o zabezpečení zbraní a střeliva je uložit obecnou povinnost všem vlastníkům zbraní a střeliva zabezpečit tyto proti krádeži, ztrátě nebo zneužití. Z tohoto důvodu dochází ke zpřísnění např. technických podmínek a upřesnění, aby nedocházelo k nedostatečnému výkladu. K tomuto technickému zajištění zbraní byl vydán prováděcí předpis a to nařízení vlády č. 338/2002 Sb., o technických požadavcích pro zabezpečení přechovávaných zbraní nebo střeliva a o podmínkách skladování, přechovávání a zacházení s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami.

5.12. Znehodnocování a ničení zbraní a střeliva

K znehodnocení nebo zničení zbraně kategorie A, B, C nebo výrobě jejich řezu je potřeba povolení příslušného útvaru policie. Tyto zbraně nebo zakázané doplňky zbraně je povinen vlastník před jejich znehodnocením nebo zničením nebo výrobou jejich řezu předložit příslušnému útvaru policie ke kriminalistické expertíze. Povolení k znehodnocení a zničení zbraně policie vydá, pokud kriminalistickou expertízou nebylo zjištěno důvodné podezření, že s touto zbraní byl spáchán trestný čin nebo přestupek. Obdobně se postupuje i při zásazích do zbraně, při opravě nebo úpravě zbraně kdy dochází k takovým zásahům do zbraně, které nevratně zbraň zničí nebo pro účely balistického zkoumání znehodnotí hlavní část zbraně. Povolení k znehodnocení zbraně se vydává na základě žádosti a žadatel je povinen k žádosti připojit předmětnou zbraň, hlavní části zbraně nebo zakázaný doplněk zbraně, průkaz zbraně, popř. písemný souhlas příslušného orgánu státní památkové péče. Hlavním smyslem tohoto ustanovení je zachování zbraně pro případnou expertízu pro trestní nebo přestupkové řízení, jelikož znehodnocení zbraně by mohlo znemožnit případnou kriminalistickou expertízu.

Žadatel je povinen do 20 pracovních dnů ode dne vydání povolení zbraň předat ke znehodnocení nebo zničení. O převzetí zbraně nebo střeliva je povinna tato osoba vydat žadateli potvrzení. Zbraň předává jen osobě, která je oprávněna tuto činnost vykonávat. Pokud zbraň nebo střelivo nepředá ke zničení nebo učinění řezu je povinen do 20 pracovních dnů vrátit předmětné povolení. Žadatel je povinen příslušnému útvaru policie předložit do 10 pracovních dnů po znehodnocení nebo zničení zbraně potvrzení od oprávněné osoby o jejich znehodnocení nebo zničení. V případě znehodnocení zbraně, hlavní části zbraně nebo zakázaného doplňku zbraně nebo výroby jejich řezu, předloží současně s potvrzením také zbraň, hlavní část zbraně nebo zakázaný doplněk

zbraně ke kontrole; pokud rozměry neumožňují jejich předložení, sdělí místo jejich uložení. Znehodnocená zbraň nesmí být na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném nošena viditelně. Toto ustanovení bylo novelizováno zákonem č. 484/2008 Sb., za účelem zajištění zpětné vazby kontroly znehodnocení zbraní.

Na závěr ustanovení zákona jsou řazeny specifikované podmínky, jako zejména úmrtí držitele zbraně a střeliva, dědění zbraní a střeliva, nálezy dokladů zbraní, a v neposlední řadě také zánik trestnosti nedovoleného ozbrojování, vedení informačních systémů a také výkon státní správy.

5.13. Prováděcí předpisy k zákonu o zbraních a střelivu

Jak již bylo zmíněno v úvodu této kapitoly, bylo vydáno několik prováděcích předpisů k zákonu o zbraních a střelivu č. 119/2002 Sb. Jedním z těchto předpisů je vyhláška Ministerstva vnitra č. 384/2002 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o zbraních, která byla doplněna vyhláškou č. 431/2009 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o zbraních. Tato vyhláška upravuje oblast technických požadavků provedení fotografií, stanoví obsahové náplně teoretické a praktické části zkoušek odborné způsobilosti a hodnocení zkoušek. Také stanoví způsob provádění praktické zkoušky a její hodnocení. Rovněž upravuje způsoby vedení evidence o zbraních a střelivu v oblasti podnikání na úseku zbraní a střeliva a provedení cvičných střelb. V závěru také stanoví vzory průkazů, žádostí, přihlášek, osvědčení a oznámení. Tato vyhláška tedy nově upravuje např. územní příslušnost správního úřadu. Nově je možné skládat zkoušku z odborné způsobilosti podle místa bydliště. Také stanoví, že komisařem může být nejen policista, ale i civilní osoba, která splní podmínky dané zákonem. Zkouška má stejně jako dříve dvě části a to teoretickou a praktickou. U praktické zkoušky došlo k určitým změnám. Vyhláška se zabývá zkouškou odborné způsobilosti zkušební komisaře. U evidencí zbraní a nově i střeliva je stanovena povinnost vést evidenci osobě již byla vydána zbrojní licence. K těmto evidencím slouží Záznamní kniha evidence zbraní a střeliva, Evidenční kniha zbraní a střeliva, Kniha výdeje a příjmů zbraní a střeliva a nově Kniha o provedených cvičných střelbách.³⁵

Dalším prováděcím předpisem je nařízení vlády č. 338/2002 Sb., o technických požadavcích pro zabezpečení přechovávaných zbraní nebo střeliva a o podmínkách skladování, přechovávání a zacházení s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami. Předmět tohoto nařízení vychází již ze samotného názvu. Nařízení vlády upravuje dvě specifické oblasti. Jednou je technické zabezpečení přechovávaných a uložených zbraní a druhou oblastí jsou podmínky zacházení a uložení se střeliviny a zápalkami. Nařízení hovoří o tom, které zařízení je technicky způsobilé k účelům zabezpečení zbraní a střeliva. Popisuje např. uzamykatelnou ocelovou schránku nebo skříň, která splňuje požadavky určité odolnosti proti vloupání. Také upravuje zvláštní uzamčené zařízení a stanovuje jeho ukotvení do stěny, stropu nebo podlahy určitého materiálu a další. Nařízení samo o sobě nespécifikuje rozdělení zařízení podle kategorií zbraní. Toto vyplývá ze samotného zákona o zbraních a

---

³⁵ Česko. Vyhláška Ministerstva vnitra č. 384/2002 Sb., ze dne 6.8.2002, o provedení některých ustanovení zákona o zbraních, *In Sbírka zákonů*, částka 136/2002 Sb. s. 7769

střelivu, z jeho ustanovení § 58. Nařízení vlády nově specifikuje odolnost zařízení z hlediska průmyslové odolnosti a odkazuje na příslušné České technické normy.³⁶

Vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu pod č. 369/2002 Sb., která stanoví postup Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva při zařazování typů zbraně nebo střeliva do kategorie. Tato vyhláška upravuje postup v případě pochybností, do jaké skupiny má být zbraň nebo střelivo zařazeno. Tato vyhláška nově stanoví, že o zařazování zbraní a střeliva do kategorií bude rozhodovat Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva oproti stávajícímu stavu, kdy o tomto rozhodovalo Ministerstvo vnitra. Jak už bylo uvedeno tato vyhláška se použije jen v případech pochybností do jaké kategorie zbraň nebo střelivo má být zařazena.³⁷

Další prováděcí vyhláškou je vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 370/2002 Sb., o dovoleném výrobním provedení plynové zbraně, expanzní zbraně a střeliva. Účelem je zabránit přeměny plynových, expanzních zbraní na zbraně palné.³⁸

Dalším důležitým předpisem je vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 371/2002 Sb., kterou se stanoví postup při znehodnocování a ničení zbraně a střeliva a výrobě jejich řezů. Vyhláška upřesňuje postup po technické stránce, kterými se mohou registrované zbraně a střelivo upravit na zbraně neregistrované nebo zničit. Navazuje na ta ustanovení zákona o zbraních, které stanovuje postup žadatele a lhůty pro dodání zbraní a střeliva. Hlavními způsoby znehodnocení zbraní je pevné spojení pohyblivých konstrukčních částí s tělem zbraně, nebo zaslepením hlavně s využitím svárů a nebo odstranění materiálu z hlavních funkčních částí zbraně. Možné je také odstranění úderníku a zaslepení zápalníkového otvoru svárem. Vyhláška se také zabývá znehodnocením střeliva, výrobou řezů střeliva a zbraně. Stanoví také vzor kontrolní znehodnocovací značky a vzor potvrzení o znehodnocení a zničení zbraně.³⁹

Jako poslední bude zmíněna vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 493/2002 Sb., o posuzování zdravotní způsobilosti k vydání nebo platnosti zbrojního průkazu a o obsahu lékárníčky první pomoci provozovatele střelnice. Vyhláška stanovuje rozsah základního vyšetření žadatele. Jsou-li dána podezření, že žadatel nespĺňuje některé požadavky na zdravotní způsobilost, je odeslán žadatel na příslušné odborné vyšetření. V příloze vyhlášky jsou stanoveny nemoci, které omezují zdravotní způsobilost. V příloze č. 1 jsou uvedeny požadavky na zdravotní způsobilost k získání a držení zbrojních průkazů, rozděleny podle požadované skupiny zbrojních průkazů. U zbrojní průkazů C, D, E jsou vyšší nároky na zdravotní způsobilost oproti skupinám A, B. Toto je dáno např. tím, že držitelé zbrojního průkazu skupiny A nejsou oprávněni

---

³⁶ Česko. Nařízení vlády č. 338/2002 Sb., ze dne 10.9.2008, o technických požadavcích pro zabezpečení přechovávaných zbraní nebo střeliva a o podmínkách skladování, přechovávání a zacházení s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami, *In Sbírka zákonů*, částka 122/2002 Sb, 7769.

³⁷ Česko. Vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu pod č. 369/2002 Sb., ze dne 26.7.2002, která stanoví postup Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva při zařazování typů zbraně nebo střeliva do kategorie, *In Sbírka zákonů*, částka 130/2002 Sb, s. 7133.

³⁸ Česko. Vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 370/2002 Sb., ze dne 26.7.2002, o dovoleném výrobním provedení plynové zbraně, expanzní zbraně a střeliva, *In Sbírka zákonů*, částka 130/2002 Sb, s 7703.

³⁹ Česko. Vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 371/2002 Sb., ze dne 26.7.2002, kterou se stanoví postup při znehodnocování a ničení zbraně a střeliva a výrobě jejich řezů, *In Sbírka zákonů*, částka 172/2002 Sb, s 9658.

střílet ze žádné zbraně, jsou oprávněni tyto jen držet. Držitelé zbrojního průkazu skupiny B mohou střílet se zbraní jen na střelnicích.⁴⁰

6. PRÁVNÍ ÚPRAVA DRŽENÍ ZBRANÍ A STŘELIVA V EU

V současné době každý členský stát má vlastní úpravu práva týkajícího se držení zbraní a střeliva. Tato právní úprava jednotlivých států je prostřednictvím doporučení evropské komise a na základě uzavřených úmluv v hlavním směru sjednocována.

Za základ právní úpravy EU v otázce držení zbraní lze považovat „**Evropskou úmluvu o kontrole nabývání a držení střelných zbraní jednotlivými osobami ze dne 28. června 1978**“ přijatou ve Štrasburku. Předmětem této úmluvy je dohoda členských zemí k zajištění jednotného postupu, k zajištění kontroly pohybu střelných zbraní přes hranice členských států, k odstranění nadměrně obtížných kontrol na hranicích v souladu s moderními cíly volného pohybu zboží a osob.

Smluvní strany se zavázaly k poskytování vzájemné pomoci při potlačování nezákonného obchodu se střelnými zbraněmi, jakož i při sledování a vyhledávání střelných zbraní přepravovaných z území jednoho státu na území jiného státu. Tuto spolupráci zajišťují prostřednictvím správních orgánů. Státy si ponechaly i nadále možnost přijímat zákony a nařízení týkající se střelných zbraní za předpokladu, že tyto zákony a nařízení nejsou v rozporu s úmluvou. V úmluvě je také řečeno, že se tato vztahuje na všechny transakce mimo ty, kde stranami jsou pouze státy nebo tyto strany jednají jménem státu.

Z úmluvy také vyplývá povinnost vzájemného vyrozumění, způsobu a rozsahu sdělovaných informací, při prodeji a přepravě, nebo jiném předání zbraně osobě, která je rezidentem na území jiné smluvní strany, tedy státu. Rovněž se strany zavázaly, že střelná zbraň bude prodána osobě, která získala oprávnění od příslušných orgánů dané smluvní strany. V příloze této úmluvy je uveden pojem zbraně a popsány předměty, které do této kategorie patří. Česká republika k této smlouvě přistoupila v roce 1999. Smlouva byla následně Parlamentem ČR schválena a ratifikována prezidentem v roce 2002.⁴¹

Dalším důležitým předpisem je „**Směrnice rady ze dne 18. června 1991 o kontrole nabývání a držení zbraní č 91/477/EHS**“. Tato směrnice byla vytvořena vzhledem k plánovanému vnitřnímu trhu bez vnitřních hranic. V tomto prostoru měl být zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálů. S tímto souviselo i zrušení všech policejních a celních formalit na vnitřních hranicích ES. Směrnice stanoví některé pojmy

---

⁴⁰ Česko. Vyhlášku Ministerstva zdravotnictví č. 493/2002 Sb., ze dne 14.11.2002, o posuzování zdravotní způsobilosti k vydání nebo platnosti zbrojního průkazu a o obsahu lékárničky první pomoci provozovatele střelnice, *In Sbírka zákonů*, částka 130/2002 Sb, s 7703.

⁴¹ Česko. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 46/2002 Sb. m.s. ze dne 11.1.2002, že dne 28. června 1978 byla ve Štrasburku přijata Evropská úmluva o kontrole nabývání a držení střelných zbraní jednotlivými osobami. *In Sbírka zákonů a mezinárodních smluv. 2002, čl. 1-19* [online]. 2002 [cit. 2010-03-13]. Dostupné z WWW: <http://www.profimysl.cz/web/zakony/mezinarodni_20umluvy/umluva%2046.2002%20Sb..htm>.

jako zbraň, podnikatel v oboru zbraní, Evropský zbrojní pas. K pojmu zbraň je v příloze této směrnice uvedeno rozdělení zbraní do čtyř kategorií A až D.

Do kategorie „A“ jsou zahrnuty „**zakázané střelné zbraně**“, např. výbušné vojenské střely a odpalovací zařízení, automatické střelné zbraně, střelné zbraně maskované jako jiné předměty, střelivo s průbojnými, výbušnými nebo zápalnými střelami, střelivo pro pistole a revolvery s expanzními střelami.

V kategorii „B“, která je nazvána „**střelné zbraně podléhající povolení**“ jsou začleněny krátké poloautomatické nebo opakovací střelné zbraně, krátké jednoranové střelné zbraně pro střelivo se středovým zápalem, krátké jednoranové střelné zbraně pro střelivo s okrajovým zápalem do maximální délky 28 cm, dlouhé poloautomatické střelné zbraně, jejichž zásobník a nábojová komora mohou dohromady pojmout více než tři náboje, dlouhé poloautomatické střelné zbraně, jejichž zásobník a nábojová komora nemohou dohromady pojmout více než tři náboje a jejichž podávací ústrojí je odnímatelné nebo u nichž není zaručeno, že nemohou být přeměněny běžnými nástroji na zbraně a jejichž zásobník a nábojová komora mohou dohromady pojmout více než tři náboje, dlouhé opakovací a poloautomatické střelné zbraně s hladkým vývrtem hlavně, která nepřesahuje délku 60 centimetrů, civilní poloautomatické střelné zbraně, které mají vzhled zbraní s automatickým mechanismem.

Pod kategorií „C“ s názvem „**střelné zbraně podléhající ohlášení**“ patří opakovací dlouhé střelné zbraně jiné než uvedené v kategorii B, dlouhé jednoranové střelné zbraně s drátkovým vývrtem, poloautomatické dlouhé střelné zbraně jiné než uvedené v předchozí kategorii, jednoranové krátké střelné zbraně pro střelivo s okrajovým zápalem, jejichž celková délka se rovná nebo je větší než 28 centimetrů.

V poslední kategorii „D“ s názvem „**jiné střelné zbraně**“ jsou uvedeny jednoranové dlouhé střelné zbraně s hladkým vývrtem hlavně.

V příloze směrnice jsou také vyjmenovány předměty, které nejsou zbraněmi.

Ve směrnici je dále stanoveno, že se tato nevztahuje na nabývání nebo držení střelných zbraní a střeliva, v souladu s vnitrostátními předpisy, ozbrojenými silami, policií, státními orgány, sběrateli. Je zde však stanoveno, že každý členský stát alespoň pro kategorie „A“ a „B“ podmíní výkon činnosti podnikatele v oboru zbraní na svém území souhlasem uděleným na základě kontroly osobní a odborné způsobilosti. Pro zbraně kategorie „C“ a „D“ podmíní výkon činnosti podnikatele v oboru zbraní minimálně ohlášením činnosti. Dále směrnice určuje, že nabývání a držení střelných zbraní kategorie „B“ je podmíněno věkem 18 let a výše, mimo povolení k držení zbraní pro lovecké a sportovní účely. Osoby nesmějí představovat nebezpečí pro sebe, veřejný pořádek nebo veřejnou bezpečnost. U kategorie „C“ a „D“ musí splnit podmínku uvedeného věku.

Také stanoví, že státy musí učinit opatření k zamezení nabytí a držení zbraní kategorie „A“. U kategorie „B“ podmiňuje nabití zbraně jen na základě povolení členského státu. Obdobně je upraveno nabytí u kategorie „C“ kdy je potřeba ohlášení.

K přepravě zbraní z jednoho členského státu do druhého je potřeba povolení s údaji dle směrnice. Toto neplatí, pokud by byl udělen souhlas platný na dobu nejdéle na tři léta pro přepravu střelných zbraní mezi podnikateli z oboru zbraní. V tomto případě má podnikatel povinnost sdělit orgánům členského státu, ze kterého zbraně přepravuje, předepsané údaje. Výjimkou je držení střelných zbraní kategorie B, C, D pro lovecké a sportovní účely, ke kterým nemusí být povolení při přepravě přes jednu nebo více

členských zemí s cílem vykonávat uvedenou činnost pokud je osoba držitelem Evropského zbrojního pasu, ve kterém je zbraň zapsána.⁴²

Další směrnici rady evropského společenství je „**Směrnice Rady 93/15/EHS** ze dne 5. dubna 1993 o harmonizaci předpisů týkajících se uvádění na trh a dozor nad výbušninami pro civilní použití“. Jak je z názvu patrné, směrnice se zabývá výbušninami, které jsou v této směrnici stanovené s odkazem na doporučení OSN pro přepravu nebezpečného zboží.

K držení zbraní v rámci EU se také vztahuje „**Doporučení Komise č. 93/216/EHS** ze dne 25. února 1993 o Evropském zbrojním pasu, ve znění „**Doporučení č. 96/129/ES** ze dne 12. ledna 1996 doplňující **Doporučení komise č. 93/126/EHS o Evropském zbrojním pasu**“ a také „**Doporučení Komise** ze dne 28. prosince 2004, kterým se doplňuje **Doporučení 96/129/ES o evropském zbrojním pasu**“ pod č. 2005/11/ES. Tímto komise vyzvala členské státy, aby zavedly Evropský zbrojní pas podle stanoveného vzoru. Doporučení se týkalo ČR, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska.⁴³

Otázku držení, prodeje střelných zbraní také řeší „**Prováděcí úmluva ze dne 19. června 1990 k Schengenské dohodě o postupném rušení kontrol na společných hranicích**“. V této úmluvě je závazek stran, že smluvní strany přizpůsobí své zákony a jiné vnitrostátní právní normy právě zmíněné úmluvě. V této úmluvě je řešeno dělení zbraní, kdy jsou, jak již je uvedeno výše, děleny na zakázané zbraně, zbraně podléhající povolení, zbraně podléhající přihlášení. Je zde stanoveno, jaké zbraně a střelivo patří do jednotlivých kategorií. K zakázaným střelným zbraním a střelivu patří dle článku 79 střelné zbraně, které se obvykle používají jako vojenské zbraně, automatické střelné zbraně, i když se nejedná o zbraně vojenské, střelné zbraně, které vypadají jako jiné předměty, protipancéřové kulové střelivo a kulové střelivo výbušné a zápalné a střely pro toto střelivo, střelivo pro pistole a revolvery na střely dum-dum nebo na střely s vyhloubením na konci a střely samotné. K držení střeliva a zbraní této kategorie je možné jen na zvláštní povolení.

Ke střelným zbraním, k jejichž koupi a držení je třeba povolení, patří zejména poloautomatické nebo opakovací krátké střelné zbraně, krátké střelné zbraně se středovým zápalníkem, jednoranové krátké střelné zbraně s okrajovým zápalníkem, o celkové délce menší než 28 cm, poloautomatické dlouhé střelné zbraně, jejichž zásobník a nábojová komora mohou obsahovat více než tři náboje, opakovací poloautomatické dlouhé střelné zbraně s hladkým vývrtem hlavně, která nepřesahuje délku 60 cm, civilní poloautomatické střelné zbraně, které jsou vzhledem podobné plně automatickým vojenským zbraním. Také je zde stanoveno, co nepatří mezi střelné zbraně podléhající povolení. Jedná se o zbraně používané jako signální zařízení, zbraně na slzný plyn a poplašné zbraně, pokud lze technicky zajistit, aby tyto zbraně nebylo možné běžnými nástroji upravit pro střelbu kulovým střelivem a pokud vystřelení dráždivé látky nemůže člověku způsobit trvalou tělesnou újmu, poloautomatické dlouhé střelné zbraně, jejichž zásobník a nábojová komora nemohou obsahovat na jedno nabití více než tři náboje, pokud mají nepohyblivý podavač, nebo pokud lze prokázat, že tyto

---

⁴² Evropská unie. Směrnice Rady ES č.91/477/EHS ze dne 18.6.1991, o kontrole nabývání a držení zbraní. In *Úřední věstník Evropské unie*. 1991, L 256/51, s. čl.1-19

⁴³ *Parlament ČR, Polsanecká sněmovna : Návrhy zákonů* [online]. 2008 [cit. 2010-03-13]. Dostupné z WWW: <<http://www.psp.cz/sqw/tisky.sqw?stz=1&o=5&na=o+zbran%EDch&t=&za=>>>.

střelné zbraně nelze pomocí běžných nástrojů upravit na střelné zbraně, jejichž zásobník a komora mohou obsahovat více než tři náboje.

Ke střelným zbraním, které podléhají přihlášení, patří střelné zbraně, které se nedají podřadit pod uvedené skupiny a jedná se zejména o dlouhé opakovací střelné zbraně, jednoranové dlouhé střelné zbraně s drážkovanou hlavní nebo hlavněmi, jednoranové krátké střelné zbraně s okrajovým zápalníkem, o celkové délce přesahující 28cm.

Dále je v úmluvě také stanoveno, co není podle uvedených skupin zbraní. Jedná se zejména o střelné zbraně, které byly, až na výjimečné případy, vyvinuty nebo vyrobeny před 1. lednem r. 1870, pokud do nich nelze používat střelivo určené pro zbraně, které jsou zakázány nebo podléhají povolení, napodobeniny zbraní uvedených pod první skupinou, pokud z nich nelze střílet náboji s kovovými nábojnicemi a další.

V úmluvě jsou také stanoveny podmínky pro držení střelných zbraní, a to stanovený věk 18 let mimo sportovních a loveckých účelů. Také se vyžaduje duševní, mentální a fyzická způsobilost a v neposlední řadě trestní bezúhonnost.

Aktéry je v úmluvě popsána dohoda o zavedení povinnosti pro povolování, evidenci, ohlášení zbraní, způsob a rozsah označení zbraní a její evidence. Byla však zachována možnost jednotlivých smluvních států přijímat přísnější pravidla upravující koupi a držení střelných zbraní.

Jak vyplývá z výše uvedených předpisů a úmluv, zavázaly se evropské země patřící do evropské unie sladit své právní předpisy s legislativou EU. V následujícím textu je uvedeno držení zbraní některých evropských zemí jako Francie, SRN, Velká Británie.

6.1. Právní úprava držení zbraní v jednotlivých evropských zemích

6.1.1. Právní úprava ve Francii

Právní úprava ve **Francii** vychází z **vyhlášky č. 95-589** z 6. května 1995, kterou je doplněna vyhláška z 18. dubna 1939, kterou se stanoví kontrola vojenského materiálu, zbraní a střeliva. V úvodu tohoto předpisu jsou definovány pojmy, jako např. pistole, lovecká zbraň, automatická zbraň a další. Zbraně jsou rozdělené na válečný nebo vojenský materiál a zbraně a jejich součásti, munice a střelivo, které nemají povahu vojenského materiálu. Do kategorie vojenských zbraní patří zejména střelné zbraně a střelivo navržené nebo určené pro pozemní, námořní nebo letecké boje, jako např. plně automatické a opakovací zbraně, pušky, karabiny, poloautomatické zbraně určené pro vojenské účely. Také zbraně určené pro střelbu v dávkách, jakož i střelivo pro tyto zbraně. Uvedené zbraně jsou zakázány, jsou řazeny do první třídy. Dále jsou pod vojenský materiál řazeny ostatní automatické zbraně jakéhokoliv kalibru, puškohledy pro noční vidění za snížené viditelnosti nebo infračervené zařízení mimo puškohledů vybavených optickými čočkami. Dále jsou do této kategorie řazeny děla, houfnice, minomety, všechny druhy granátů, torpéda, bomby, miny jakéhokoliv druhu, rakety a další. Patří sem též jaderná výbušná zařízení, zbraně s laserovým paprskem. Do druhé kategorie vojenských zbraní patří např. tanky, obrněná vozidla, nosiče raket protivzdušné obrany, válečné lodě všech druhů, včetně

letadlových lodí, různé druhy letadel a nosičů bomb a další. Ve třetí kategorii jsou ochranné prostředky proti jedovatým plynům a materiál chemické zbraně.

Ke zbraním a střelivu, které nejsou považovány za válečný materiál, jsou řazeny zbraně čtvrté kategorie, do které patří zbraně pro sebeobranu a střelivo. Nabývání a držení těchto zbraní podléhá schvalování.

V první skupině jsou vyjmenovány zbraně, např. zbraně, které nejsou zahrnuté v první kategorii s výjimkou pistole a revolverů, startovacích a poplašných zbraní. Dále zbraně s jednotlivým výstřelem, s okrajovým zápalem s celkovou délkou zbraně přes 28 cm., také tzv. humánní zbraně k porážce zvíře u kterých je používáno střelivo kategorie 4. Rovněž sem řadíme pistole, jejichž celková délka je menší než 80 cm, nebo délka hlavně je menší než 45 cm, poloautomatické zbraně, ty jejichž zásobník s nábojovou komorou může obsahovat více než tři náboje, také kde lze připojit zásobník, nebo zbraně, u kterých nelze vyloučit jejich úpravu běžnými nástroji na zbraň, jejichž zásobník a komora může obsahovat více jak tři náboje. Také do této kategorie patří části zbraní jako např. zbraň s hladkou hlavní, opakovací nebo poloautomatická s délkou nepřesahující 60 cm. Zbraň s hladkou hlavní s nabíjecím čerpadlem - pumpou. Dále zbraně poloautomatické nebo opakovací, který vypadají jako automatické vojenské zbraně bez ohledu na jejich velikost, střelné zbraně maskované jako jiný předmět. Také součástky uvedených zbraní, které nepatří do kategorie 5. a 7. třídy. Součástí kategorie 4. třídy je také munice a to kovové projektily, které se používají do zbraní této kategorie, pokud nebyla zařazena do kategorie 5 a 7.

Ve druhé skupině jsou uvedeny zbraně, u kterých je projektil poháněn stlačeným vzduchem nebo plynem, střelné zbraně s pažbou schopné střílet více projektilů a které určuje ministerstvo obrany. V odstavci IV. je uveden nabíječ zbraní čtvrté kategorie.

Do kategorie páté patří lovecké zbraně a střelivo. Jednak jsou zde zbraně, ke kterým není potřeba ohlášení. Jedná se o pušky, karabiny s hladkou hlavní, které nejsou uvedeny v předchozích kategoriích, také pušky a karabiny do předepsané velikosti.

Na druhé straně jsou vyjmenovány lovecké zbraně podléhající ohlášení. Příkladem jsou pušky, brokovnice, poloautomatické zbraně nebo opakovací vícehlavňové zbraně. Kombinované hlavně s drážkami a hladkým vývrtem a další stanovené.

Do šesté kategorie zbraní jsou řazeny všechny nebezpečné zbraně, ohrožující veřejnou bezpečnost, včetně bajonetů, mečů, bodáků, dýk, nožů, obušků, kuší, házecích hvězd a další. Také paralizéry a slzotvorné prostředky.

Do sedmé třídy zbraní patří zbraně a střelivo určené pro veletrhy a výstavy, které jsou rozděleny na zbraně podléhající ohlašovací povinnosti a nepodléhající ohlášení. Do první skupiny patří např. střelné zbraně jakéhokoliv kalibru, nepatřící do čtvrté kategorie. Dále také zbraně, u kterých je projektil poháněn stlačeným vzduchem nebo plynem, jejichž energie je vyšší než 10 J a nepatří-li do kategorie č. 4.

Do skupiny nepodléhající ohlášení patří např. poplašné a signální zbraně, zbraně poháněné stlačeným vzduchem nebo plynem mající energii nižší než 10 joulů a nepatřící do 4 kategorie.

Osmá kategorie se zabývá zbraněmi a střelivem historických sbírek. Sem patří např. zbraně a modely za předpokladu, že v nich nejde užít střelivo, které patří do první nebo čtvrté kategorie a rok výroby je stanoven ministerstvem obrany. Také zbraně neschopné střelby s žádným střelivem bez ohledu na datum výroby.

V kapitole tři jsou uvedeny pravidla pro řízení o vývozu zbraní a střeliva.

V části II. této vyhlášky jsou podmínky pro výrobu a obchod.

V části III. jsou stanoveny podmínky nabývání, držení, přeprava a skladování zbraní a střeliva.

Povolení k nabývání a držení zbraní, střeliva, součástí zbraní nebo součástí munice u zbraní a střeliva kategorie jedna až čtyři je možné jen na povolení. K získání povolení je potřeba dosažení osmnáctého roku věku.

Zbraně kategorie 5, 7 a 8 (lovecké zbraně, určené pro výstavy a historické) za určitých podmínek mohou držet osoby nezletilé starší šestnácti let, za dohledu osob vykonávající rodičovský dohled a za splnění stanovených podmínek. Musí být např. vydáno povolení k lovu, musí být držitelem licence sportovní federace. Dále zbraně kategorie sedm - plynové zbraně nebo na stlačený vzduch mohou držet děti od devíti do šestnácti let na základě souhlasu rodičů a udělení sportovní licence.

Dále je možné držení zbraní pro obranné účely. K tomuto jsou zmocněni úředníci a vládní úředníci vykonávající policejní službu jsou oprávněni k držení některých zbraní, jejich součástí a střeliva. Rovněž úředníci a zástupci vládních nebo veřejných služeb, dopravci nebo přepravci cenných papírů, finančních prostředků mohou být zmocněni k držení zbraní a střeliva. K držení zbraní jsou také oprávněni pracovníci celní správy a aktivní důstojníci, důstojníci v obecné záloze.

Uvedené osoby mají povinnost před nákupem zbraně učinit prohlášení u prefekta v místě bydliště o záměru zakoupit zbraň. K prohlášení je nutné přiložit osvědčení vydávané správou služby, k níž náleží, ve kterém musí být uvedeno, že držení zbraně a střeliva je nezbytné k výkonu služby.

Soukromí dopravci jsou oprávněni k nabývání určitých vyjmenovaných zbraní k zabezpečení ochrany svého majetku.

Ve vyhlášce je mimo jiné také uvedeno skladování a uložení zbraní, podmínky vydávání povolení k držení zbraní, obchodování se zbraněmi. Rovněž je upravena oblast střelnic.

Také jsou v ustanovení vyhlášky vyjmenována omezení nošení některých druhů zbraní bez odůvodnění.

6.1.2. Právní úprava v SRN

V SRN je problematika zbraní upravena Zbrojním zákonem (WaffG) - Waffengezecht ze dne 11. října 2002 (BGB1 I s. 3970) v posledním znění z roku 2008. Zákon tedy upravuje manipulaci a držení zbraní a střeliva s přihlédnutím k veřejnému zájmu bezpečnosti a pořádku. Zbraně jsou podle tohoto zákona rozděleny na střelné zbraně či obdobné předměty a jiné předměty, které ze své povahy mají útočnou nebo obranou povahu.

Předpokladem pro získání zbrojního pasu je až na výjimky věk 18-ti let (mimo držení malorážních zbraní ve veřejném zájmu), spolehlivost osoby, osobní vhodnost, věcná znalost, potřebnost a pojištění. Zajímavostí je vydávání tzv. malého a velkého zbrojního pasu, kdy malý zbrojní pas opravňuje k držení plynové pistole. Další zvláštností je zákaz nošení na veřejnosti nožů a atrap zbraní.

V zákoně je také specifikován zákaz dovozu a oběhu určitých zbraní na území SRN až na výjimky, kdy žadatel mimo obecných předpokladů musí doložit, že jeho osobní zájem převažuje nad obecným zájmem. K těmto zbraním dle přílohy zákona mohou patřit např. brokovnice, které mají pistolovou rukojeť, nebo mají hlaveň kratší

než 45 cm, střelné zbraně, které se dají nad rámec obvyklého rozsahu složit, jsou maskovány jako jiné předměty, zařízení pro noční vidění, skládací nože tzv. motýlek, vystřelovací nože a další. Dále jsou zakázány předměty jako např. boxer držný v pěsti, ocelový prut, teleskopický obušek atd..

V zákoně jsou stanoveny podmínky pro obchodování se zbraněmi a střelivem. Zde je také potřebné povolení, k jehož udělení se vyžaduje věk 18 let, osobní spolehlivost, osobní způsobilost, odborná způsobilost a prokázání potřebnosti nebo důvodnosti. K žádosti je nutné také přiložit pojištění občanskoprávní odpovědnosti. Povolení může být odepřeno, osobě, která nemá na území státu trvalé bydliště po dobu pěti let. Toto povolení se musí obnovit nejdéle každé tři roky.

V zákoně je také, jak je již zmíněno, upraveno držení zbraní na stlačený vzduch CO₂. Tyto zbraně musí být zvlášť označeny značkou „F“ v pětiúhelníku. Mohou být nabývány a vlastněny osobami staršími 18ti let. Další zbraní jsou Soft Air zbraně, kdy se jedná o plastové napodobeniny střelných zbraní. Pokud dosahuje energie střely této zbraně do 0.5 J, jsou považovány za hračky a nepodléhají povolení. Je však zakázáno tyto nosit na veřejnosti, pokud se jedná o napodobeniny zbraní. Pokud je energie střely vyšší než 0.5 J, je k nošení těchto zbraní potřeba povolení tzv. Waffenschein“ a věk nad 18 let. Podobně mohou být drženy i plynové pistole a poplašné pistole, k jejich nabývání a držení je rovněž potřeba povolení. Zákon o zbraních také upravuje držení praků, vrhacích hvězd, taserů, které se řadí k zakázaným předmětům, elektropalčáků (patří mezi zakázané mimo úředně povolených), sprejů s dráždivou látkou.⁴⁴

7. PROBLÉMY A PERSPEKTIVY PRÁVNÍHO REŽIMU ZBRANÍ A STŘELIVA V ČR

7.1 Nedostatky právní úpravy a jejich řešení

Právní úprava od středověku do současné doby doznala značných změn a měla by odrážet potřeby společnosti. Nový zákon o zbraních a střelivu č. 119/2009 Sb. byl „ozbrojenou veřejností“ přijat vcelku pozitivně. Lze jej považovat za přijatý kompromis mezi dvěma krajními názory na zákonnou úpravu v oblasti střelných zbraní a střeliva, kdy na jedné straně je názor, že zákon je příliš restriktivní a na straně druhé, že je příliš volným liberálním přístupem. Samotný zákon i přes celou řadu liberálních prvků také zpřísňuje podmínky pro získání zbrojního průkazu i pro držení, nošení a přechovávání zbraní a zavádí celou řadu represivních opatření, souvisejících se státním dozorem nad zbraněmi a střelivem v civilním sektoru. Právní úprava byla koncipována, aby na jedné straně odpovídala evropskému právu a na druhé straně, aby některé zájemce odradila od získání zbrojního průkazu a následné koupě palné zbraně. V neposlední řadě zvýšení nároků na odbornou způsobilost vlastníků a držitelů

---

⁴⁴TAUCEHN, Jaromír. Zahraniční právní úprava-SRN [http://is.muni.cz/](http://is.muni.cz/dok/rfingr.pl?fakulta=1422;obdobi=4363; kod=MVV798K;furl=%2Fel%2F1422%2Fpodzim2008%2FMV V798K%2Fum%2F6371310%2F;info=: Informační systém masarykovy univerzity [online]. 2008 [cit. 2009-09-04]. Dostupné z WWW: <<a href=)>.

registrovaných zbraní vyžadují prohloubení nejen jejich technických znalostí o zbraních a střelivu, ale zejména právního vědomí.⁴⁵

I přes přijetí nového zákona v roce 2002, který nově upravuje držení zbraní a střeliva se vyskytuje stále dost problémů, které samotný zákon a prováděcí předpisy neřeší. Na některé tyto problémy upozorňuje např. Útvar pro odhalování organizovaného zločinu Služby kriminální policie a vyšetřování, který ve svých výročních zprávách za roky 2006 a 2007 poukazoval na nekvalitní právní normy, které jsou nepřesné a umožňují různý výklad. Jedná se např. o zákon.č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem. Útvar odhalování organizovaného zločinu se dle zprávy mimo jiných aktivit zabývá operativním rozpracováním subjektů, které se přímo podílejí na obchodování, výrobě a znehodnocování zbraní a vojenského materiálu. Dále na nákupu zbraní ze státních organizací za účelem jejich dalšího použití, delaborace a zpracování vojenského materiálu a střeliva s následnou distribucí do obchodní sítě. ÚOOZ upozornilo na opakující se trend, kdy prodejci zbraní, ať už se jedná o právnické či fyzické osoby, mají úzké kontakty a vazby na orgány státní správy, v jejichž kompetenci je rozhodování o vydání povolení k obchodování s uvedeným materiálem. Rovněž v problematice znehodnocování zbraní pokračuje stav, kdy ze strany Policie ČR prakticky neexistuje řádná kontrola nad tím, jakým způsobem byly tyto zbraně znehodnocovány. Firmy ve větší míře provádějí znehodnocení zbraní tak, že je lze jednoduchou úpravou přivést do plně funkčního stavu. V některých případech tyto firmy vydají pouze potvrzení o znehodnocení zbraně, ve skutečnosti je však zbraň plně funkční. To bylo dle vyjádření ÚOOZ potvrzeno realizacemi jejich případů. Také bylo zjištěno, že na oficiálním trhu jsou volně dostupné zbraně, které nejsou znehodnocené danými technologickými postupy.

Podle zprávy se nejedná o problémy s technologickými postupy, neboť tyto jsou podle názoru ÚOOZ zcela dostačující. Jedná se o problém právní úpravy, která tuto problematiku řeší.⁴⁶

Změny by měly přijít v novém trestním zákoníku, který je účinný od 1.1.2010, zde v § 279 se oproti stávající úpravě zpřísnilo držení nejen zbraní, ale i jejich hlavních součástí nebo dílů a nebo většího množství střeliva. Rovněž zde přibyla sankce za držení zakázaného doplňku zbraně. Byla také stanovena vyšší trestní sazba z jednoho roku na dva roky. Dále je zde sankce pro toho, kdo uvede do střelbyschopného stavu znehodnocenou zbraň, nebo provede konstrukční změny směřující k jejímu uvedení do střelbyschopného stavu. Také je zde sankce, jestliže uvede na zbraň takové změny kterými zvýší její účinnost. Jako poslední změna přibyla sankce za padělání, pozměnění, zahlazení nebo odstranění jedinečného označení střelné zbraně, které slouží k její identifikaci.

Došlo i ke zpřísnění trestu u trestného činu dnes pod § 280 - Vývoj, výroba a držení zakázaných bojových prostředků. Tento paragraf určuje sankci tomu, kdo vyrobí, doveze, vyveze, provede, vyvíjí, přechovává nebo hromadí zbraně, bojové prostředky nebo výbušniny zakázané zákonem nebo mezinárodní smlouvou anebo s nimi jinak nakládá. Zde je sankce zvýšena z původního jednoho roku až pěti na současnou sankci odnětí svobody v rozsahu dvou až osmi let, nebo propadnutím

---

⁴⁵ KOMENDA, Jan. *Zákon o zbraních v praxi*. Praha : [vl.n.], 2005. 171 s. ISBN 80-239-4102-X,.

⁴⁶ *Ministerstvo vnitra ČR : Zpráva o činnosti ÚOOZ za rok 2007* [online]. 2008 [cit. 2010-03-13]. Dostupné z WWW: <<http://www.policie.cz/clanek/zprava-o-cinnosti-uooz-za-rok-2007.aspx?q=Y2hudW09Mw%3d%3d>>.

majetku. Také došlo ke zpřísnění sankce u druhé skutkové podstaty téhož paragrafu, kdy hrozí také sankce dva až pět let, tomu kdo projektuje, staví nebo užívá provozy určené k vývoji, výrobě nebo skladování zbraní, bojových prostředků nebo výbušnin zakázaných zákonem nebo mezinárodní smlouvou. Ve třetím odstavci je pak stanovena sankce pět let až dvanáct let spáchá-li uvedené činy jako člen organizované skupiny, spáchá-li čin ve větším rozsahu a nebo spáchá-li čin za stavu ohrožení státu. Je stanoveno, že u tohoto činu je trestná už i příprava.⁴⁷

Dále proběhla novelizace zákona č. 119/2002 Sb., která reagovala na zmíněné problémy, a to především znehodnocování zbraní a střeliva. Jednalo se o zákon č. 484/2008 Sb. a z tohoto především o změnu § 63, kde zejména vyvstala povinnost, v případě znehodnocení zbraně, hlavní části zbraně nebo zakázaného doplňku zbraně nebo výroby jejich řezu, předloží současně s potvrzením také zbraň, hlavní část zbraně nebo zakázaný doplněk zbraně ke kontrole; pokud rozměry neumožňují jejich předložení, sdělí místo jejich uložení.⁴⁸ Touto změnou by tedy mělo dojít ke kontrole, zda došlo k řádnému znehodnocení zbraně, střeliva nebo zakázaných doplňků zbraně.

Zmíněný zákon č. 484/2008 Sb. také reaguje na současnou mezinárodní situaci a snaží se realizovat některá opatření v oblasti boje proti terorismu. Jedním z těchto opatření je i úprava zákona o zbraních s cílem omezit možnost využití či zneužití legálně držných zbraní k teroristickým útokům. Jedním z řešení by mělo být zpřesnění vymezení subjektů, na které se zákon o zbraních nevztahuje, včetně stanovení, že se na zbraně v jejich držení vztahují ustanovení upravující vedení evidence a zabezpečení zbraní a střeliva přiměřeně. Tím by mělo být zajištěno, že i tyto zbraně budou muset mít odpovídající režim a bude eliminována možnost jejich zneužití pro trestnou či teroristickou činnost.⁴⁹

Dalším z důvodů pro změnu zákona o zbraních dle předložené důvodové zprávy byla poměrně snadná dostupnost nabytí do vlastnictví a držení zakázané zbraně kategorie A. V roce 2005 bylo u držitelů zbrojních průkazů evidováno 517 zbraní kategorie A a u držitelů zbrojních licencí jich bylo mimo podnikatelskou činnost evidováno 801. Mezi žadateli o udělení výjimky se vyskytly i případy, kdy byla udělena výjimka k držení zbraně kategorie A ke sběratelským účelům, ale držitelé těchto zbraní (např. samočinné zbraně – samopal vzor 58) je pak hojně využívali ke střelbě na střelnici.⁵⁰

Zpřísnění podmínek pro znehodnocení zbraní a střeliva vedlo k zavedení povinnosti pro podnikatele se zbraněmi kategorie A, B anebo C nebo střelivem do těchto zbraní, kterým byla dána povinnost příslušnému útvaru policie hlásit nejméně 5

---

⁴⁷ Česko. Zákon č. 40/2009 Sb., ze dne 8.1.2009, trestní zákoník. In *Sbírka zákonů*. 2009, částka 11/2009 Sb., s. 410, § 279,280.

⁴⁸ *Parlament ČR, Polsanecká sněmovna : Návrhy zákonů* [online]. Důvodová zpráva k návrhu zákona č. 484/2008 Sb.2008 [cit. 2009-12-15]. Dostupné z WWW: <<http://www.psp.cz/sqw/tisky.sqw?stz=1&o=5&na=o+zbran%EDch&t=&za=>>>.

⁴⁹ *Parlament ČR, Polsanecká sněmovna : Návrhy zákonů* [online]. Důvodová zpráva k návrhu zákona č. 484/2008 Sb.2008 [cit. 2009-12-15]. Dostupné z WWW: <<http://www.psp.cz/sqw/tisky.sqw?stz=1&o=5&na=o+zbran%EDch&t=&za=>>>.

⁵⁰ *Parlament ČR, Polsanecká sněmovna : Návrhy zákonů* [online]. Důvodová zpráva k návrhu zákona č. 484/2008 Sb.2008 [cit. 2009-12-15]. Dostupné z WWW: <<http://www.psp.cz/sqw/tisky.sqw?stz=1&o=5&na=o+zbran%EDch&t=&za=>>>.

pracovních dnů před uskutečněním přepravy přepravu více než 100 zbraní, více než 200 000 kusů střeliva nebo jakéhokoliv množství munice po území České republiky.⁵¹

Další změnou v novele za účelem omezení možnosti vydávat zbrojní průvodní listy pro zbraně, které jsou vojenským materiálem podle zákona č. 38/1994 Sb. mělo být zavedení povinnosti Ministerstva zahraničních věcí vyjadřovat se k žádostem o vydání zbrojního průvodního listu pro vývoz zbraně kategorie A, která není vojenským materiálem, do zemí, které nejsou členskými státy EU nebo NATO. Toto opatření se promítlo do ustanovení § 74 odst.7 z.č. 484/2008 Sb.

7.2. Boj proti ilegálním zbraním

Je třeba zmínit uskutečněnou amnestii na nelegálně držené zbraně. V tomto směru se zánik trestnosti nedovoleného ozbrojování ukázal jako vhodný prostředek ke snižování počtu nelegálně držených zbraní, který motivuje držitele zbraní, kteří je drží bez příslušných oprávnění, k jejich odevzdání. Podobně jako v roce 2003, kdy bylo na základě amnestie odevzdáno více než 4 000 zbraní, bylo také do zákona č. 484/2008 Sb., kterým byl změněn zákon č. 119/2002 Sb., o zbraních, účinného od 1. února 2009 zahrnuto ustanovení o zániku trestnosti nedovoleného ozbrojování u osoby, která bez povolení přechovává zbraň kategorie A, B nebo C nebo hlavní část zbraně této kategorie, pokud ve lhůtě 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona zbraň předá do úschovy kterémukoliv útvaru policie. Učiní-li tak dobrovolně, nevystavuje se riziku uplatnění sankce. Zákon o zbraních stanoví několik možností, jak lze s takovou zbraní dále nakládat. Osoba, která zbraň odevzdá, může ve lhůtě 2 měsíců ode dne jejího odevzdání do úschovy, požádat o vydání příslušných dokladů opravňujících k držení zbraně. Splní-li požadavky stanovené zákonem, bude jí vydán příslušný doklad (zbrojní průkaz příslušné skupiny, průkaz zbraně) a stane se oprávněným držitelem odevzdané zbraně, kterou mu útvar policie vydá. Pokud o vydání dokladů nepožádá, nebo nebudou-li mu vydány, může převést vlastnictví ke zbraní nebo střelivu do této zbraně na jiného oprávněného držitele. Další možností je, že požádá příslušný útvar policie o předání zbraně podnikateli v oboru zbraní a střeliva k prodeji nebo úschově. Může rovněž požádat příslušný útvar policie o povolení ke znehodnocení, zničení nebo výrobě řezu zbraně a předat ji osobě, která je k této činnosti oprávněna. Pokud vlastník nenaloží se zbraní podle výše uvedených možností, rozhodne příslušný útvar policie o tom, že se nabídne k prodeji prostřednictvím podnikatele v oboru zbraní a střeliva. Výtěžek získaný prodejem náleží, po odečtení nákladů prodeje, vlastníku zbraně. Pokud se prodej nepodaří uskutečnit nejpozději do 2 let, bude zbraň zničena.⁵²

Podle dat Policejního prezidia ČR, Ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál bylo k 30.9.2009 v rámci zbraňové amnestie odevzdáno celkem 7984 zbraní. Odevzdané zbraně procházejí expertizní činností, kdy touto prošlo prozatím 3022 zbraní. Dále jsou zbraně lustrovány v informačních systémech D- ZBRANĚ, P- ZBRANĚ a IS SIS kde bylo celkem 75 zbraní pozitivně lustrovaných. Může se jednat zejména o ztracené a odcizené zbraně. Lustrací v evidenci, vyhodnocující, zda byl

---

⁵¹ Česko. Zákon č. 119/2002 Sb., ze dne 8.3.2002, o střelných zbraních a střelivu. In *Sbirka zákonů*. 2002, částka 52/2002 Sb., s 3038.

⁵² *Ministerstvo vnitra ČR : Amnestie na nelegálně držené zbraně* [online]. 2009 [cit. 2010-03-13]. Dostupné z WWW: <www.mvcr.cz/soubor/amnestie-nelegalne-drzene-zbrane-pdf.aspx>.

zbraní spáchán trestný čin, neprošla prozatím pozitivně žádná zbraň. Celkem ze všech odevzdaných zbraní bylo u 4920 zbraní požádáno o registraci.

K legalizaci zbraní odevzdaných v rámci amnestie vydalo Policejní prezidium, Ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál stanovisko k přihlášení zbraní. Toto stanovisko zde cituji :

1) Pokud občan odevzdá zbraň v rámci amnestie, příslušný útvar policie provede všechny úkony, které souvisí s převzetím zbraně v rámci amnestie a předá zbraň k expertíze, zda s ní nebyl spáchán trestný čin nebo přestupek. Současně uvede do spisu, zda bude občan žádat o registraci zbraně na svou osobu, nebo zbraň odevzdá do majetku státu. Občan může zažádat nejpozději do 2 měsíců od předání zbraně o registraci na svou osobu. Je naprosto jedno o zbraň jaké kategorie se jedná.

2) Příslušný útvar přeruší řízení a až poté, co se vrátí zbraň z expertizního zkoumání, bude pokračovat ve správním řízení k registraci. Pokud vojenská zbraň nemá zkušební značku a prošla expertizním zkoumáním s negativním výsledkem, je důležité, zda bude občan žádat o registraci zbraně jako kategorie „B“ nebo na výjimku jako zbraň kategorie „A“ a nebo bude žádat o znehodnocení nebo vyrobení řezu zbraň kategorie „D“.

3) Pokud požádá o registraci jako zbraně kategorie „B“, předá příslušný útvar občanovi zbraň a vyzve jej, aby předložil zbraň k ověření ČÚZZS (bez zaregistrování, bez průkazu zbraně.).

4) Pokud ale bude občan chtít registrovat zbraň jako zbraň kategorie „A“, musí být občan držitelem zbrojního průkazu skupiny „A“ a musí mu být udělena výjimka. Je nutno však občana upozornit na to, že podle § 9 odst 2 zákona o zbraních výjimka „může“ být příslušným útvarem policie udělena a se zbraní ke sběratelským účelům její držitel nesmí střílet.

5) Registrace zbraně proběhne, až budou splněny všechny zákonné podmínky.

6) Pokud bude občan žádat převedení zbraně na kategorii „D“, musí požádat o znehodnocení zbraně nebo výrobu řezu příslušný útvar policie a ten bude následně postupovat dle ustanovení § 63 zákona o zbraních.⁵³

Jak je patrné, samotná amnestie může napomoci držitelům neregistrovaných zbraní bez jakýchkoliv následků zlegalizovat drženou zbraň, nebo pokud ji nechťejí dále držet umožní jim této zbraně se zbavit. Podle výsledků zbrojní amnestie lze předpokládat, že tato nebude rozhodně poslední.

Na výsledky zbrojní amnestie a počty odevzdaných zbraní lze navázat snižujícím se trendem páčání trestných činů v souvislosti s držením zbraní, kdy se v současné době jedná o trestný čin nedovolené ozbrojování podle § 279 tr. zákoníku č. 40/2009 Sb., V porovnání let 1998 až 2006 bylo v r. 1998 zaznamenáno 918 trestných činů nedovolené ozbrojování, rapidní nárůst by zaznamenán v r. 1999, kdy bylo odhaleno 1130 trestných činů. Od roku 1999 je pak patrný pozvolný pokles až do roku 2006 kdy bylo zaznamenáno 508 trestných činů nedovolené ozbrojování.

Zbraně jsou také dost často zneužívány pro páčání trestné činnosti, kde v porovnání let 2001 až 2007 bylo celkem spácháno v r. 2001 - 358 577 trestných činů a v r. 2007 357 391. Se zbraní bylo např. v r. 2001 spácháno 3 368 trestných činů oproti tomu v r. 2006 bylo těchto činů už 4 047 a v r. 2007 pak 2 506. Se střelnou zbraní bylo spácháno v r. 2001 997 trestných činů a v r. 2004, kdy byl zaznamenán

---

⁵³ *Policejní prezidium, Ředitelství služby pro zbraně a nebezpečný materiál* [online]. 2009 [cit. 2009-12-10]. Dostupné z WWW: <<http://ppportal.pcr.cz/rsscp/rsscp.htm>>.

nárůst této trestné činnosti bylo zaznamenáno 1010 TČ. Od roku 2004 došlo k poklesu, kdy v r. 2005 bylo spácháno 924 TČ a v r. 2006 jen 855, což je nejnižší stav od roku 2001. Jak je patrné na grafu v příloze je počet spáchaných trestných činů v letech 2001 až 2007 obdobný a drží se okolo 350 000. V roce 2002 došlo k mírnému nárůstu spáchaných skutků, ale v r. 2007 se tento stav vrátil přibližně ke stavu v r. 2001. Oproti tomu je u trestných činů spáchaných se zbraní patrný v r. 2004 nárůst těchto zločinů oproti předchozím letům, ale v následujících letech dochází ke snížení těchto činů a dokonce v r. 2007 až na dosud nejnižší hranici 2 506 skutků. Obdobný vývoj kopíruje i počet trestných činů spáchaných se střelnou zbraní. Tento pokles můžeme jako jednomu z mnoha faktorů připsat také k celkovému snížení trestné činnosti.

7.3 Ekonomické aspekty držení a výroby zbraní

Naše země patřila vždy mezi země s dlouhodobou tradicí výroby zbraní. Už v období počátku vzniku první republiky zde byly vyráběny všechny druhy základních zbraní, výzbroje a vojenské techniky. V exportu vždy zaujímala jednu z předních pozic. K největšímu rozmachu došlo v osmdesátých letech, kdy produkce dosahovala okolo 29 mld. Kč. Podíl na celkové průmyslové výrobě činil téměř 3 % a na produkci strojírenství okolo 10%. Na výrobě zbraní se podílelo více jak 100 podniků. Z produkce bylo cca. 30 % pro zajištění vlastních potřeb a zbytek byl na vývoz. V letech 1984-1988 vyvezlo Československo vojenskou produkci za 2,7 mld. dolarů a zaujímalo 7. místo mezi světovými vývozci. V České republice se jednalo zejména o výrobu ručních zbraní, munice, automobilní a letecké techniky a elektroniky. Na Slovensku se jednalo především o těžkou vojenskou techniku. V době okolo r. 1989 pak přicházel pokles zbrojní výroby. Tento pokles byl dán jako jedním z faktorů zmírňování mezinárodního napětí ve světě. K tomuto přistupují společensko politické a sociálněekonomické přeměny, které se promítají i do zbrojní oblasti. Došlo k poklesu vojenských výdajů, ke snížení stavu ozbrojených sil a k omezení zbrojní výroby. V ČR došlo k poklesu zbrojní výroby o 80 %. Samotný útlum zbrojní výroby by mohl vést ke komplikacím hospodářského a sociálního systému. Z tohoto důvodu by mělo docházet k přeměně vojenských výrobních programů.⁵⁴

Vývoz civilních zbraní v současné době upravuje z.č. 228/2005 Sb., o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v ČR omezuje z bezpečnostních důvodů. K tomuto zákonu bylo vydáno nařízení vlády č. 230/2005 Sb., které uvádí seznam výrobků, kterých se tato úprava týká. V předchozích letech došlo k nárůstu vývozu zbraní. V roce 2008 byl uskutečněn vývoz celkem 26 799 kusů pistolí a revolverů v souhrnné hodnotě 154 983 849,-Kč. Dlouhých střelných zbraní bylo v roce 2008 vyvezeno 43 140 kusů v hodnotě 256 079 887,- Kč.

Podle dostupných údajů uvedených ve Výroční zprávě o kontrole exportu vojenského materiálu a ručních zbraní pro civilní použití v České republice za rok 2008 dochází k poklesu vývozu ručních zbraní pro civilní užití.

V roce 2003 dosáhl vývoz pistolí a revolverů hodnoty **58 032** ks za 10,1 mil EUR, u dlouhých střelných zbraní, kam patří také kulovnice, brokovnice, malorážky se jednalo o **61 541** za 10,3mil EUR.

---

⁵⁴ IVÁNEK, Ladislav . *Ekonomické aspekty konverze české zbrojní výroby* [online]. 2009 [cit. 2010-03-13]. Dostupné z WWW: <www.defenceandstrategy.eu/filemanager/files/file.php?file=6390>.

V roce 2005 bylo vyvezeno **25793** ks krátkých střelných zbraní v hodnotě 5 317 695 EUR a u dlouhých zbraní bylo vyvezeno **48 342** za 10 465 509 EUR.

V roce 2007 bylo vyvezeno **36 432** ks krátkých střelných zbraní za 7, 5 mil EUR a dlouhých zbraní bylo vyvezeno **44298** za 7, 9 mil EUR.

Nakonec v roce 2008 došlo k vývozu **26 799** kusů krátkých zbraní v hodnotě 6 199 353 EUR a u dlouhých zbraní. Tento vývoz činil **43 140** kusů v hodnotě 10 243 195 EUR.

Podle výroční zprávy o kontrole exportu vojenského materiálu a ručních zbraní pro civilní použití v ČR za r. 2008 u vojenského materiálu a zbraní je tendence jiná. V porovnání let 1994 až 2008 dochází celkově k nárůstu vývozu vojenského materiálu a zbraní. V roce 2004 byl ještě vývoz dost vysoký, jednalo se o vývoz zbraní za 172 mil. EUR. Od tohoto roku dochází ke snižování vývozu těchto zbraní, např. v r. 1996 – 103 mil EUR, v r. 2000 – 86,7 mil. EUR. Pokles je zaznamenáván až do roku 2001, kdy je tato hodnota nejnižší a činí 60.5 mil. EUR. Od tohoto roku však dochází opět k nárůstu vývozu vojenských zbraní až do roku 2008, kdy bylo vyvezeno rekordní množství zbraní za 189,6 mil. EUR.

Jak je patrné, výroba zbraní a obchod s těmito roste, i když především se zbraněmi vojenského charakteru, ke kterým patří také samopaly, samočinné pušky, různé druhy kulometů, ale také jsou do této kategorie řazeny pistole a revolvery. Zdálo by se, že produkce civilních zbraní klesá, ale jak je patrné z grafu znázorňující počet registrovaných zbraní u držitelů zbrojních průkazů, tento počet stále stoupá od roku 1998, kdy bylo registrováno 500 339 zbraní tak, v roce 2009 těchto zbraní bylo již 672 116 kusů.

8. ZÁVĚR

Zbraně jsou nástroje, které lidem sloužily k obživě, v současné době spíše už jen k ochraně a k naplňování volnočasových aktivit a zálib, jako je sportovní střelba, sběratelství, myslivost. Zbraně jsou však také snadno zneužitelné k páčání násilí a protiprávních činů. Jelikož se jedná o velice nebezpečné zařízení, je nutná právní regulace jejich držení, nošení a nakládání s těmito předměty. Snahou právní regulace je tedy pomocí přesně stanovených pravidel chování zabránit společensky nežádoucím jevům, spojeným se zbraněmi. Cílem této práce bylo analyzovat a sjednotit právní úpravu držení zbraní, zachytit jejich vývoj a současné podmínky.

V první části práce je analyzován právní vývoj držení zbraní v evropském prostoru od starověku do současnosti. Tato část je rozdělena na vývoj právní úpravy držení chladných zbraní a na vývoj držení střelných a palných zbraní. V této části byl zhodnocen vývoj právní úpravy a jejich hlavní prameny.

Ve druhé části práce je analýza vývoje úpravy na našich historických územích, a to od konce 13. století, kdy v této době ještě nebyla jednotná úprava regulující držení zbraní, ale úprava vycházela z nařízení jednotlivých měst. První významná plošná úprava byla zaznamenána až okolo roku 1335 a jednalo se o „Zemské zřízení“. Následovaly další předpisy jako např. Smlouva o ručnicích. Byly také vydány i další předpisy, ale ty neupravovaly držení zbraní přímo. První významný předpis přišel až v r. 1852 a jednalo se o Zbrojní císařský patent. Poté již přicházely další předpisy v podobě zákonů, které tuto problematiku dále rozvíjely. V této části je podrobně popsán vývoj právních úprav a struktura jednotlivých pramenů až do současné doby. Bez tohoto vývoje by byla současná právní úprava jen těžko představitelná.

Třetí část je hlavním těžištěm této práce. Hlavním přínosem je vyhodnocení současné právní úpravy v České republice, spočívající ve sjednocení celého pohledu na roztržtější právní úpravu, kdy sjednocení této úpravy teprve umožnilo vytipování některých problémů právní úpravy a jejich aplikace v praxi. V této části jsou rozebrána klíčová ustanovení zákona o zbraních a střelivu, zejména nabývání a držení zbraní, druhy zbraní a střeliva, zbrojní průkazy a evropský zbrojní pas a také některé prováděcí předpisy. Také jsou zde analyzovány změny, které přinesl nový zákon o zbraních proti stávající právní úpravě, reagující zejména na sjednocení legislativy s Evropskou unií a reagující na mezinárodní vývoj v oblasti terorismu.

Ve čtvrté části byla rozebrána právní úprava držení zbraní a střeliva v rámci EU, jedná se především o analýzu pramenů Evropské unie a to především Evropské úmluvy o kontrole nabývání a držení střelných zbraní jednotlivými osobami, Směrnice rady o kontrole nabývání a držení zbraní, Doporučení komise o evropském zbrojním pasu a dalších předpisů.

V páté části práce byla vyhodnocena situace v ČR na úseku zbraní, nedostatky právní úpravy v porovnání s praxí, ale také vyhodnocení některých kroků k odstranění těchto nedostatků. Jednalo se např. o nedostatek při znehodnocování zbraní, snadná dostupnost ke zbraním kategorie „A“. Směr vývoje je již patrný z posledních novelizací zákona o zbraních a střelivu, kdy se jedná o snahu zavést opatření znesnadňující dostupnost a zneužitelnost zbraní k teroristickým útokům a jiným trestným činům. Dále by to mělo být zpřísnění kontroly technického stavu zbraní.

Závěrem tedy lze uvést, že cíle práce byly naplněny, metody stanovené v úvodu práce byly dostačující pro naplnění stanovených cílů.

Hlavní přínos vidím v kapitole č. 5 a to především utvořením celostního pohledu na analyzovanou problematiku držení zbraní tak, aby byla tato problematika učiněna srozumitelnější i pro laickou veřejnost. Nelze také opomenout přínos kapitoly č. 7, kde jsou nastíněny některé problémy úpravy držení zbraní spolu s návrhem jejich řešení, které opodstatňují potřebu změn a vývoje právní úpravy kopírující vývoj ve společnosti tak, aby byla zajištěna bezpečnost občanů a veřejný pořádek. Samozřejmě, jak zbraně provází společnost, od jejich prvopočátků dochází také k jejich zneužívání pro trestnou činnost a k ilegálnímu obchodu se zbraněmi za účelem nemalých zisků a také s tím souvisejících daňových úniků. Tomuto se snaží zabránit stát nejenom změnami v právní úpravě a dohledem nad jejím dodržováním, ale také spoluprací v rámci EU a na mezinárodním poli. Tento boj proti zneužívání zbraní k trestné činnosti a nedovolenému obchodu se zbraněmi je nikdy nekončící běh na dlouhé trati. Nikdy nedojde k úplnému vymýcení této trestné činnosti, ale můžeme se snažit o její maximální snížení.

9. LITERATURA :

- IWANCZAK, W., Po stopách rytířských příběhů. Rytířský ideál v českém písemnictví, Praha: Agro,2001 str. 229 ISBN 80-7203-338-7
- KOMENDA, Jan. *Zbraně a střelivo mezi paragrafy* . Praha : [vl.n.], 2003 . 9-13, 66, 86 s. ISBN 80-239-0515-5.
- KOMENDA, Jan. *Zákon o zbraních v praxi* . Praha : [vl.n.], 2005. 171 s. ISBN 80-239-4102-X,.
- TERYNGEL, Jiří ; KREML, Antonín . *Zákon č.119/2002 o zbraních Komentář*. Praha : Wolters Kluwer ČR,a.s., 2009. 13, 16,19, 21, 24,33,120, 216 s. ISBN 978-80-7357-461-1.
- KALOUSEK, Štěpán. *Právní úprava držení zbraní v 18.a 19. Století*. Brno, 2009. 16-37 s. Diplomová práce. Masarykovy univerzity .
- Rakousko uhersko. Císařský patent č. 223/1852 ř.z. ze dne 24. října 1852, o ustanoveních týkajících se výroby, obchodu a držení zbraní a věcí muničních a nošení zbraní, In *Říšského zákoníku*. 1852, částka 223/1852,ř z.
- Česko. Zákon č. 81/1938 Sb., ze dne 8.4.1938, o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů*. 1938, částka 26/1938 Sb.,s.515.
- Česko. Nařízení říšského protektora č. RP 20/1939 Sb. o držení zbraní v území Protektorátu Čechy a Morava. In *Sbírka zákonů*. 1939.
- Česko. Zákon č. 162/1949 Sb., ze dne 6.7.1949, o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů*. 1949, částka 48/1949 Sb., s. 1006
- Česko. Zákon č. 147/1983 Sb., ze dne 14. 12. 1983, o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů*. 1983, částka 31/1983 Sb., s. 258
- Česko. Zákon č. 288/1995 Sb., ze dne 3.11.1995, o střelných zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů*. 1995, částka 75/1995 Sb., s.2050
- Česko. Zákon č. 119/2002 Sb., ze dne 8.3.2002, o střelných zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů*. 2002, částka 52/2002 Sb., s. 3038, v platném znění.
- Česko. Zákon č. 170/2007 Sb., ze dne 7.6.2007, kterým se mění některé zákony v souvislosti se vstupem ČR do schengenského prostoru. In *Sbírka zákonů*. 2007, částka 59/2007 Sb, s. 187 v platném znění.
- Česko. Zákon č. 40/2009 Sb., ze dne 8.1.2009, trestní zákoník . In *Sbírka zákonů*. 2009, částka 11/2009 Sb., s. 410. v platném znění.

- Česko. Nařízení vlády č. 338/2002 Sb., ze dne 26.6.2002, o technických požadavcích pro zabezpečení přechovávaných zbraní nebo střeliva a o podmínkách skladování, přechovávání a zacházení s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami, *In Sbírka zákonů*, částka 122/2002 Sb., s. 7769, v platném znění.
- Česko. Nařízení vlády č. 151/2004 Sb., ze dne 10.3.2004, kterým se stanoví, které střelné zbraně a střelivo je možné z jiného členského státu EU přepravit na území ČR bez předchozího souhlasu příslušných orgánů ČR. *In Sbírka zákonů*. 2004, částka 52/2004, s. 2162 v platném znění, v platném znění.
- Česko. Nařízení vlády č. 338/2008 Sb., ze dne 10.9.2008, o technických požadavcích pro zabezpečení přechovávaných zbraní nebo střeliva a o podmínkách skladování. *In Sbírka zákonů*. 2008, částka 109/2008, s. 5157 v platném znění.
- Česko. Vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu pod č. 369/2002 Sb., ze dne 26.7.2002, která stanoví postup Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva při zařazování typů zbraně nebo střeliva do kategorie, *In Sbírka zákonů*, částka 130/2002 Sb, s. 7133, v platném znění.
- Česko. Vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 370/2002 Sb., ze dne 26.7.2002, o dovoleném výrobním provedení plynové zbraně, expanzní zbraně a střeliva, *In Sbírka zákonů*, částka 130/2002 Sb, s 7703, v platném znění.
- Česko. Vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 371/2002 Sb., ze dne 26.7.2002, kterou se stanoví postup při znehodnocování a ničení zbraně a střeliva a výrobě jejich řezů, *In Sbírka zákonů*, částka 172/2002 Sb, s 9658, v platném znění.
- Česko. Vyhláška Ministerstva vnitra č. 384/2002 Sb., ze dne 6.8.2002, o provedení některých ustanovení zákona o zbraních, *In Sbírka zákonů*, částka 136/2002 Sb. s. 7769 v platném znění.
- Česko. Vyhlášku Ministerstva zdravotnictví č. 493/2002 Sb., ze dne 14.11.2002, o posuzování zdravotní způsobilosti k vydání nebo platnosti zbrojního průkazu a o obsahu lékárničky první pomoci provozovatele střelnice, *In Sbírka zákonů*, částka 130/2002 Sb, s 7703, v platném znění.
- Česko. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 46/2002 Sb. m.s., ze dne 11.1.2002, že dne 28. června 1978 byla ve Štrasburku přijata Evropská úmluva o kontrole nabývání a držení střelných zbraní jednotlivými osobami. *In Sbírka zákonů a mezinárodních smluv*. 2002, čl. 1-19 [online]. 2002 [cit. 2010-03-13]. Dostupné z WWW: <[http://www.profimysl.cz/web/zakony/mezinarodni 20umluvyy/ umluva %2046.2002 %20Sb. .htm](http://www.profimysl.cz/web/zakony/mezinarodni%20umluvyy/umluva%2046.2002%20Sb.htm)>.
- Evropská unie. Směrnice Rady ES č.91/477/EHS, ze dne 18.6.1991, o kontrole nabývání a držení zbraní. *In Úřední věstník Evropské unie*. 1991, L 256/51, s. čl.1-19. v platném znění.

- Evropská unie, Prováděcí úmluvy k Schengenské dohodě z roku 1990 o postupném rušení kontrol na společných hranicích, uzavřené mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky. *Úřední věstník Evropské unie*.
- Evropská unie. Směrnice rady ES č. 93/15/EHS, ze dne 5.4.1993, o harmonizaci předpisů týkajících se uvádění na trh a dozoru nad výbušninami pro civilní použití, In. *Úřední věstník Evropské unie*. 1993, L 121/20 čl. 1 -20
- Evropská unie. Doporučení Komise č. 93/216/EHS, ze dne 12.1.2005, o Evropském zbrojním pasu In. *Úřední věstník Evropské unie*. 1993, L 9/1 čl. 1 -2
- Evropská unie. Doporučení komise ES č. 96/129/EHS, ze dne 28.12.2004, o Evropském zbrojním pasu. In *Úřední věstník Evropské unie*. 1996, L 9/1, s. čl. 1 -2. v platném znění.
- IVÁNEK, Ladislav . *Ekonomické aspekty konverze české zbrojní výroby* [online]. 2009 [cit. 2010-03-13]. Dostupné z WWW: <www.defenceandstrategy.eu/filemanager/files/file.php?file=6390>.
- Ministerstvo vnitra ČR : *Amnestie na nelegálně držené zbraně* [online]. 2009 [cit. 2010-03-13]. Dostupné z WWW: <www.mvcr.cz/soubor/amnestie-nelegalne-drzene-zbrane-pdf.aspx>.
- Ministerstvo vnitra ČR : *Zpráva o činnosti ÚOOZ za rok 2007* [online]. 2008 [cit. 2010-03-13]. Dostupné z WWW: <<http://www.policie.cz/clanek/zprava-o-cinnosti-uooz-za-rok-2007.aspx?q=Y2hudW09Mw%3d%3d>>.
- Parlament ČR, *Polsanecká sněmovna : Návrhy zákonů* [online]. 2008 [cit. 2010-03-13]. Dostupné z WWW: <<http://www.psp.cz/sqw/tisky.sqw?stz=1&o=5&na=o+zbran%EDch&t=&za=>>>.
- Parlament ČR, *Polsanecká sněmovna : Návrhy zákonů* [online]. Důvodová zpráva k návrhu zákona č. 484/2008 Sb.2008 [cit. 2009-12-15]. Dostupné z WWW: <<http://www.psp.cz/sqw/tisky.sqw?stz=1&o=5&na=o+zbran%EDch&t=&za=>>>.
- Parlament ČR, *Polsanecká sněmovna : Návrhy zákonů* [online]. 2008 [cit. 2010-03-13]. Dostupné z WWW: <<http://www.psp.cz/sqw/tisky.sqw?stz=1&o=5&na=o+zbran%EDch&t=&za=>>>.
- Parlament ČR, *Polsanecká sněmovna : Návrhy zákonů* [online]. 2008 [cit. 2010-03-13]. Dostupné z WWW: <<http://www.psp.cz/sqw/tisky.sqw?stz=1&o=5&na=o+zbran%EDch&t=&za=>>>.
- Policiální prezidium, *Ředitelství služby pro zbraně a nebezpečný materiál* [online]. 2009 [cit. 2009-12-10]. Dostupné z WWW: <<http://ppportal.pcr.cz/rsscp/rsscp.htm>>.
- Policiální prezidium, *Ředitelství služby pro zbraně a nebezpečný materiál* [online]. 2009 [cit. 2009-12-10]. Dostupné z WWW: <<http://ppportal.pcr.cz/rsscp/rsscp.htm>>.

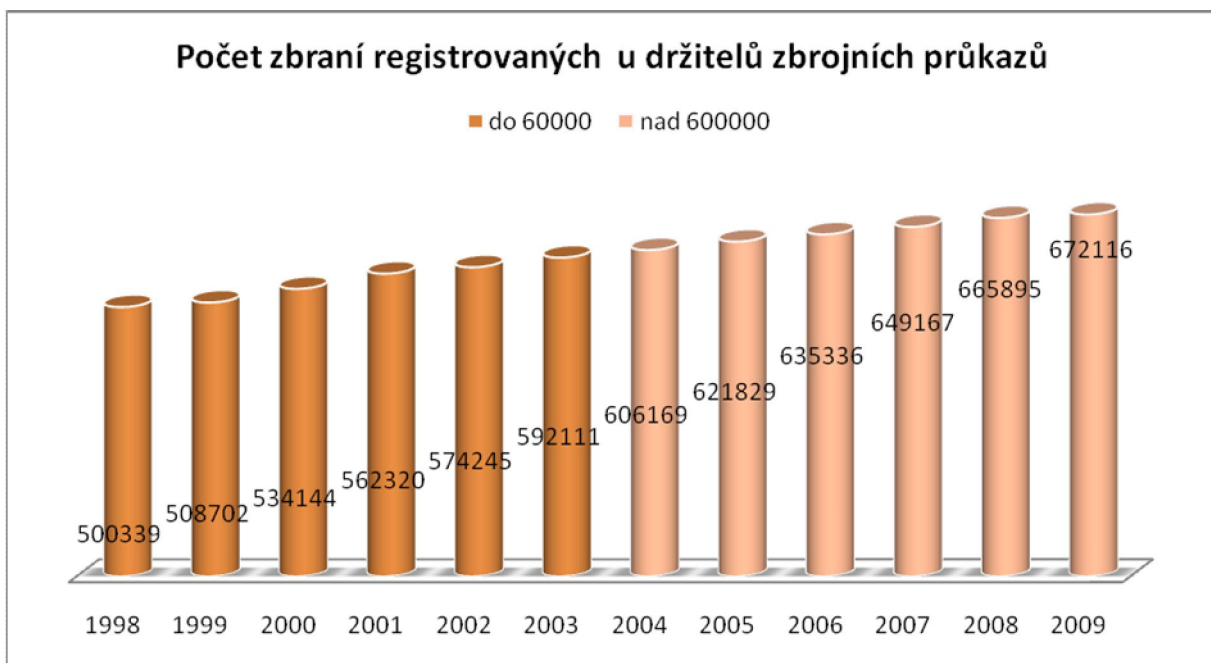
- Právní úprava na úseku zbraní a střeliva* [online]. 2010 [cit. 2010-03-13]. Dostupné z WWW: <<http://www.mvcr.cz/clanek/pravni-uprava-na-useku-zbrani-a-streliva.aspx?q=Y2hudW09MQ%3d%3d>>.
- JANŠOVÁ, Marie; MOLNÁROVÁ, Gabriela, Pojem a užití nože v české právní historii - exkurz [Http://www.knife.cz/Knifecz/Legislativa/tabid/58/ctl/Details/mid/385/ItemID/57/Default.aspx](http://www.knife.cz/Knifecz/Legislativa/tabid/58/ctl/Details/mid/385/ItemID/57/Default.aspx) [online]. 2009 [cit. 2010-03-13]. Dostupné z WWW: <<http://www.knife.cz/>>.
- OLSON E. Joseph a KOPEL B. David, *Cesta dolů po šikmé ploše: zákaz zbraní v Anglii* [Http://www.guncite.com/journals/okslip.html](http://www.guncite.com/journals/okslip.html) [online]. 1999 [cit. 2009-09-10]. Dostupné z WWW: <<http://www.guncite.com/>>.
- TIEFTRUNK, Karel. Odpor stavův českých proti Ferdinandovi I. 1. 1547/VII *Wikizdroje* [online]. 2009 [cit. 2009-08-15]. Dostupné z WWW: <http://cs.wikisource.org/wiki/Odpor_stav%C5%AFv_%C4%8Desk%C3%BDch_proti_Ferdinandovi_I._1._1547/VII>.
- SALÁK, Pavel. Držení a nošení zbraně, *Informační systém masarykovy univerzity* [online]. 2008 [cit. 2010-03-13]. Dostupné z WWW: <<http://is.muni.cz/dok/rfmgr.pl?fakulta=1422;obdobi=4363;kod=MVV798K;furl=%2F1422%2Fpodzim2008%2FMVV798K%2Fum%2F6371291%2F;info=>>>.
- TAUCEHN, Jaromír. Zahraniční právní úprava-SRN [Http://is.muni.cz/dok/rfmgr.pl?fakulta=1422;obdobi=4363;kod=MVV798K;furl=%2F1422%2Fpodzim2008%2FMVV798K%2Fum%2F6371310%2F;info=:Informační systém masarykovy univerzity](http://is.muni.cz/dok/rfmgr.pl?fakulta=1422;obdobi=4363;kod=MVV798K;furl=%2F1422%2Fpodzim2008%2FMVV798K%2Fum%2F6371310%2F;info=:Informační%20systém%20masarykovy%20univerzity) [online]. 2008 [cit. 2009-09-04]. Dostupné z WWW: <<http://is.muni.cz/>>.
- Materiál poskytnutý Policejním prezidiem ČR, Ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál *Das Waffenrecht 2009*

10. PŘÍLOHY

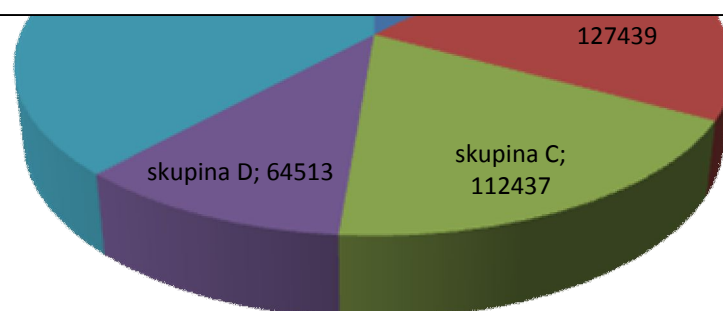
Počet držitelů zbrojních průkazů

1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
265030	279156	303904	321215	310201	310085	308308	310884	311640	308305	309500	310148

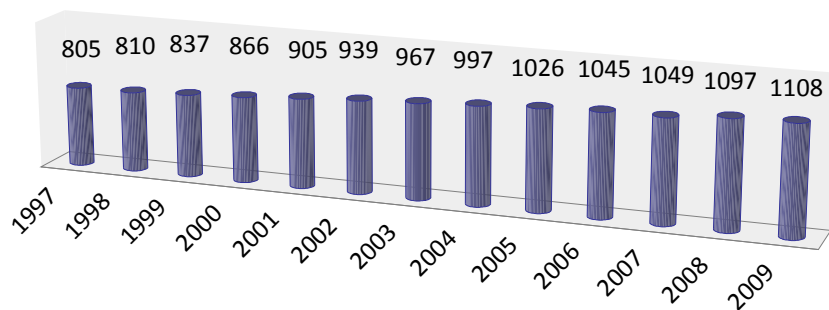

Počet držitelů zbrojních průkazů dle skupin

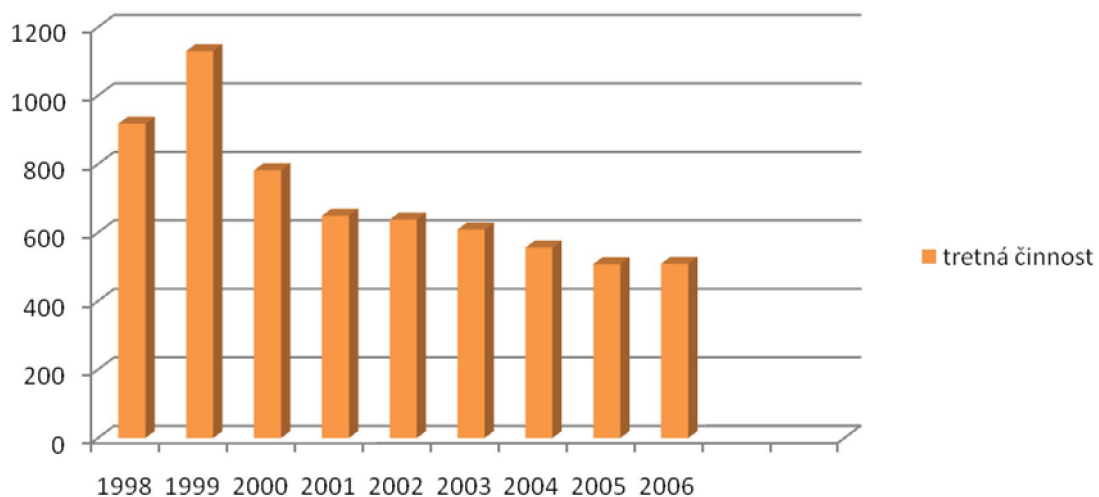

Počet střelnic v ČR za období 1997-2009

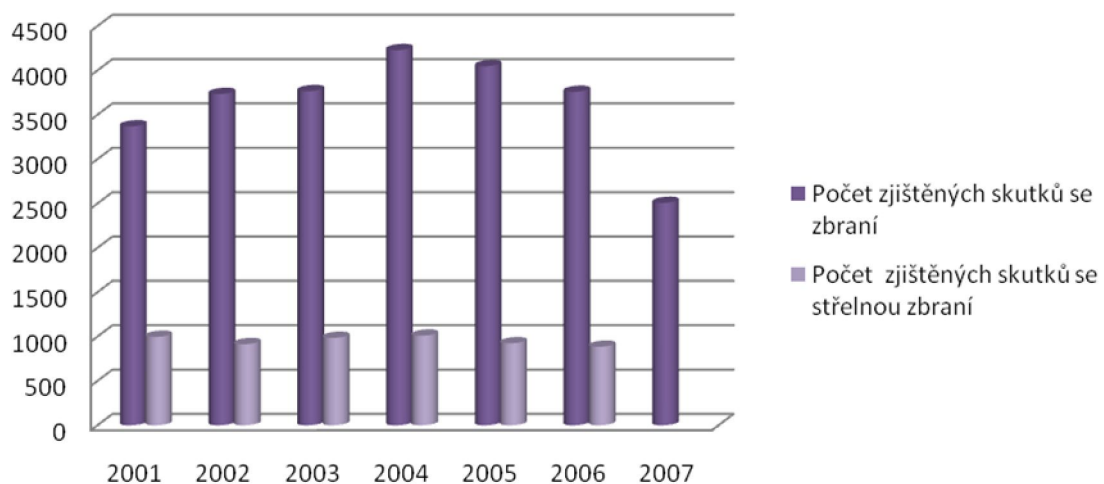
■ počet střelnic

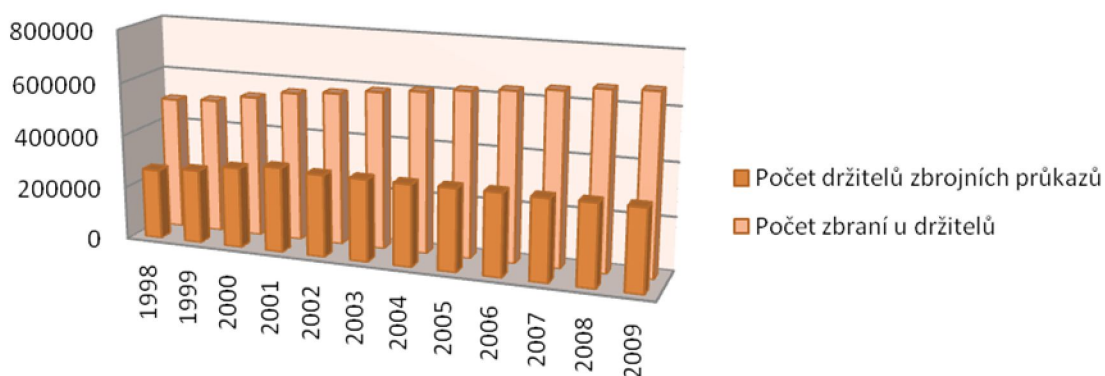
Trestná činnost na úseku zbraní, střeliva a výbušnin = nedovolené ozbrojování dle § 185 TZ za období 1998-2006

Trestná činnost na úseku zbraní, střeliva a výbušnin - jiná TČ s použitím zbraně 2001-2007

Počet držitelů zbrojních průkazů a počet zbraní u držitelů

Zbraňová amnestie 2009

celkem odevzdáno 7984 zbraní

